

Uchwała Nr XLII/508/06
Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego
z dnia 26 października 2006 r.

w sprawie uchwalenia Strategii Rozwoju Województwa Świętokrzyskiego do 2020 roku.

Na podstawie art. 18, pkt. 2) ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz.U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1590 z późn. zm.) oraz Uchwały Nr XXXI/348/05 Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego z dnia 26 września 2005 r. uchwała się, co następuje:

§ 1

Uchwała się Strategię Rozwoju Województwa Świętokrzyskiego do 2020 roku, stanowiącą załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2

Upoważnia się Zarząd Województwa Świętokrzyskiego do ostatecznej redakcji Strategii z uwzględnieniem wniosków zgłoszonych w toku dyskusji.

§ 3

Zobowiązuje się Zarząd Województwa do monitorowania Strategii.

§ 4

Traci moc Uchwała Nr XIV/225/2000 Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego z dnia 30 czerwca 2000 r. w sprawie uchwalenia strategii rozwoju województwa.

§ 5

Wykonanie uchwały powierza się Zarządowi Województwa Świętokrzyskiego.

§ 6

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Wiceprzewodniczący Sejmiku

Ryszard Nagórny

Uzasadnienie
Do uchwały Nr XLII/508/06
Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego
z dnia 26 października 2006 r.

w sprawie uchwalenia Strategii Rozwoju Województwa Świętokrzyskiego do 2020 roku.

30 czerwca 2000r. uchwałą Nr XIV/225/2000 Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego została przyjęta Strategia Rozwoju Województwa Świętokrzyskiego. Strategia stanowiąc całościową koncepcję rozwoju województwa w kilkunastoletnim horyzoncie czasowym (do 2015 r.) wskazała cele oraz zidentyfikowała programy wojewódzkie służące jej realizacji.

W okresie od uchwalenia Strategii do chwili obecnej bardzo dynamicznie zmieniały się głównie uwarunkowania zewnętrzne (europejskie i krajowe) rozwoju regionu. Ważnymi przesłankami aktualizacji Strategii są: konieczność dostosowania modelu programowania do nowej formuły planowania działań wspieranych z funduszy UE oraz konieczność zintegrowania polityk sektorowych na poziomie regionalnym oraz uwzględnienia problemów międzyregionalnych. Wywołało to potrzebę analizy spójności dokumentu Strategii ze wszystkimi istotnymi uwarunkowaniami oraz podjęcia ewentualnych działań korygujących.

Zgodnie z harmonogramem prac nad aktualizacją Strategii, przyjętym uchwałą Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego Nr XXIII/226/04 z dnia 29 grudnia 2004 r., proces opracowania, konsultacji i zatwierdzenia Strategii był planowany w okresie od stycznia do września 2005r. Taki harmonogram przyjęto przy założeniu, że w I półroczu 2005 roku zostaną przyjęte strategiczne dokumenty na szczeblu krajowym: zaktualizowana Koncepcja Przestrzennego Zagospodarowania Kraju, Narodowa Strategia Rozwoju Regionalnego, strategie sektorowe oraz Narodowy Plan Rozwoju 2007-2013. W związku ze znacznymi zmianami w koncepcji programowania na poziomie krajowym, co wiązało się z odejściem od uchwalenia Narodowego Planu Rozwoju 2007-2013, Narodowej Strategii Rozwoju Regionalnego oraz dużymi zmianami w pozostałych dokumentach strategicznych, uzasadnione było przesunięcie terminu uchwalenia Strategii Rozwoju Województwa Świętokrzyskiego do 2020 r. na II półrocze 2006 r.

Do dnia dzisiejszego przyjęto projekty dokumentów na poziomie krajowym: Strategia Rozwoju Kraju, Narodowe Strategiczne Ramy Odniesienia, Programy Sektorowe na lata 2007-2013. Trwają jeszcze prace nad projektem ustawy o zasadach prowadzenia polityki rozwoju, która ma zapewnić optymalne wdrażanie polityki regionalnej przy udziale wszystkich partnerów w kolejnym okresie programowania w latach 2007-2013.

ZARZĄD WOJEWÓDZTWA ŚWIĘTOKRZYSKIEGO

STRATEGIA ROZWOJU WOJEWÓDZTWA ŚWIĘTOKRZYSKIEGO DO ROKU 2020

KIELCE, 2006 r.

Spis treści

1.	Przesłanki aktualizacji strategii	4
2.	Diagnoza sytuacji społeczno-gospodarczo-przestrzennej województwa	6
2.1.	Charakterystyka Województwa Świętokrzyskiego	6
2.2.	gospodarka, zagadnienia dotyczące innowacyjności	9
2.3.	zasoby ludzkie	14
2.4.	rynek pracy	15
2.5.	nauka i edukacja	18
2.6.	ochrona zdrowia	20
2.7.	warunki życia i bezpieczeństwa	21
2.8.	pomoc społeczna	22
2.9.	infrastruktura	23
2.10.	mieszkalnictwo	29
2.11.	rozwój obszarów wiejskich i rolnictwo	31
2.12.	turystyka	33
2.13.	kultura, ochrona dziedzictwa kulturowego	35
3.	Analiza SWOT	38
4.	Dotychczasowa pomoc publiczna dla Województwa Świętokrzyskiego	43
4.1.	Pomoc krajowa	43
4.2.	Pomoc zagraniczna	44
5.	Wizja przyszłości – Województwo Świętokrzyskie w roku 2020	56
5.1.	Najważniejsze uwarunkowania rozwoju	56
5.2.	Scenariusz zagrożeń	59
5.3.	Scenariusz szans	60
5.4.	Wizja rozwoju województwa	61
5.5.	Podstawowe zasady	67
5.6.	Kierunki przekształceń struktury funkcjonalno-przestrzennej województwa	69
5.7.	Płaszczyzny współpracy międzywojewódzkiej	73
6.	Misja, cele i główne priorytety Strategii Rozwoju Województwa	79
6.1.	Misja	79
6.2.	Cel generalny	81
6.3.	Cele warunkujące, priorytety i kierunki działań	82
7.	Instrumenty i wdrażanie Strategii	103
8.	Źródła finansowania rozwoju województwa świętokrzyskiego w latach 2000-2013	112
9.	System monitorowania i oceny realizacji strategii	114
9.1.	Monitoring dokumentu strategii	114
9.2.	Monitoring programów operacyjnych i wojewódzkich	115
9.3.	Podmioty zaangażowane w monitorowanie strategii	116
9.4.	Kategorie wskaźników monitorowania	117
10.	Załączniki	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
	Tabela priorytetów	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.

Konsultacje społeczne	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
Instytucje biorące udział w konsultacjach.....	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
Synteza oceny przewidywanego wpływu Strategii na środowisko..	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
Zespół Koordynacyjny	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
Zespół Redakcyjny	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
Załącznik statystyczny	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.

1. Przesłanki aktualizacji strategii

Dokument „Strategia Rozwoju Województwa Świętokrzyskiego” został przyjęty uchwałą Nr XIV/225/2000 Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego z dnia 30 czerwca 2000 roku. Strategia stanowiąc całościową koncepcję rozwoju województwa w kilkunastoletnim horyzoncie czasowym (do roku 2015) wskazała cele oraz zidentyfikowała programy wojewódzkie, poprzez które będzie realizowana.

Zgodnie z zapisami § 4 Uchwały, Zarząd Województwa zobowiązany został do monitorowania strategii. Można wyróżnić dwie płaszczyzny oceny – pierwszą jest obserwacja strategii jako dokumentu planowania działań wspomagających rozwój, drugą zaś ocena wdrażania w życie programów realizacyjnych. W pierwszej płaszczyźnie prowadzone są obserwacje czy i na ile zmieniające się uwarunkowania zewnętrzne oraz wewnątrzregionalne wywołują potrzebę korekty dokumentu oraz na ile zmiany w ocenie słabych i mocnych stron oraz szans i zagrożeń wywołują konieczność modyfikacji wizji i celów rozwoju regionu. Analiza programów realizacyjnych pozwala na ocenę efektów rzeczowych i skuteczności ich oddziaływania na sytuację społeczno-gospodarczo-przestrzenną regionu oraz trafności zastosowanych instrumentów dla osiągnięcia przyjętych celów.

W okresie od uchwalenia strategii do chwili obecnej bardzo dynamicznie zmieniały się głównie uwarunkowania zewnętrzne (europejskie i krajowe) rozwoju regionu. W związku z przystąpieniem Polski do Unii Europejskiej województwo świętokrzyskie stało się pełnoprawnym regionem europejskim, co otworzyło nowe perspektywy realizacji strategicznych celów rozwojowych. Świętokrzyskie należące do grupy 5 najuboższych regionów Polski a zarazem Unii Europejskiej, rzeczywistych szans na rozwój upatruje w realizacji unijnej polityki spójności i celów nakreślonych w zaktualizowanej Strategii Lizbońskiej. Ważnymi przesłankami aktualizacji strategii jest konieczność dostosowania modelu programowania do nowej formuły planowania działań wspieranych z funduszy UE, konieczność zintegrowania polityk sektorowych na poziomie regionalnym oraz uwzględnienia problemów międzyregionalnych. Wywołuje to potrzebę analizy spójności dokumentu strategii z wszystkimi istotnymi uwarunkowaniami oraz podjęcia ewentualnych działań korygujących.

Samorząd Województwa Świętokrzyskiego włączając się w nurt prac prowadzonych w roku 2005 i 2006 na szczeblu rządowym nad przygotowaniem krajowych dokumentów strategicznych i operacyjnych ma możliwość formułowania oczekiwań naszego regionu odnośnie kierunków rozwoju kraju, z drugiej zaś strony ma szansę uwzględnienia w swoich programach rozwojowych instrumentów zaprogramowanych przez stronę rządową.

Perspektywa zastąpienia dotychczasowego Zintegrowanego Programu Operacyjnego Rozwoju Regionalnego przez 16 Regionalnych Programów Operacyjnych skłoniła regiony do przyjęcia jednolitych zasad, zakresu oraz trybu prac dotyczących założeń metodycznych oraz struktury przygotowywanych bądź aktualizowanych dokumentów programowych. Uwzględniając dotychczasowe i przyszłe zasady planowania wieloletniego w Unii Europejskiej przyjęto jednolity horyzont czasowy do 2020 roku, aby aktualizowana strategia mogła być podstawowym dokumentem planowania strategicznego w regionie na dwie kolejne perspektywy finansowe.

Dotychczasowe doświadczenia z okresu 2000-2005 wynikające z realizacji programów operacyjnych, w tym Zintegrowanego Programu Operacyjnego oraz Kontraktu Regionalnego,

wykazały trafność doboru celów Strategii opracowanej w roku 2000. Dlatego też podstawowy układ celów i priorytetów zawartych w zaktualizowanym dokumencie stanowi kontynuację i nawiązanie do dokumentu wyjściowego. Istotną zmianą jest natomiast wyakcentowanie priorytetów nawiązujących do Strategii Lizbońskiej.

Zmiana w koncepcji realizacji krajowej polityki regionalnej, polegająca na wyodrębnieniu specjalnego instrumentu wsparcia dla pięciu województw Polski Wschodniej oraz przygotowanie „Strategii rozwoju społeczno-gospodarczego Polski Wschodniej do roku 2020” jest szansą dla województwa świętokrzyskiego na pokonanie zapóźnień rozwojowych i trwały rozwój. Wykorzystanie tej szansy będzie jednak w decydującym stopniu zależało od wzmocnienia wewnętrznego potencjału regionu.

Dokument „Strategia rozwoju województwa świętokrzyskiego” do roku 2020 został opracowany z uwzględnieniem zasady zrównoważonego rozwoju, rozumianej jako zachowanie równowagi pomiędzy celami gospodarczymi, społecznymi i środowiskowymi.

2. Diagnoza sytuacji społeczno-gospodarczo-przestrzennej województwa

2.1. Charakterystyka Województwa Świętokrzyskiego

Województwo Świętokrzyskie położone jest w środkowo-południowej części Polski na obszarze Wyżyny Kieleckiej (część środkowa i północno-wschodnia województwa), Niecki Nidziańskiej (część południowa) i Wyżyny Przedborskiej (część północno-zachodnia).

Świętokrzyskie otoczone jest sześcioma województwami (mazowieckie, lubelskie, podkarpackie, małopolskie, śląskie, łódzkie) z największymi aglomeracjami miejskimi w Polsce - Warszawską, Krakowską, Katowicką i Łódzką. Odległość od stolicy województwa do centrum tych aglomeracji mieści się w granicach 120 - 180 km. Województwo jest położone pomiędzy dwoma korytarzami infrastruktury transportowej relacji wschód-zachód o znaczeniu kontynentalnym (autostrady A-2 i A-4) oraz na wschód od korytarza relacji północ-południe (autostrada A1).

Powierzchnia Województwa Świętokrzyskiego, jednego z najmniejszych w Polsce – 11 708 km², stanowi 3,7% obszaru kraju (15 miejsce przed opolskim). Region zamieszkuje 1 288,7 tys. osób (3,4% ludności kraju, 13. miejsce przed podlaskim, opolskim i lubuskim). Gęstość zaludnienia jest niższa od przeciętnej w kraju - na 1 km² przypada 110 osób (11 miejsce), średnio w kraju -122 osoby, średnio w UE – 112,2 osób na km².

Województwo należy do najmniej zurbanizowanych rejonów w kraju. Sieć osadniczą w regionie stanowi 30 miast oraz 2832 miejscowości wiejskich. Sieć miejska jest stosunkowo dobrze rozmieszczona na całym obszarze, natomiast charakteryzuje się mniejszą gęstością niż w skali kraju. Przeciętnie jedno miasto w regionie przypada na 389,7 km², podczas gdy w Polsce na 354,1 km². Większą od przeciętnej gęstością charakteryzuje się sieć miejscowości wiejskich – na jedną miejscowość wiejską przypada 4,1 km² (w kraju 5,5 km²). W miastach naszego województwa mieszka tylko 45,5% ludności (15 miejsce), podczas gdy średni w kraju wskaźnik urbanizacji jest wyższy o 15,8 punktów i wynosi 61,7%. W miastach liczących poniżej 10 tys. mieszkańców mieszka 6,3% ludności regionu, od 10 – 50 tys. – 9,3%, 50 – 100 tys. – 13,9 %, powyżej 200 tys. (Kielce) – 16,4%.

Województwo Świętokrzyskie ma charakter przemysłowo-rolniczy, o wysokim stopniu koncentracji tradycyjnych działów przemysłu związanych z produkcją i obróbką metali, wydobywaniem i przetwórstwem surowców mineralnych oraz produkcją artykułów spożywczych. Charakterystyczny jest bardzo wyraźny podział na przemysłową północ i rolnicze południe stanowiące zaplecze dla produkcji ekologicznej żywności.

Większość ośrodków miejskich, skupiających znaczącą w skali województwa liczbę miejsc pracy w przemyśle koncentruje się na obszarze dawnego Staropolskiego Okręgu Przemysłowego. Ma on bogate tradycje związane z przemysłem, głównie wydobywczym i przetwórczym surowców mineralnych (rud żelaza, miedzi, ołowiu).

Południowo-wschodnia część województwa ma generalnie rolniczy charakter związany z występowaniem dobrych gleb rędzinowych, wykształconych na węglanowych skałach kredowych oraz gleb lessowych Wyżyny Kielecko-Sandomierskiej. Obszar ten, mimo dobrze rozmieszczonej sieci miast, jest znacznie niżej zurbanizowany ze względu na mniejszą przeciętnie liczbę mieszkańców w poszczególnych ośrodkach, mniejszą koncentrację przedsiębiorczości, w tym przemysłu, a zatem, mniejszą siłę ich oddziaływania na otoczenie.

W województwie wydzielonych jest administracyjnie 13 powiatów ziemskich i jedno miasto na prawach powiatu – Kielce, będące powiatem grodzkim oraz 102 gminy, w tym: 5 miejskich, 25 miejsko - wiejskie i 72 wiejskie.

Województwo Świętokrzyskie, zgodnie z unijną nomenklaturą jednostek terytorialnych NUTS, w całości odpowiada regionowi na poziomie NUTS III. Poziom NUTS III jest podstawową jednostką, w odniesieniu, do której dystrybuowane będą środki pochodzące z funduszy strukturalnych. Pokrywanie się granic regionu NUTS III z obszarem województwa sprzyja prowadzeniu mobilnej polityki regionalnej i efektywnemu wykorzystaniu środków pochodzących z funduszy strukturalnych.

Rolę administracyjnego, kulturalnego i gospodarczego centrum regionu pełnią Kielce (209,5 tys. mieszkańców). W systemie osadniczym kraju Kielce zaliczone są do krajowych ośrodków równoważenia rozwoju. Funkcje regionalnych ośrodków wzrostu pełnią miasta: Ostrowiec Świętokrzyski (74,5 tys. mieszkańców), Starachowice (53,7 tys.), Skarżysko-Kamienna (49,7 tys.) oraz Sandomierz (25,3 tys.). Dla zrównoważonego rozwoju całego regionu niezbędny jest wzrost ekonomiczny i rozwój społeczny takich ośrodków miejskich, jak: Końskie, Włoszczowa, Jędrzejów, Pińczów, Busko-Zdrój, Kazimierza Wielka, Staszów i Opatów.

Chociaż Kielce w Koncepcji Przestrzennego Zagospodarowania Kraju zostały zakwalifikowane jedynie jako rozwijający się ośrodek miejski, to wyraźnie widać ukształtowane funkcje metropolitalne w mieście. Kielce podjęły inicjatywę polegającą na nawiązaniu współpracy z sąsiadującymi gminami, w celu utworzenia Kieleckiego Obszaru Metropolitalnego. W dniu 26 sierpnia 2005 r. podpisana została deklaracja współpracy między gminami Kielce, Chęciny, Daleszyce, Górnio, Masłów, Miedziana Góra, Morawica, Piekoszów, Sitkówka Nowiny, Strawczyn, Zagnańsk. Sygnatariusze deklaracji dostrzegli wzajemne powiązania funkcjonalne pomiędzy kierowanymi przez nich jednostkami samorządu terytorialnego i kształtowanie się Kieleckiego Obszaru Metropolitalnego, oraz podjęli wolę współpracy na rzecz jego skoordynowanego rozwoju.

Do podstawowych bogactw naturalnych województwa należą kopaliny mineralne - pokłady kamienia gipsowego występujące na terenie regionu świętokrzyskiego, należą do najbogatszych w Europie. Pod względem wielkości i różnorodności zasobów oraz wielkości ich wydobycia województwo należy do przodujących w kraju. Świętokrzyskie zajmuje pierwsze miejsce w kraju pod względem produkcji kamienia gipsowego (100% krajowej produkcji) oraz spoiw gipsowych (85,7%), wapna (42,2 %) i cementu (34,3%). Ponadto z terenu województwa pochodzi 100% siarki rodzimej, 26,7% kruszywa mineralnego łamanego oraz 19,6% nawozów wapniowych i wapniowo-magnezowych.

Świętokrzyskie należy natomiast do grupy regionów mniej zasobnych w wodę. Sieć rzeczną tworzą tu lewostronne dopływy Wisły, z których największe to: Nida, Kamienna oraz Pilica. Pozostały obszar regionu obejmują zlewnie: Czarnej Staszowskiej, Koprzywianki, Opatówki, Kanału Strumień, ponad połowa zlewni rzeki Nidzicy oraz niewielka część zlewni rzek Iżanki i Krępianki. Zasoby wód powierzchniowych województwa wykorzystywane są głównie dla celów rolniczych i leśnych (stawy rybne, nawadnianie), technologicznych (zaopatrzenie przemysłu), komunalnych i energetycznych. Zasoby te wyrażone odpływem rocznym wynoszą ok. 1890 mln m³. Są one gromadzone głównie w zbiornikach wodnych oraz w niewielkim stopniu w stawach rybnych. Większość zbiorników zaporowych to zbiorniki niewielkie nieprzekraczające pojemności 1 mln m³. Ilość zretencjonowanej wody stanowi około 3,6% ogólnych zasobów wód powierzchniowych. W granicach województwa znajduje się 16 znaczących ujęć wód powierzchniowych, służących głównie celom przemysłowym. Najważniejsze ujęcia komunalne to Nowy Korczyn na rzece Nidzie oraz ostatnio oddane do eksploatacji nowe ujęcie w Starym Korczynie, również na rzece Nidzie. Zasoby wód podziemnych zalegają nierównomiernie. Zdecydowana większość wód podziemnych nadaje się bezpośrednio lub po prostym uzdatnianiu do wykorzystywania. Najtrudniejsze warunki hydrogeologiczne występują w obrębie Gór Świętokrzyskich oraz w południowo-wschodniej części województwa. Występują tam tereny bezwodne a wody podziemne na terenach wodonośnych w części południowo-wschodniej nie nadają się do

picia, gdyż zawierają duże ilości siarczanów, chlorków i siarkowodoru. Na obszarze Niecki Nidziańskiej, w rejonie Buska Zdroju, Solca Zdroju i Kazimierzy Wielkiej występują wody mineralne o właściwościach leczniczych.

Region świętokrzyski należy do najczystszych ekologicznie obszarów Polski. Występuje tu bardzo bogata, zróżnicowana i często unikatowa szata roślinna, w tym rzadkie okazy roślinności: stepowej, górskiej, bagiennej oraz jedyne w Polsce centralnej zbiorowiska słonorośli. Żyje tu wiele rzadkich i chronionych gatunków zwierząt, w tym szczególnie zagrożonych w skali kraju i Europy.

Teren Województwa Świętokrzyskiego objęty jest różnego rodzaju formami ochrony. Powierzchnia o szczególnych walorach przyrodniczych prawnie chroniona stanowi 66% ogólnej powierzchni województwa (pierwsze miejsce w kraju) natomiast pod względem powierzchni chronionej przypadającej na jednego mieszkańca województwo plasuje się na 2. miejscu (po warmińsko-mazurskim).

System obszarów chronionych obejmuje:

- Świętokrzyski Park Narodowy,
- 9 parków krajobrazowych,
- 68 rezerwatów przyrody,
- 18 obszarów krajobrazu chronionego,
- 87 użytków ekologicznych,
- 706 pomników przyrody,
- 9 stanowisk dokumentacyjnych,

Obszary wchodzące w skład europejskiej sieci ekologicznej NATURA 2000 (4 obszary SOO – specjalne obszary ochrony siedlisk oraz 2 obszary OSO – obszary specjalnej ochrony ptaków).

System obszarów chronionych łączy się z obszarami chronionymi sąsiednich województw – łódzkiego, mazowieckiego i małopolskiego.

Wysoka ranga środowiska przyrodniczego regionu w międzynarodowym i krajowym systemie przyrodniczym związana jest z występowaniem ważnych elementów sieci ekologicznej ECONET. Funkcjonują tutaj aż trzy węzły ekologiczne o randze międzynarodowej (Obszar Świętokrzyski, Buski i Środkowej Wisły) i cztery o randze krajowej (Obszar Przedborski, Cisowsko-Orłowiński, Nadnidziański i Miechowski), które poprzez sieć międzynarodowych i krajowych korytarzy ekologicznych (dolina Wisły, Nidy, Pilicy i innych rzek oraz kompleksy leśne) łączą się z podobnymi węzłami na obszarach sąsiednich województw.

Z punktu widzenia walorów środowiska przyrodniczego Województwo Świętokrzyskie należy do najbardziej atrakcyjnych w kraju. Do najważniejszych atutów regionu w tym obszarze należą:

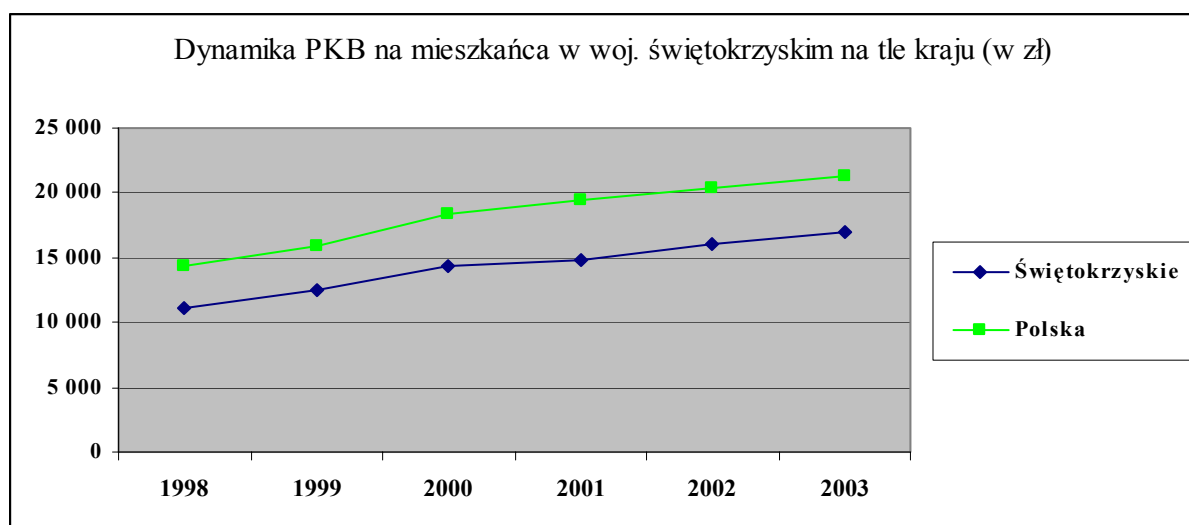
- znaczące walory przyrodnicze, kulturowe, krajobrazowe oraz dydaktyczno-naukowe,
- dobry stan środowiska przyrodniczego, duże kompleksy leśne i atrakcyjne zbiorniki wodne,
- źródła wód mineralnych – ośrodki leczniczo wypoczynkowe Busko Zdrój i Solec Zdrój,
- obszary wiejskie o zachowanym, harmonijnym krajobrazie kulturowym, stwarzające możliwość rozwoju agro i ekoturystyki,
- stosunkowo łatwa dostępność regionu dla potencjalnych turystów oraz bliskość dużych aglomeracji miejskich: krakowskiej, katowickiej, warszawskiej, łódzkiej.

Dużą wartość estetyczną, poznawczą i dydaktyczną mają również walory kulturowe. Region świętokrzyski zapisał się bogatą przeszłością na kartach historii Polski. Przeszłość województwa jest bogato udokumentowana licznymi zabytkami kultury materialnej i duchowej. Wiele zabytków posiada unikatowe walory w skali europejskiej bądź krajowej,

pozostałe posiadają duże znaczenie regionalne lub lokalne. Niepowtarzalną wartość poznawczą posiadają zabytki techniki.

2.2. gospodarka, zagadnienia dotyczące innowacyjności

Pod względem PKB w 2003 r., liczonym per capita, świętokrzyskie z kwotą 16 911 zł./os. plasowało się na 12 miejscu w kraju przy średniej krajowej 21 336 zł./os. Dynamikę PKB per capita w województwie świętokrzyskim na tle kraju obrazuje wykres, umieszczony poniżej.

Źródło: Roczniki statystyczne 2000-2005.

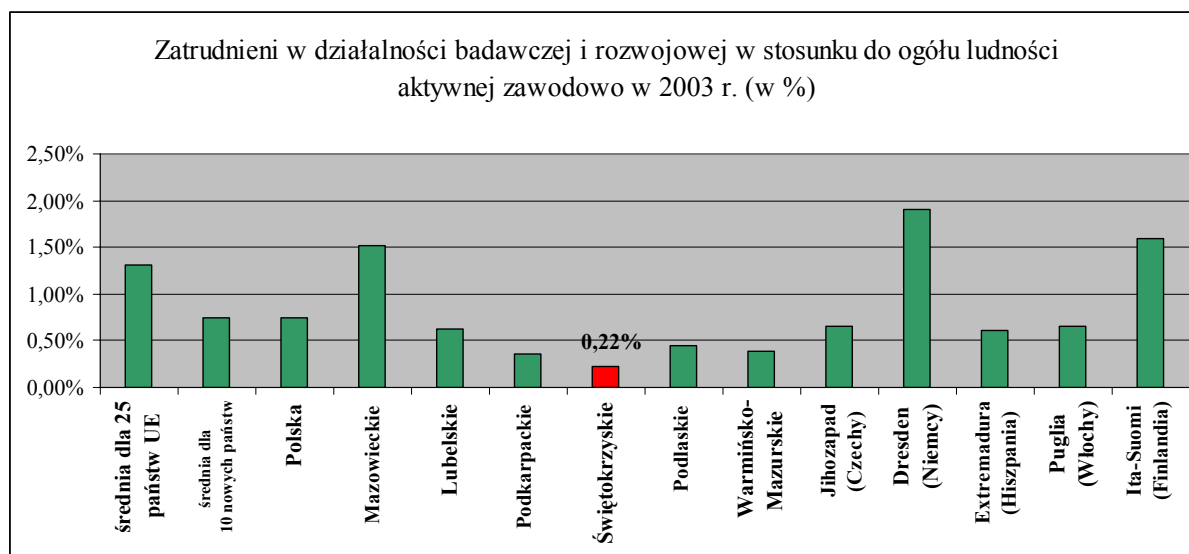
Niska lokata województwa wynika ze struktury gospodarki regionu, w której dominują mało efektywne działy produkcji. Udział regionu w liczbie pracujących w kraju wynosi około 3,5%, przy czym w rolnictwie aż 6,81% a w przemyśle 2,67%. Przedsiębiorstwa istniejące w regionie są niedoinwestowane.

Wartość wydatków na badania i rozwój w sektorze przedsiębiorstw jest o wiele niższa od średniej krajowej i wpływa na zwiększanie się dystansu względem najbardziej konkurencyjnych województw. Działalność badawczo-rozwojowa, w województwie w 2004 r. prowadzona była w 10 jednostkach. Do najbardziej znaczących instytucji w tej dziedzinie należą: Politechnika Świętokrzyska, Państwowy Instytut Geologiczny – Oddział w Kielcach, Instytut Podstawowych Problemów Techniki PAN, Instytut Hodowli i Aklimatyzacji Roślin w Sandomierzu. Słabą stroną regionu jest wciąż niski stopień powiązania nauki z przemysłem. Jej przełamaniu ma służyć powołane z inicjatywy samorządu województwa Świętokrzyskie Centrum Innowacji i Transferu Technologii.

W województwie świętokrzyskim wartość dodana brutto na jednego pracującego w roku 2001 (30 406 zł) tylko w budownictwie stanowiła 109,6% średniej krajowej, natomiast w rolnictwie stanowiła zaledwie 53,8% a w przemyśle 91,1% średniej krajowej. W 2003 r. wartość dodana brutto na jednego pracującego wzrosła do 40 271 zł, zaś w 2004 wyniosła 42 381 zł.

Nakłady inwestycyjne w 2004 r. w sektorze przedsiębiorstw w Województwie Świętokrzyskim wyniosły 1,78% nakładów tego sektora w kraju, co plasowało nas na ostatniej pozycji; w porównaniu z rokiem 2003 nakłady inwestycyjne nieznacznie wzrosły.

Natomiast nakłady na działalność badawczo-rozwojową w sektorze przedsiębiorstw wzrosły z 6,5 mln zł w 2002 r. do 11,1 mln zł w 2004 r. Stanowiło to jednak jedynie 0,75% nakładów poniesionych na ten cel w całym kraju.

Źródło: Eurostat

Stosunkowo wysoką aktywność inwestycyjną odnotowuje się natomiast w jednostkach samorządu terytorialnego. W roku 2003 jednostki terytorialne wszystkich szczebli na cele majątkowe wydatkowały łącznie 462 mln zł, co stanowi 7,4% nakładów krajowych, przy czym Samorząd Województwa Świętokrzyskiego wydatkował 4,3% środków będących w dyspozycji województw a samorządy gminne 4,5% wydatków majątkowych gmin. Rok 2004 przyniósł dalszy wzrost inwestycji jednostek samorządowych, które osiągnęły pułap 549 mln zł.

Kluczowymi czynnikami decydującymi o konkurencyjności gospodarki jest wysoki poziom innowacyjności przedsiębiorstw oraz efektywne wykorzystanie przez przemysł wiedzy i badań naukowych. Liczne badania i analizy dowodzą, że zdolność polskich przedsiębiorstw do tworzenia i wdrażania nowych technologii i produktów jest bardzo niska. Na tym tle sytuacja przedsiębiorstw funkcjonujących w Województwie Świętokrzyskim wyróżnia się szczególnie niekorzystnie. Uwzględniając kryteria oceny firm wysokiej techniki województwo świętokrzyskie plasuje się na jednej z ostatnich pozycji w kraju. Na 1000 firm produkcyjnych w województwie świętokrzyskim 2,9 zalicza się do sektora wysokiej techniki, przy średniej krajowej 5,9. Ponad połowa najważniejszych wyrobów wytwarzanych przez przemysł należy do sektora niskiej techniki.

Spośród 130 przebadanych jednostek przemysłowych ponad 70% odczuwa dużą potrzebę wprowadzenia nowych produktów i usług. Ale jeśli chodzi o poprawione lub nowe sposoby pracy, metody efektywnego zarządzania firmą to taką potrzebę odczuwa zaledwie 50% z nich. Jedno na cztery przedsiębiorstwo budowlane deklaruje współpracę z jednostkami B+R, a połowa analizowanych jednostek śledzi na bieżąco wyniki prac badawczo-rozwojowych. „Gazelami innowacyjności” są duże przedsiębiorstwa; MŚP to zazwyczaj podwykonawcy. Współpraca ta uruchamia pośredni transfer organizacji pracy, zarządzania oraz standardu usług, jak i wdrażania technologii wymuszanych przez głównych partnerów. Tym niemniej istotne jest to, iż większość badanych jednostek uważa, że kwestii innowacyjności należy poświęcić więcej uwagi w przyszłości.¹

¹ Źródło: Regionalna Strategia Innowacji Województwa Świętokrzyskiego na lata 2005 – 2013, Kielce 2004 r.

Komputerowe sterowanie procesami technologicznymi, w 2004 r. wykorzystywały 802 przedsiębiorstwa, natomiast 169 firmy wykorzystywały przemysłowe linie produkcyjne sterowane komputerem. Wskaźniki te stanowią odpowiednio 3,3% i 2,18% udziału w kraju. Na niskim poziomie przedstawia się również wykorzystanie mediów elektronicznych przez świętokrzyskich przedsiębiorców. W 2002 r. w Świętokrzyskim 157 przedsiębiorstw posiadało lokalne sieci komputerowe (LAN), a 240 przedsiębiorstwa korzystały z usług Internetu, co sytuowało wówczas Świętokrzyskie odpowiednio na przedostatniej i 13 pozycji wśród polskich województw.

Dotychczasowa współpraca jednostek gospodarczych z jednostkami B+R i otoczenia biznesu jest nikła. Praktycznie nie istnieje bezpośrednia pomoc w tworzeniu rozwiązań innowacyjnych i sprzedaż gotowych rozwiązań technologicznych, czy organizacyjnych dla sektora MŚP. Duże firmy, w większości międzynarodowe, nie potrzebują właściwie kontaktu z jednostkami B+R, bo same takie jednostki wewnętrznie posiadają.

W przekonaniu przedstawicieli zarówno dużych jak i średnich firm krajowych państwo powinno tworzyć systemy wsparcia innowacji i udzielać gwarancji kredytowych na wdrożenie takich systemów. Pomoc powinna objąć również wsparcie przy wdrażaniu procedur normalizacyjnych i uzyskiwaniu międzynarodowych certyfikatów.

Struktura gospodarcza opisywana z punktu widzenia procentowego udziału poszczególnych form organizacyjno-prawnych w regionie była zbliżona do średniej krajowej. Mniej niż średnio w kraju było w 2004 roku spółek handlowych i spółek cywilnych a więcej działalności osób fizycznych.

W końcu 2004 roku w świętokrzyskim zarejestrowanych było 19 619 podmiotów gospodarki narodowej (bez zakładów osób fizycznych prowadzących działalność gospodarczą), co sytuuje województwo na 15 pozycji w rankingach krajowych. W porównaniu z rokiem 2003 odnotowano wzrost liczby tych podmiotów o 452. Indywidualną działalność gospodarczą prowadziło 83,5 tys. osób fizycznych, co stanowiło wartość o ok. 1 tys. niższą niż w roku 2003. Zdecydowana większość podmiotów gospodarczych zlokalizowana jest w miastach. Wskaźnik przedsiębiorczości (mierzony liczbą podmiotów na 10 000 mieszkańców) wynosi w województwie 799 przy średniej krajowej 937. Dysproporcje w rozwoju przedsiębiorczości w województwie charakteryzuje ponad 2-krotna różnica w wielkości tego wskaźnika w miastach i na wsi. W strukturze podmiotów zarejestrowanych w rejestrze REGON najwyższy odsetek przypadła na sekcję handlu i napraw – 38,7%. W następnej kolejności lokowały się podmioty działalności: obsługi nieruchomości i firm 12,2%, budowlanej – 11,0%, produkcyjnej – 9,7% i transportowej – 7,4%.

Pod względem zatrudnienia w budownictwie województwo świętokrzyskie utrzymuje się w granicach średniej krajowej i zajmuje szóste miejsce w kraju. Według stanu na koniec 2004 r. liczba podmiotów zarejestrowanych w sekcji „budownictwo” wynosiła 11 300.

Przedsiębiorstwa budowlane uświadamiają sobie zwiększającą się konkurencyjność na rynku i są świadome konieczności wprowadzania innowacji oraz nowych rozwiązań technologicznych i produkcyjnych, jak i zmiany sposobu organizacji i zarządzania.

Gorsze niż przeciętnie w kraju wskaźniki przyrostu liczby podmiotów, w tym małych i średnich przedsiębiorstw wynikają głównie z:

- niekorzystnej w minionym okresie struktury przemysłu, zdominowanej przez duże zakłady przemysłu ciężkiego (hutnictwo, przemysł metalowy, obronny, produkcji samochodów ciężarowych),
- niedostatecznego wyposażenia w infrastrukturę techniczną, warunkującą pozyskiwanie inwestorów,
- niewystarczające powiązania województwa z krajowymi ośrodkami wzrostu,
- niezadawalający poziom rozwoju sieci instytucji otoczenia biznesu, w tym szczególnie funduszy pożyczkowych, gwarancyjnych i venture capital,

- niedostateczne powiązania pomiędzy sektorem naukowym i badawczym, a gospodarką.

Przemysł Województwa Świętokrzyskiego ukształtowany został w ścisłym powiązaniu z istniejącymi tu zasobami surowców skalnych, chemicznych i energetycznych oraz z wielowiekowymi tradycjami związanymi z wytwarzaniem i obróbką metali. Duże zasoby różnorodnych kopalin stanowiły i stanowią dobre zaplecze do rozwoju produkcji materiałów budowlanych. W rejonie Kielc oraz południowo-zachodniej części województwa występuje duża koncentracja przemysłu wydobywczego kopalin i przeróbki surowców skalnych, w tym wapieni dla przemysłu cementowego i wapienniczego. Surowce mineralne występujące w Świętokrzyskim stanowią podstawę rozwoju przemysłu mineralnego, który reprezentują znane w kraju przedsiębiorstwa takie jak: Cementownia Dyckerhoff S.A., Zakłady Przemysłu Wapienniczego „Trzuskawica” S.A., Lafarge Cement Polska S.A., Zakłady Przemysłu Gipsowego „Dolina Nidy” S.A., „NIDA-GIPS” Sp. z o.o., Cementownia „Ożarów” S.A., Kopalnia Wapienia „MORAWICA”. Przemysł cementowy to również północno-wschodnia część województwa (Ożarów). Na południowym obszarze województwa występują cegielnie (m. in. Odonów k. Kazimierzy Wielkiej) i inne zakłady branży budowlanej, tam też ma miejsce największa w kraju produkcja wyrobów gipsowych wytwarzanych przez zakłady zlokalizowane na Ponidziu, a zwłaszcza w gminie Pińczów.

Reprezentatywnym dla województwa jest także przemysł metalurgiczny, maszynowy, odlewniczy i precyzyjny, w tym szczególnie produkcja rur, armatury, łożysk tocznych, kotłów centralnego ogrzewania. W regionie rozwija się Świętokrzyskie Zagłębie Odlewniczo-Kooperacyjne, nawiązujące do tradycji Zagłębia Staropolskiego (działalność S. Staszica) oraz przedwojennego Centralnego Okręgu Przemysłowego. Do podmiotów gospodarczych współpracujących w ramach klastra odlewniczego należą m.in. odlewnie, zakłady obróbki mechanicznej, obróbki cieplnej, cynkownie. Firmy zrzeszone w Świętokrzyskim Zagłębiu Odlewniczo-Kooperacyjnym podejmują działania mające na celu rewitalizację swego majątku, oraz wdrożenia nowoczesnych technik i technologii, co stawia tę branżę w gronie najbardziej rozwojowych i proinnowacyjnych gałęzi regionalnej gospodarki.

W województwie produkuje się również stal i wyroby hutnicze (huta w Ostrowcu Świętokrzyskim). Istotną rolę odgrywa przemysł spożywczy – 16,1% produkcji sprzedanej województwa. Przemysł ten zdominowany jest przez średnie i duże prywatne zakłady. Najprężniej rozwijające się branże to: mięsna, mleczarska, młynarska, cukiernicza i owocowo-warzywna. Ponadto duże znaczenie mają usługi poligraficzne i kolporterskie. Istotną szansę rozwoju społeczno-gospodarczego dla regionu stanowi budownictwo.

Największym problemem występującym w sektorze przemysłowym województwa są: słaba dostępność terenów przemysłowo-usługowych (rozproszona własność gruntów, niepełne uzbrojenie), brak przemysłu w większości małych miast oraz bariera kapitałowa będąca m. in. przejawem niskiej otwartości regionu dla inwestycji w tym sektorze gospodarki. Dla dalszego rozwoju gospodarczego regionu niezbędne jest funkcjonowanie sieci instytucji otoczenia biznesu tj. instytucji i organizacji wspomagających i usprawniających obrót kapitału, funkcjonowanie rynku i rozwój przedsiębiorczości. Instytucje te skupione są głównie w stolicy województwa, Starachowicach oraz Ostrowcu Świętokrzyskim, natomiast wyraźny ich niedobór obserwuje się w małych miastach i na obszarach wiejskich.

W regionie istnieje Specjalna Strefa Ekonomiczna "Starachowice" zajmująca łącznie powierzchnię 329,8 ha, w tym na obszarze województwa w następujących podstrefach :

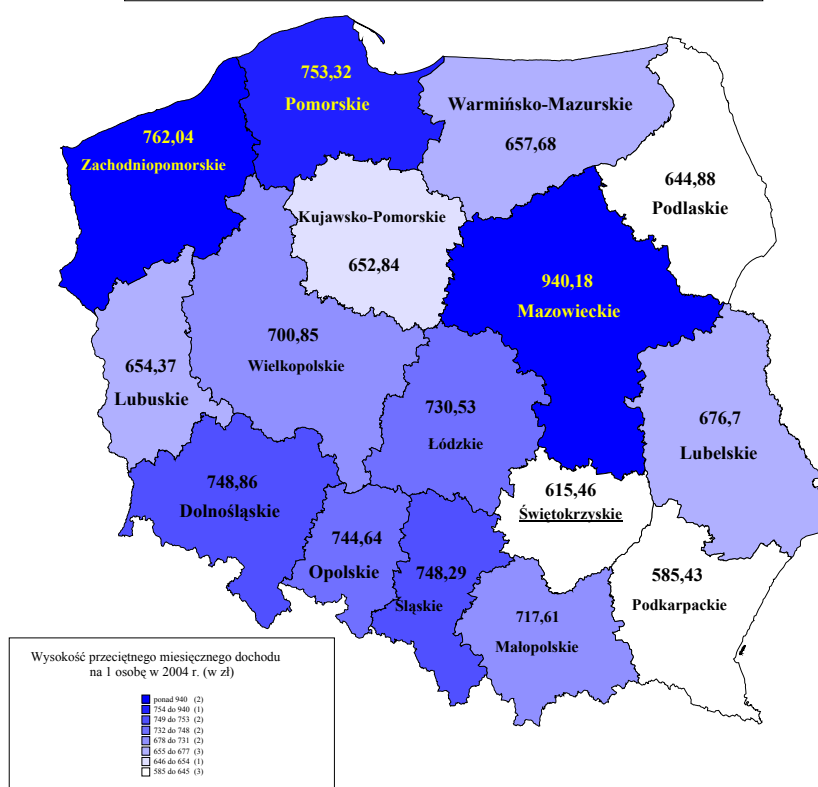
- Starachowice - 167,9 ha
- Ostrowiec Św. - 94,7 ha
- Skarżysko - Kamienna - 10,5 ha
- Końskie - 16,4 ha
- Stąporków - 9,9 ha

W południowo-wschodniej części województwa obszar gminy Staszów włączony jest do położonej na terenie województwa podkarpackiego Tarnobrzесьkiej Specjalnej Strefy Ekonomicznej EURO PARK Wisła-San.

Pozytywny wpływ na transfer innowacji i rozwój gospodarczy województwa ma bez wątpienia dynamiczny rozwój infrastruktury wystawienniczej. Targi Kielce zajmują pozycję wicelidera polskiego rynku targowego, za Międzynarodowymi Targami Poznańskimi. Aktualnie udział firmy w polskim rynku targowym wynosi około 17%. W 2005 roku w kieleckim ośrodku targowym odbyło się 31 imprez wystawienniczych, których łączna powierzchnia wraz ze specjalnymi terenami prezentacyjnymi i imprezami towarzyszącymi zajęła ponad 140 tysięcy m². W najbliższym okresie planuje się modernizację i rozbudowę infrastruktury Targów i stworzenie Międzynarodowego Ośrodka Kongresowo – Wystawienniczego.

Niewystarczający poziom rozwoju gospodarczego, wysoki poziom bezrobocia i niski poziom dochodów mieszkańców są podstawowymi czynnikami wpływającymi negatywnie na funkcjonowanie biznesu w regionie.

**Przeciętny miesięczny dochód rozporządzalny na 1 osobę
w gospodarstwach domowych w 2004 r. (w zł)**

Źródło: Rocznik statystyczny województw 2005 r.

Dochody w gospodarstwach domowych w 2004 r. przeliczone na jednego mieszkańca województwa świętokrzyskiego należały do najniższych w kraju (oprócz Podkarpackiego) i wynosiły 615,46 zł/osobę przy średniej krajowej 735,40 zł.

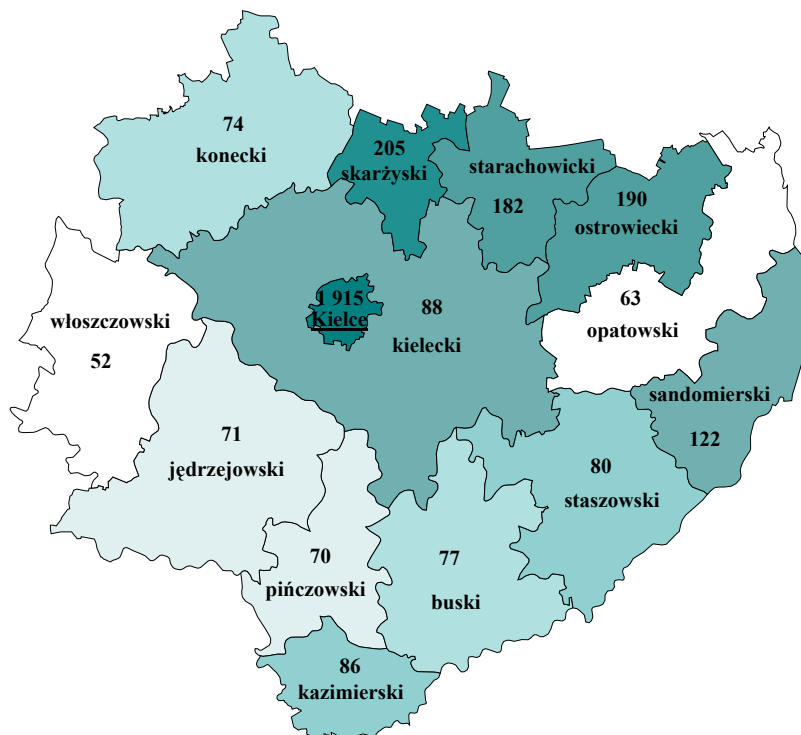
2.3. zasoby ludzkie

Jednym z podstawowych czynników decydujących o potencjale rozwojowym regionu jest czynnik demograficzny. Według stanu na koniec 2004 r. liczba mieszkańców województwa wyniosła 1 288 693 osób, co stanowiło 3,4 % ludności kraju. Od 2000 r. liczba ludności regionu spadła o 14 tys.

Najwyżej zurbanizowane, a co za tym idzie najbardziej zaludnione, są powiaty leżące w północnej części województwa. Ich rozwój w latach powojennych spowodował masowy napływ ludności znajdującej zatrudnienie w rozwijających się zakładach, będących częścią strategicznych dla państwa gałęzi przemysłu. Powiaty te dysponują obecnie największym potencjałem ludnościowym, który na skutek procesów restrukturyzacyjnych, realizowanych w obrębie tych gałęzi przemysłu, pozostaje w dużej mierze niewykorzystany.

Największa liczba ludności zamieszkuje powiaty: kielecki grodzki, kielecki ziemski, ostrowiecki i starachowicki. Wynika to z wielkości tych powiatów oraz z faktu, iż w ich obrębie najliczniej skoncentrowane są zakłady przemysłowe wraz z ich otoczeniem społeczno-instytucjonalnym.

Gęstość zaludnienia w poszczególnych powiatach w 2004 r. (os/km²)

Źródło: Rocznik statystyczny Województwa Świętokrzyskiego 2005 r.

Ogółem w województwie na 100 mężczyzn przypada średnio 105 kobiet. Najwięcej kobiet na 100 mężczyzn przypada w powiatach: kieleckim grodzkim, skarżyskim i ostrowieckim.

Analiza wskaźników ludnościowych wskazuje na niekorzystne trendy procesów demograficznych. Okres transformacji ustrojowej i społeczno-gospodarczej rozpoczęty z początkiem lat 90-tych charakteryzuje się podobnie jak w całym kraju, spadkiem przyrostu naturalnego, malejącą liczbą zawieranych małżeństw oraz niską mobilnością przestrzenną ludności. Przyrost naturalny w 2004 r. w przeliczeniu na 1000 ludności daje wskaźnik

w wysokości (-) 1,6 i od kilku lat wciąż spada. Ujemny przyrost naturalny należy traktować jako zjawisko wynikające przede wszystkim z ogólnokrajowych tendencji demograficznych, których elementem jest sukcesywny spadek liczby urodzeń. Tendencje te w skali kraju wynikają z przyczyn ekonomicznych oraz zmian w sferze obyczajowości społecznej.

W 2004 r. zaobserwować można wzrost napływu osób migrujących na tereny wiejskie oraz zwiększenie odpływu z miast. Wskaźnik salda migracji (na 1000 mieszkańców) dla Miasta Kielce wynosił w 2004 r. -6,7 i był najbardziej niekorzystny w województwie. Równocześnie wskaźnik ten dla powiatu kieleckiego ziemskiego osiągnął wartość 5,0. Poza Miastem Kielce największy odpływ ludności zanotowano w powiatach: opatowskim, ostrowieckim i starachowickim (trzy osoby na 1000 mieszkańców). W ramach migracji międzyregionalnych świętokrzyskie opuściło 5655 osób (głównie do województw: mazowieckiego, małopolskiego i śląskiego), natomiast przybyło 3340 osób (najwięcej z województw: śląskiego, mazowieckiego, małopolskiego i podkarpackiego).

Coraz większego znaczenia w ruchu wędrownym ludności nabierają migracje zagraniczne. W 2004 r. na terenie województwa zameldowało się na pobyt stały z zagranicy 176 osób, zaś w tym czasie za granicę wymeldowały się 144 osoby. Należy domniemywać, że w rzeczywistości z województwa za granicę wyemigrowało o wiele więcej osób, niż ukazane jest w oficjalnych statystykach. Trend ten zaobserwować można szczególnie wśród ludzi młodych, poszukujących za granicą pracy.

Ludność w wieku produkcyjnym stanowi 61,94% ludności województwa (wg danych za 2004 r.). Wartość ta jest nieznacznie niższa niż średnia krajowa (63,5%). Grupa ta zwiększa swą liczebność od początku lat dziewięćdziesiątych. W roku 2004 na każde 1000 osób w wieku produkcyjnym przypadało 610 osób w wieku nieprodukcyjnym - dla porównania: w 1990 – 798 osób, w 1995 r. - 754 osoby, w (w kraju odpowiednio: 1990 – 739, 1995 – 705, 2003 – 630).

Systematycznie maleje liczba ludności w wieku przedprodukcyjnym z 30,2% w roku 1990 do 21,17% na koniec 2004 roku. W kraju wskaźniki te wynoszą odpowiednio 29,6% i 21,18 %. Udział ludności w wieku poprodukcyjnym zwiększył się z 14,8% w 1990 r. do 16,89% w 2004 r. W miastach województwa udział ten wynosi 15,38% a na wsi 18,12%.

prognoza demograficzna

Według prognozy statystycznej liczba mieszkańców województwa będzie sukcesywnie maleć. Do roku 2030 zmniejszać się będzie liczba ludności w wieku przedprodukcyjnym i produkcyjnym, natomiast sukcesywnie rosnać będzie liczba mieszkańców w wieku poprodukcyjnym. Zmniejszy się liczba mieszkańców. Największy spadek, nawet o 57%, przewiduje się w najbliższych latach w grupie ludzi młodych w wieku produkcyjnym w przedziale 20-34 lata. Względnie stała pozostanie liczba osób w wieku 40-45 lat, podczas gdy liczba osób starszych w regionie będzie sukcesywnie wzrastać. Ocenia się, że liczba osób w przedziale wiekowym 60-84 lata zwiększy się średnio o 55%. Oznacza to, że średnia wieku mieszkańców województwa będzie stale wzrastać.

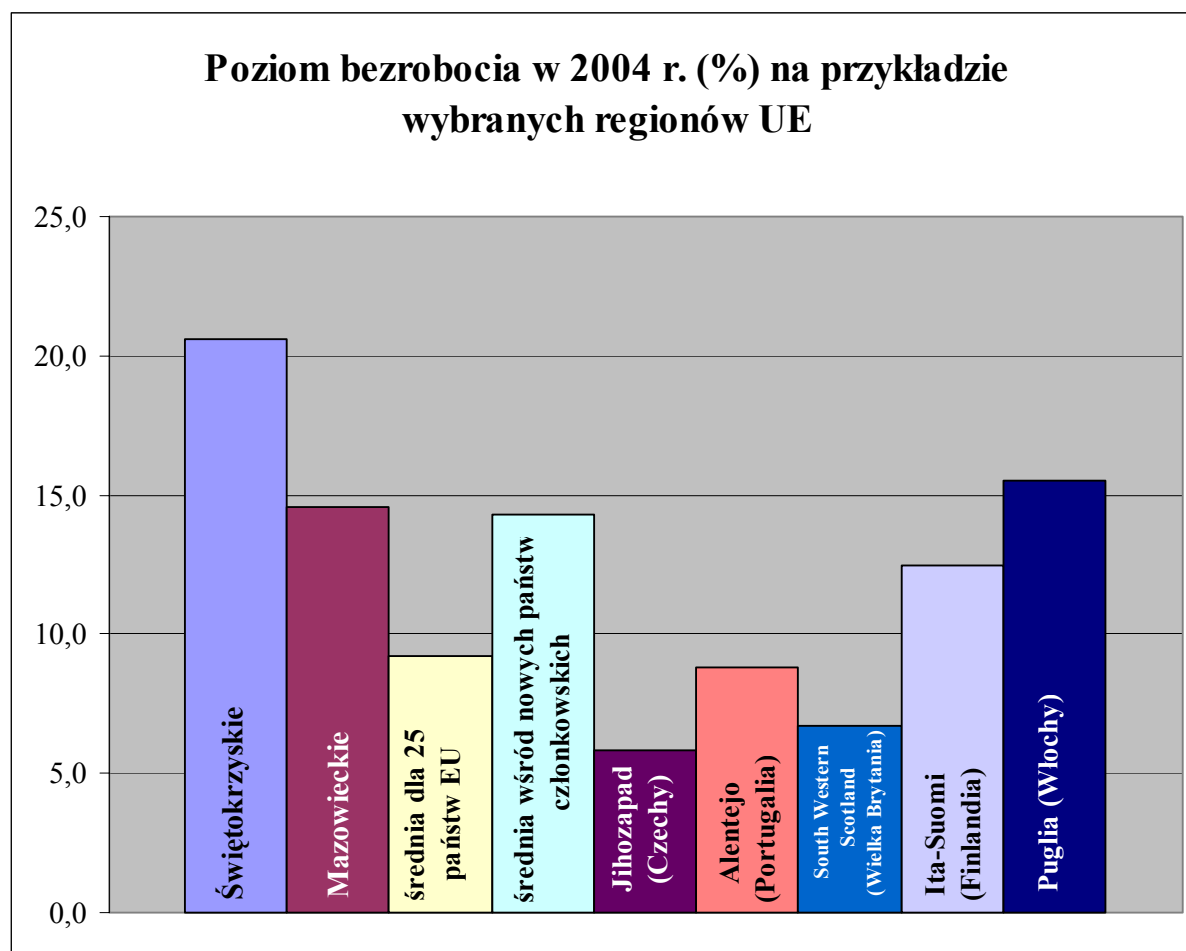
2.4. rynek pracy

Liczba pracujących w końcu 2004 roku w Województwie Świętokrzyskim wyniosła ogółem 429 552 osoby, z czego w rolnictwie – 144 124 osób, w przemyśle - 77 870 osób, w handlu – 57 542 osób, w edukacji – 31 783 osób, w ochronie zdrowia - 25 141 osób, w transporcie i łączności - 20 403 osoby, w budownictwie – 17 542 osób.

Tendencje zmian w strukturze zatrudnienia w województwie są zbliżone do trendów ogólnokrajowych. Systematycznie rośnie poziom zatrudnienia w sektorze usług, spada natomiast procentowy udział zatrudnienia w sektorze przemysłu i budownictwa.

Największy spadek poziomu zatrudnienia w latach 2000 – 2004 miał miejsce przede wszystkim w powiatach o charakterze przemysłowym, w których przebiegające procesy prywatyzacji przedsiębiorstw oraz restrukturyzacji poszczególnych gałęzi przemysłu wiązały się ze zwolnieniami pracowników. W 2004 r. powiatami o najwyższej stopie bezrobocia były: skarżyski (33,4%), konecki (32,1%), ostrowiecki (29%), kielecki (28,5%). Najniższą stopę bezrobocia odnotowano w powiatach: buskim (12,5%), kazimierskim (13,9%) i pińczowskim (15,8%).

Stopa bezrobocia na koniec grudnia 2004 roku w Województwie Świętokrzyskim wyniosła 21,9% i była niższa w porównaniu do analogicznego okresu w 2003 r.

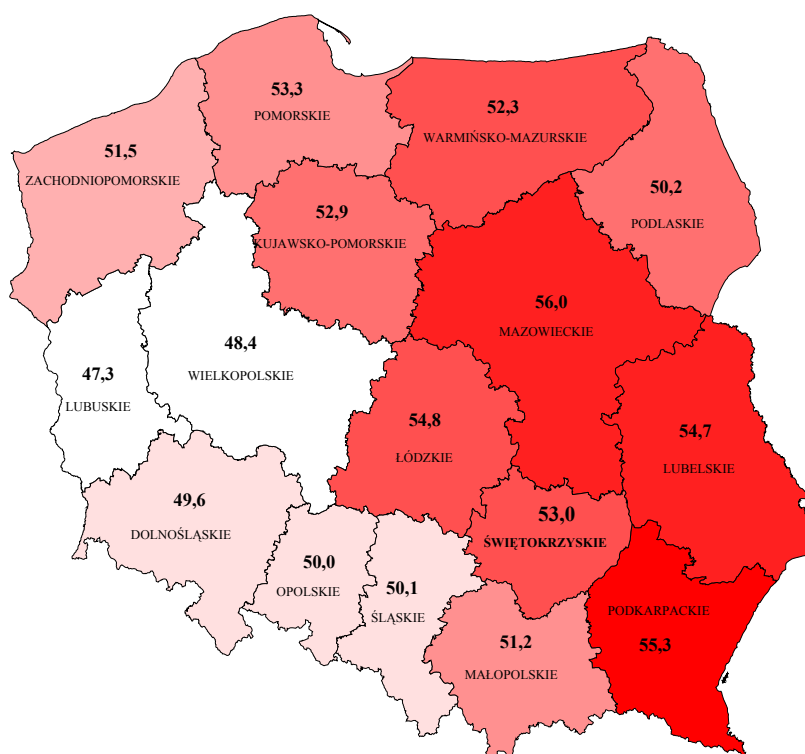

Źródło: Eurostat

Z ogólnej liczby bezrobotnych 49,7% stanowiły kobiety. Prawie 55% łącznej liczby bezrobotnych stanowili mieszkańcy wsi, z których tylko ok. 9% posiadało gospodarstwa rolne. Prawo do zasiłku przysługuje tylko 14,6% ogółu bezrobotnych. 53% z ogółu bezrobotnych to osoby długotrwale bezrobotne.

Większość zarejestrowanych bezrobotnych to osoby o stosunkowo niskim poziomie wykształcenia. Aż 35% bezrobotnych to osoby z wykształceniem zasadniczym zawodowym (w kraju 35,5%); 25,3% bezrobotnych posiadało wykształcenie gimnazjalne i poniżej (w kraju 32,4%). Najmniejszą grupę bezrobotnych stanowią osoby z wykształceniem wyższym – 4,2% (w kraju 4,4%) i średnim ogólnokształcącym – 6,4% (w kraju 6,5%).

Długotrwanie bezrobotni w stosunku do ogółu bezrobotnych w 2004 r. (w %)

Źródło: Rocznik statystyczny województw 2005 r.

Szczególnie dramatycznie przedstawia się sytuacja na rynku pracy osób poniżej 25 roku życia. W Świętokrzyskim stopa bezrobocia wśród tej grupy wiekowej wyniosła w 2004 r. 42,9% i była wyższa od średniej krajowej (39,6%). W krajach Unii Europejskiej poziom bezrobocia wśród osób do 25 roku życia jest ponad dwukrotnie niższy (18,5%). Najmniej bezrobotnej młodzieży jest w Holandii (8%), Danii (8,2%) i Irlandii (8,9%), najwyższy odsetek odnotowano (oprócz Polski) na Słowacji (33,1%) i w Grecji (26,9%) – dane wg EUROSTAT.

Zidentyfikowanymi barierami w rozwoju zasobów ludzkich są głównie:

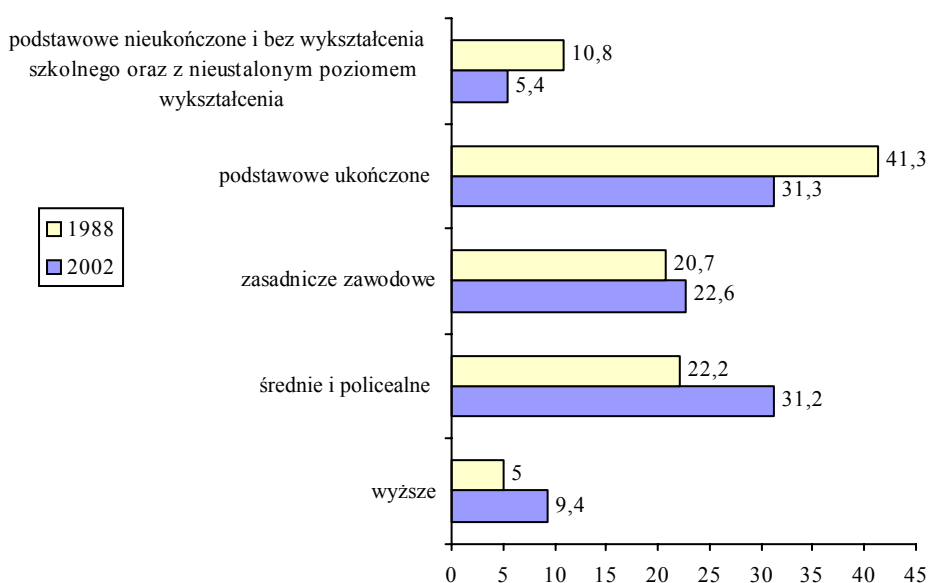
- Niedostosowany system szkolnictwa ponadpodstawowego do potrzeb rynku pracy,
- Nierówność szans kształcenia i zatrudnienia osób zamieszkałych na terenach wiejskich i w małych miastach,
- Jednostronne postrzeganie zjawisk bezrobocia jako problemu publicznych instytucji rynku pracy (konieczność pozyskania lokalnych partnerów społecznych zaangażowanych w tworzenie nowych miejsc pracy i przeciwdziałanie bezrobociu),
- Niedostateczna oferta usług w zakresie poradnictwa zawodowego, pośrednictwa pracy, szkoleń dla rozpoczynających własną działalność gospodarczą.

2.5. nauka i edukacja

W Województwie Świętokrzyskim na przestrzeni lat szkolnych 2000/01-2004/05 obserwuje się spadek liczby uczących się we wszystkich typach szkół, co spowodowane jest głównie tendencjami demograficznymi. Liczba uczniów zmalała z 259,9 tys. w roku szkolnym 2000/01 do 232,1 tys. w roku szkolnym 2004/05, tj. o 10,7%. Pozytywnie ocenia się zmiany w strukturze kształcenia ponadpodstawowego skutkujące zmniejszeniem udziału uczących się w zasadniczych szkołach zawodowych z 20,75% w roku szkolnym 2000/2001 do 12,27% w 2004/2005 i wzrostem udziału uczących się w szkołach średnich kończących się egzaminem maturalnym z 79,25% w roku szkolnym 2000/2001 do 87,73% w 2004/2005. Problemem pozostaje zróżnicowanie poziomu kształcenia pomiędzy wsią i miastem, niedostosowanie bazy materialnej szkolnictwa na wsi i zbyt niska dostępność dla młodzieży pochodzącej z obszarów wiejskich do liceów ogólnokształcących i profilowanych, stwarzających absolwentom możliwość kontynuowania nauki na poziomie wyższym.

Wśród ludności województwa powyżej 15 roku życia 31,3% stanowią osoby z wykształceniem podstawowym ukończonym, podobnie 31,2% posiada wykształcenie średnie i policealne, zaś 22,6% - zasadnicze zawodowe. Osoby z wyższym wykształceniem stanowią 9,4% ogółu ludności powyżej 15 roku życia.²

Ludność w wieku 15 lat i więcej według poziomu wykształcenia w latach 1988 i 2002 (w %)³

Porównując poziom wykształcenia ludności w latach 1988 i 2002, zaznaczył się wyraźny wzrost odsetka osób z wykształceniem wyższym (odpowiednio 5,0% i 9,4%) oraz osób z wykształceniem średnim i policealnym (kolejno 22,2% i 31,2%), natomiast zmniejszył się odsetek osób z wykształceniem podstawowym ukończonym: z 41,3% w 1988 r. do 31,3% w 2002 r. (tj. o 10,0 punktu procentowego).⁴

Procentowy udział osób z wykształceniem wyższym jest znacznie większy w miastach (15,1%), niż na wsi 4,4%. Podobnie sytuacja wygląda dla osób z wykształceniem policealnym

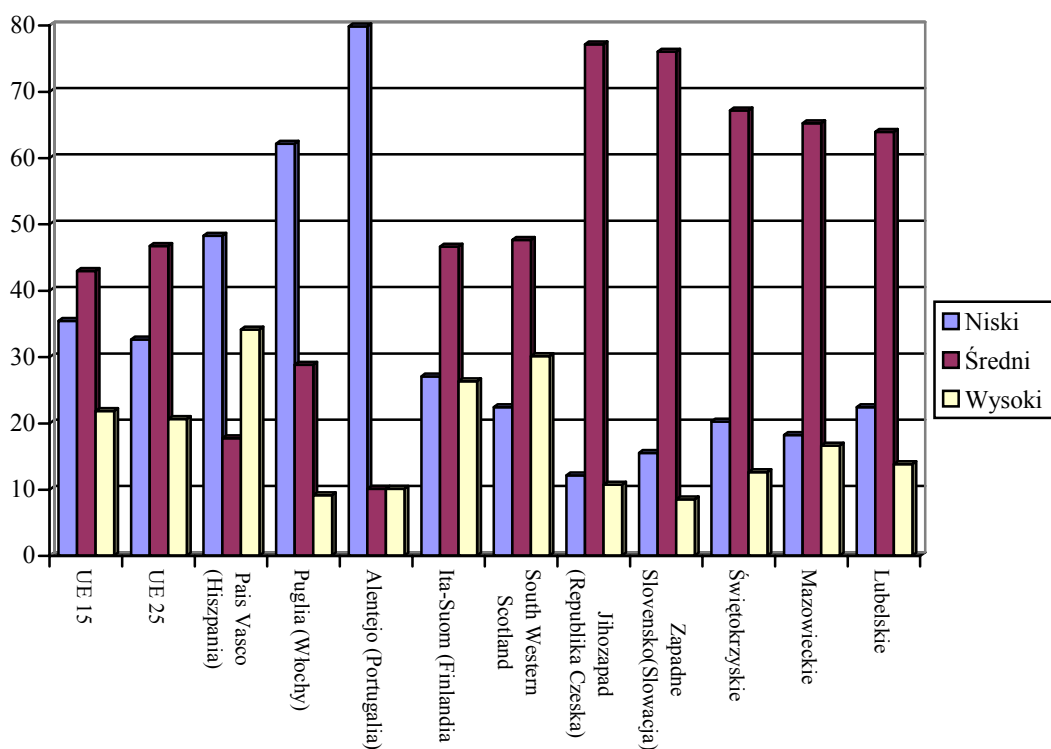
² Raport z wyników spisów powszechnych 2002 - Województwo Świętokrzyskie, Urząd Statystyczny w Kielcach, s. 33

³ ibidem, s. 33

⁴ ibidem, s. 33

i średnim (odpowiednio 41,3% w miastach i 22,3% na wsi). W gminach wiejskich przeważa natomiast ludność z wykształceniem podstawowym ukończonym – 39,9%, w miastach – 21,5%. W wielu gminach liczba osób z wykształceniem podstawowym nieukończonym sięga 7%.

Województwo na tle regionów UE
Dostęp do edukacji osób w wieku 25-64 lat - odsetek liczby całkowitej 2002

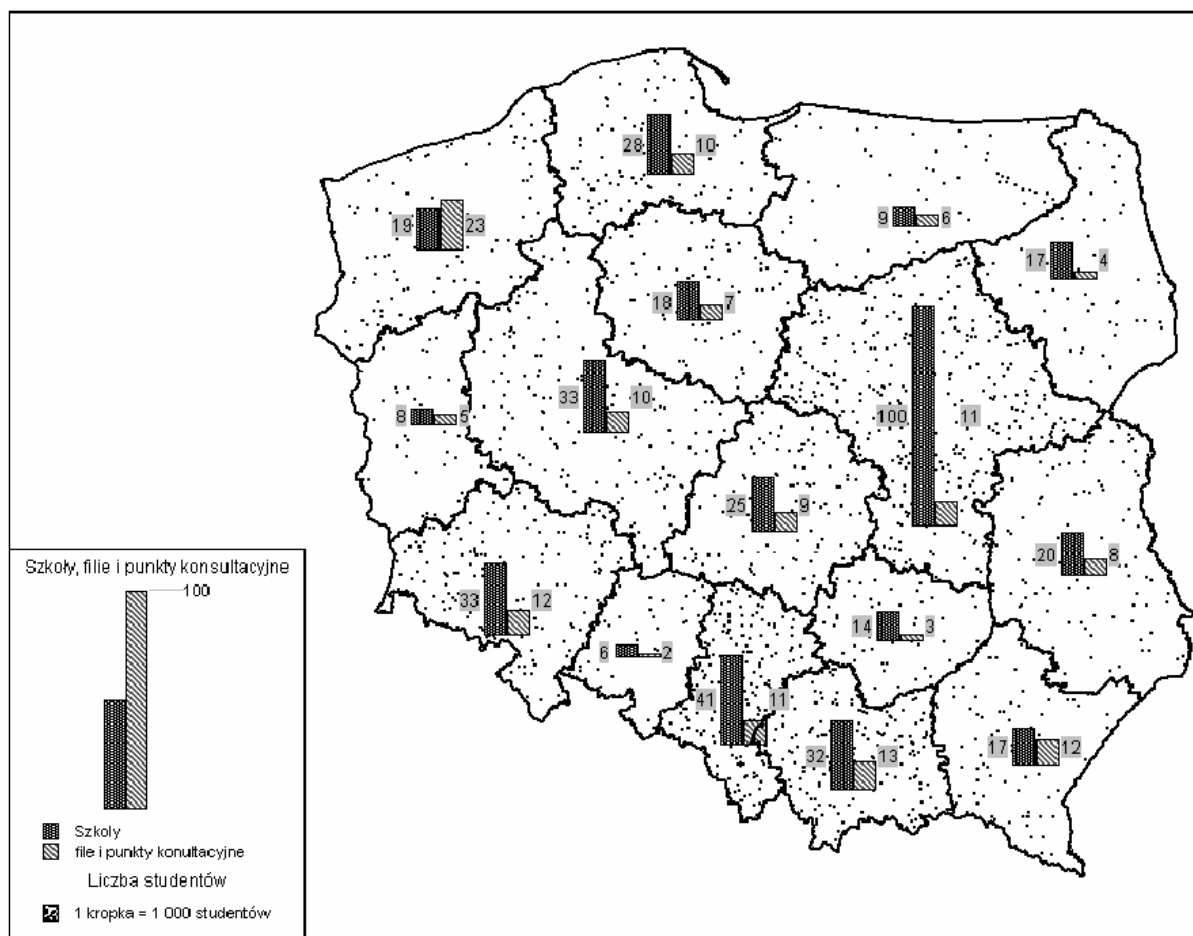
Źródło: Nowe partnerstwo dla spójności – konwergencja, konkurencyjność, współpraca. Trzeci raport na temat spójności gospodarczej i społecznej

Na terenie Województwa Świętokrzyskiego funkcjonuje 14 wyższych uczelni o zróżnicowanym profilu kształcenia. W roku akademickim 2004/2005 w regionie studiowało 65 134 osób, w tym na studiach dziennych 23 200. Liczba studentów szkół wyższych na 10 tys. mieszkańców wynosi w województwie 502,5 i plasuje świętokrzyskie na 5. miejscu w kraju. Pełnozatrudniona kadra naukowa wynosi w regionie 2027 osób (2004/05 r.).

Studenci w roku akademickim 2004/2005

Wyszczególnienie	ogółem	w tym: kobiety	w tym studia		
			dzienne	wieczorowe	zaoczne
Politechnika Świętokrzyska	9 660	2 634	5 426	-	4 234
Akademia Świętokrzyska	27 998	21 010	13 712	1 022	13 264
pozostałe	27 457	15 163	4 056	82	22 962
Razem	65 115	38 807	23 194	1 104	40 460

Szkoły wyższe i studenci w roku akademickim 2004/05

źródło: GUS: http://www.stat.gov.pl/dane_spolgosp/warunki_zycia/szkoły_wyzsze_w_2004/komentarz_analityczny.pdf

2.6. ochrona zdrowia

Stacjonarna opieka zdrowotna w województwie świadczona jest przez 20 szpitali ogólnych, dwa szpitale psychiatryczne, 12 zakładów opiekuńczo-leczniczych, dwa zakłady pielęgnacyjno - opiekuńcze oraz dwa zakłady paliatywno-hospicyjne.

Pod względem liczby łóżek w szpitalach przypadających na 10 tys. mieszkańców województwo zajmuje 10. miejsce w kraju, wskaźnik województwa - 45,8 łóżek na 10 tys. mieszkańców jest o 3,3 niższy od średniej krajowej. Powyższe dane nie odzwierciedlają jednak rzeczywistych różnic w jakości i dostępie do usług medycznych, a szczególnie w dostępie do lekarzy specjalistów oraz badań diagnostycznych. W świętokrzyskim na jeden punkt mammografii lub jeden zestaw angiografii przypada dwukrotnie więcej osób niż średnio w kraju. Województwo nie dysponuje m.in. wydzielonymi łózkami dla osób uzależnionych od środków psychoaktywnych.

Na terenie Województwa Świętokrzyskiego znajduje się 548 zakładów ambulatoryjnej opieki zdrowotnej. Wśród nich zdecydowaną większość stanowią niepubliczne zakłady opieki

zdrowotnej, których liczba stale wzrasta. Liczba zatrudnionego podstawowego personelu medycznego ulega systematycznemu zmniejszaniu.

W roku 1999 zakłady opieki zdrowotnej zostały przekazane samorządom terytorialnym, w tym także tzw. inwestycje wieloletnie realizowane ze środków budżetu państwa. W skali województwa obserwuje się niedofinansowanie infrastruktury ochrony zdrowia. Sytuacja finansowa samorządów wpłynęła na ograniczenie tempa i zakresu prowadzonych zadań inwestycyjnych.

Szczególnie obserwuje się stagnację a nawet regres w gminach wiejskich, zwłaszcza znacznie oddalonych od dużych ośrodków.

Ważną dziedziną ochrony zdrowia w województwie jest lecznictwo uzdrowiskowe. Na terenie województwa świętokrzyskiego znajduje się 11 sanatoriów z 1449 łózkami oraz trzy szpitale uzdrowiskowe z 517 łózkami (7. pozycja w kraju). W Województwie Świętokrzyskim rocznie leczy się ponad 6% pacjentów objętych w Polsce lecznictwem uzdrowiskowym. Infrastruktura lecznictwa uzdrowiskowego zlokalizowana jest głównie na terenie powiatu buskiego – w Busku-Zdroju i Solcu-Zdroju. W miejscowościach tych lecznictwo realizowane jest zarówno systemem sanatoryjnym jak i ambulatoryjnym, kuracjusze mają możliwość skorzystać z zakładu przyrodoleczniczego oraz rehabilitacji, a także fizykoterapii. W latach 2000-2004 liczba kuracjuszy wzrosła o ponad 4 tys. osób.

2.7. warunki życia i bezpieczeństwa

Poziom życia mieszkańców poszczególnych regionów określają relacje zachodzące między ogółem zasobów ludzkich a sferą gospodarki wraz z jej otoczeniem społeczno-instytucjonalnym. Ogólny poziom życia mieszkańców jest wyznaczany przez takie kryteria, jak: poziom zatrudnienia, poziom wynagrodzeń, struktura gospodarstw domowych oraz skala i rodzaj problemów społecznych.

Wskaźnik zatrudnienia jest podstawowym miernikiem rzeczywistego zaangażowania ludności w procesie pracy. Stopa bezrobocia wykazuje tendencję spadkową, na koniec grudnia 2004 wyniosła 21,9%. Względnie niski jest poziom zaangażowania zawodowego kobiet. Wskaźnik zatrudnienia dla kobiet wynosi 39,1% i jest niższy od tego samego wskaźnika dla populacji mężczyzn o 9,7%.

Jedną z najbardziej istotnych cech warunkujących jakość kwalifikacji i poziom przygotowania zawodowego jest wykształcenie. Najwyższy poziom zatrudnienia występuje w odniesieniu do osób z wykształceniem wyższym. Zatrudnionych jest 69,1% wszystkich osób o tym poziomie wykształcenia. Najniższy poziom zatrudnienia ma miejsce wśród osób z wykształceniem podstawowym ukończonym i nieukończonym. Wskaźnik zatrudnienia w tej grupie wynosi 19,1%.

Ogólny poziom wynagrodzeń w regionie utrzymuje się na poziomie niższym od wskaźników krajowych. Przeciętne miesięczne wynagrodzenie brutto wynosi 1912,25 zł, co stanowi 87,5% średniej krajowej. Największe różnice wynagrodzeń w sektorze przedsiębiorstw między województwem świętokrzyskim a średnim poziomem krajowym występują w obsłudze nieruchomości i firm, nauce, handlu i naprawach. Najmniejsze różnice w poziomie wynagrodzeń występują w dziedzinie budownictwa oraz przemysłu.

Poziom życia mieszkańców regionu i skalę problemów społecznych w sposób najbardziej widoczny odzwierciedla analiza gospodarstw domowych. Gospodarstwo domowe definiowane jest jako zespół osób wspólnie zamieszkujących i utrzymujących się. W grupie gospodarstw domowych wyodrębnia się gospodarstwa jednoosobowe, które tworzą osoby samotne oraz mieszkające z innymi, ale utrzymujące się oddzielnie.

Struktura gospodarstw domowych według głównego źródła utrzymania stanowi źródło informacji na temat ogólnej liczby gospodarstw domowych oraz ich źródła utrzymania: pracy

i źródeł niezarobkowych. Ponadto liczba osób na utrzymaniu w gospodarstwie domowym w dużej mierze determinuje poziom życia członków i jest składnikiem ogólnej oceny standardu życia mieszkańców. Główne źródło utrzymania osoby jest traktowane jako źródło przynoszące jej największy dochód.

W grupie osób uzyskujących dochody z pracy zdecydowana większość jest w wieku produkcyjnym mobilnym. W grupie osób utrzymujących się z niezarobkowych źródeł utrzymania przeważają osoby w wieku poprodukcyjnym, natomiast wśród osób pozostających na utrzymaniu dominują osoby w wieku przedprodukcyjnym.

Wskaźnikiem uzupełniającym, dotyczącym standardu życia gospodarstw domowych oraz ogólnego poziomu życia mieszkańców, jest wskaźnik warunków mieszkaniowych, uwzględniający przeciętną liczbę osób i przeciętną powierzchnię użytkową mieszkań. W województwie przeciętna liczba osób przypadających na jedno mieszkanie, zarówno w miastach, jak i na wsi, jest wyższa od średniej krajowej. Większa jest także przeciętna powierzchnia użytkowa mieszkań, podczas gdy przeciętna powierzchnia przypadająca na jedną osobę jest nieco mniejsza od średniego wskaźnika krajowego.

2.8. pomoc społeczna

Niekorzystne tendencje demograficzne, w tym starzenie się społeczeństwa a jednocześnie wysoka liczba bezrobotnych, niskie dochody i trudna sytuacja na rynku pracy powodują, że coraz większa liczba mieszkańców zmuszona jest do korzystania z różnych form pomocy społecznej, w tym w domach opieki społecznej.

W roku 2005 działały na terenie Województwa Świętokrzyskiego 32 domy pomocy społecznej. Liczba miejsc ogółem w tych placówkach wynosi 3 355. Według stanu na dzień 30 listopada 2005 roku w domach tych przebywało 3 170 mieszkańców. Świętokrzyskie należy do grupy województw o najwyższym procencie ludności korzystającej z pomocy społecznej.

W 1999 roku domy opieki społecznej zostały przekazane samorządom powiatowym, które nie były finansowo przygotowane do rozbudowy i wyposażenia tych placówek. Istnieją duże potrzeby dokończenia rozpoczętych zadań dotyczących budowy i modernizacji placówek, zwłaszcza poza dużymi i średnimi miastami.

Na koniec 2005 roku 8 z funkcjonujących na terenie województwa placówek osiągnęło pełny standard usług. Wszystkie posiadały programy naprawcze i dążyły do ich realizacji. W ramach tych programów przewidywano się szereg prac remontowych, modernizacyjnych oraz zakup niezbędnego wyposażenia. Kontynuacja zadań pozwoli w przyszłości na spełnienie standardów jakościowych stawianych placówkom opieki społecznej.

Ilościowy i jakościowy poziom świadczeń z zakresu pomocy społecznej ukazuje skalę i rodzaj problemów społecznych w regionie, co ma znaczący wpływ na warunki realizacji polityki dotyczącej zasobów ludzkich. Z roku na rok wzrasta liczba osób i rodzin korzystających z pomocy społecznej. Powiększające się obszary rzeczywistych i potencjalnych zagrożeń społecznych mają związek z obniżeniem się poziomu życia. Zmiany struktury lokalnej gospodarki powodują, że rozszerza się obszar ubóstwa i nasilają negatywne zjawiska społeczne.

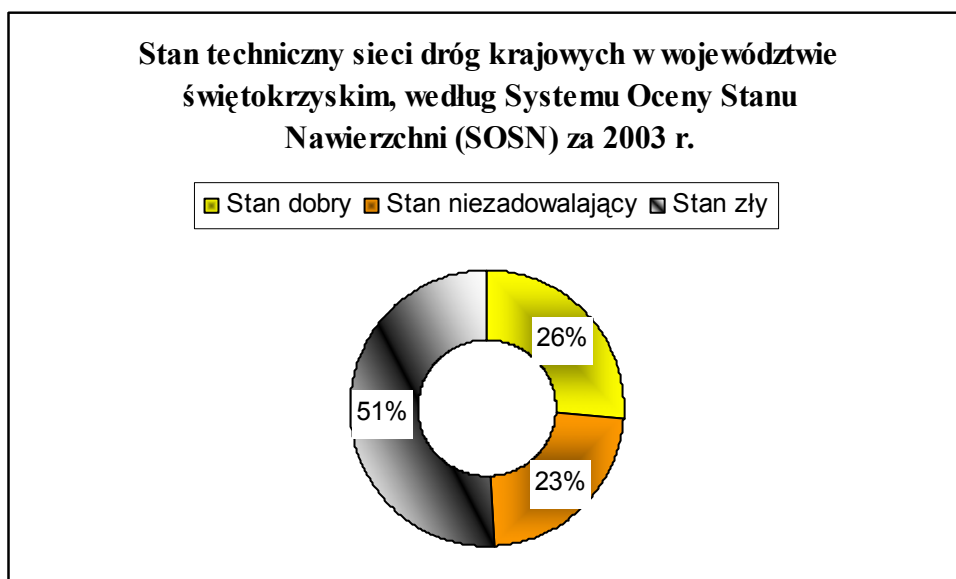
W roku 2005 w stosunku do 2004 odnotowano wzrost wydatków na świadczenia w ramach pomocy społecznej. Wynika to z konieczności niwelowania skutków niepokojących zjawisk społecznych. Wielkość udzielanej pomocy w stosunku do potrzeb jest jednak niewystarczająca, a jej formy oparte są głównie na środkach pochodzących z administracji rządowej, w ramach realizowanych zadań zleconych samorządom. Udział środków własnych samorządu uzależniony jest od sytuacji finansowej poszczególnych gmin.

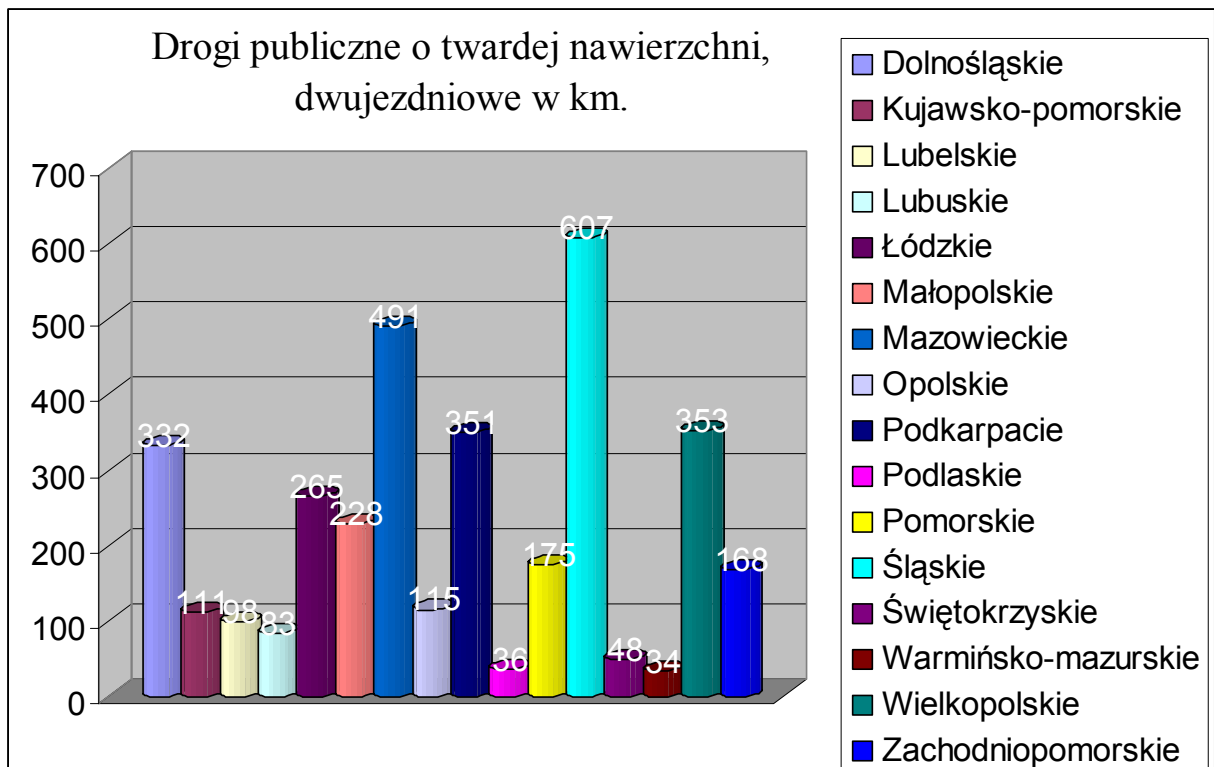
Najczęstszym powodem przyznania pomocy jest bezrobocie. Drugą przyczynę stanowiło ubóstwo, a trzecią niepełnosprawność osób ubiegających się o pomoc. Znaczącą kategorią problemową jest bezradność w sprawach opiekuńczo-wychowawczych. Najmniej liczne przypadki przyznania pomocy dotyczyły okresu postpenitencjarnego.

2.9. infrastruktura

W porównaniu z większością województw oraz regionów Unii Europejskiej istnieje wyraźna dysproporcja w zakresie wyposażenia infrastrukturalnego na niekorzyść świętokrzyskiego. W dziedzinie transportu zauważyć można dominującą rolę transportu drogowego. Co prawda w 2004 na 100 km² powierzchni województwa przypadało ok. 103,6 km dróg o utwardzonej nawierzchni (daje to świętokrzyskiemu miejsce w czołówce regionów), ale jedynie 48 km stanowią drogi dwujezdniowe. Sieć drogowa województwa świętokrzyskiego liczy 12 129 km, z czego długość dróg krajowych wynosi 752 km. Na terenie województwa brak jest autostrad, a długość dróg dwujezdniowych klasyfikuje województwo świętokrzyskie na 14 miejscu w kraju.

Również stan techniczny dróg nie jest zadowalający. Według danych Systemu Oceny Stanu Nawierzchni (SOSN) za 2003 r. tylko 25,8% sieci dróg krajowych jest w stanie dobrym, 22,6% w stanie niezadowalającym i 50,2% w stanie złym. Równie niekorzystnie kształtuje się ten stosunek odnośnie dróg wojewódzkich. Szacuje się, że około 421 km jest w stanie dobrym i zadowalającym, 150 km w stanie złym.

Źródło: Rocznik Statystyczny Województw 2005 r.

Region znajduje się poza Transeuropejską Siecią Transportową TEN-T oraz planowanymi korytarzami krajowej sieci autostrad.

Sieć drogowa TEN-T w Polsce

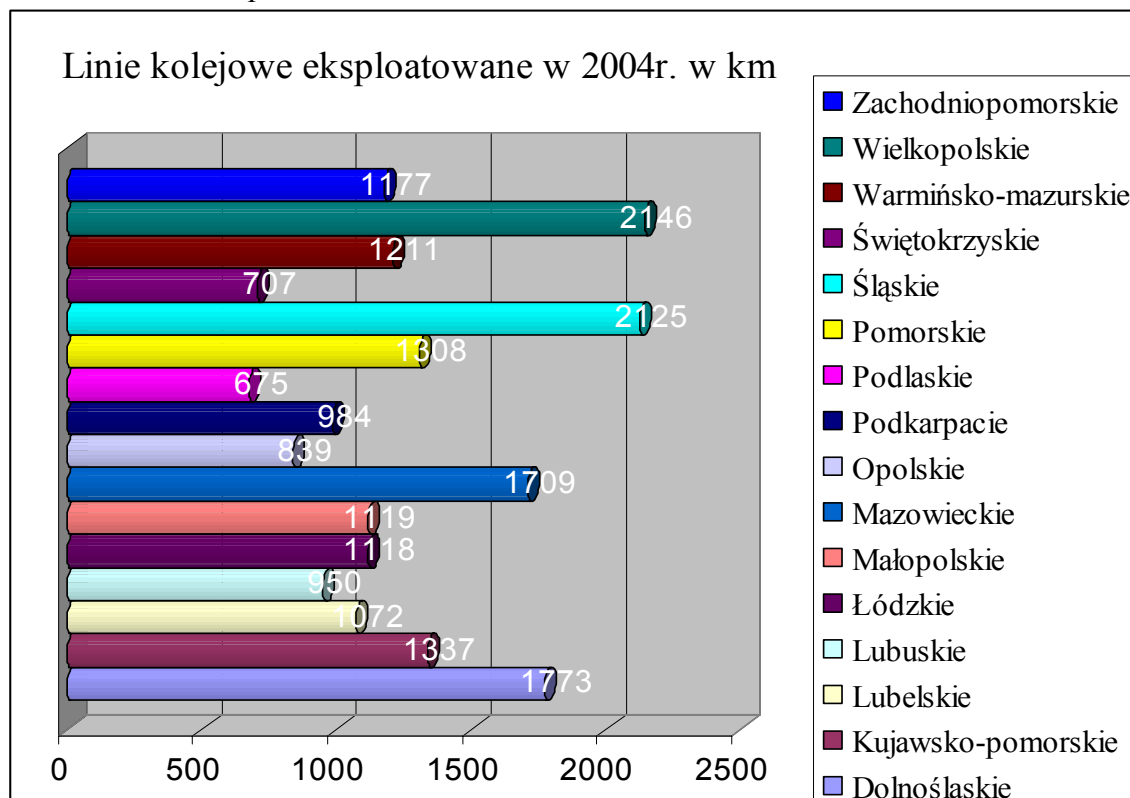

Do dróg ekspresowych zaliczone są obecne drogi krajowe nr 7 na kierunku północ – południe i droga nr 74 na kierunku wschód – zachód. System dróg krajowych w regionie zapewnia dobre połączenie z wszystkimi sąsiednimi województwami. Przepustowość tych dróg jest jednak znacznie ograniczona. Szybki rozwój motoryzacji, a tym samym wzmożony ruch samochodów zarówno osobowych jak i ciężarowych na tych drogach spowodował, iż drogi projektowane i budowane w przeszłości nie spełniają obecnych wymagań. Najbardziej obciążona jest droga krajowa nr 7, gdzie średni dobowy ruch samochodowy osiąga wartość od 8 000 do 18 500 pojazdów na dobę. Żaden z istniejących mostów nie spełnia standardów nośności i przepustowości. Przez rzeki tej wielkości jak Wisła średnia odległość między przeprawami powinna wynieść 20 km a wynosi około 50 km.

Niedostateczny stan infrastruktury drogowej w regionie, w szczególności brak nowoczesnych dróg ekspresowych i autostrad, w poważny sposób utrudnia konkurowanie z ościennymi województwami o lokalizację nowych inwestycji i grozi dalszą peryferyzacją świętokrzyskiego.

Obok drogowego - istotnym elementem systemu transportowego Województwa Świętokrzyskiego - jest transport kolejowy. Pod względem gęstości sieci kolejowej region plasuje się nieco poniżej średniej krajowej (6,0 km/100 km², podczas gdy średnia dla kraju wynosi ok. 6,4 km/100 km²).

W pełni zelektryfikowane linie stanowią najbardziej ekologiczny środek transportu zarówno pasażerskiego, jak i towarowego, ich sieć wynosi w województwie 542km. Przez teren województwa świętokrzyskiego przebiega 10 linii kolejowych o całkowitej długości 707 km. Najistotniejsza dla województwa jest linia Nr 8 o ruchu pasażersko – towarowym, która umożliwia połączenie z Warszawą i północną częścią Polski oraz województwami położonymi na południu tj. małopolskim, śląskim i podkarpackim. Ponadto posiada ona duże znaczenie dla przewozów ładunków. Wykorzystywana jest do zaopatrzenia w węgiel elektrowni Połaniec i Kozienice oraz transportu z województwa surowców naturalnych, a także cementu i wapna.

Źródło: Rocznik Statystyczny Województw 2005 r.

Przez Województwo Świętokrzyskie przebiega tranzytem linia LHS (Linia Hutnicza Szerokotorowa) – wyłącznie o ruchu towarowym, stanowiąca połączenie Ukrainy z Polską, której znaczenie dla województwa może wzrastać w miarę rozwoju kontaktów handlowych z partnerami ze wschodu. Istotne znaczenie dla rozwoju gospodarczego posiadają istniejące węzły kolejowe w Kielcach, Skarżysku Kamiennej Włoszczowie i Sędziszowie, a także jedyna na terenie centralnej Polski stacja wymiany podwozi wagonów w Sędziszowie na linii LHS.

Coraz większego znaczenia dla wzmocnienia potencjału inwestycyjnego i turystycznego regionów nabiera transport lotniczy. W Polsce funkcjonuje 12 lotnisk komunikacyjnych (1 port międzynarodowy i 11 portów regionalnych) oraz 42 lotniska lokalne. W 2005 r. Lotniska obsłużyły ponad 11,5 mln pasażerów (o 31% więcej niż w roku 2004).

Źródło: Urząd Lotnictwa Cywilnego

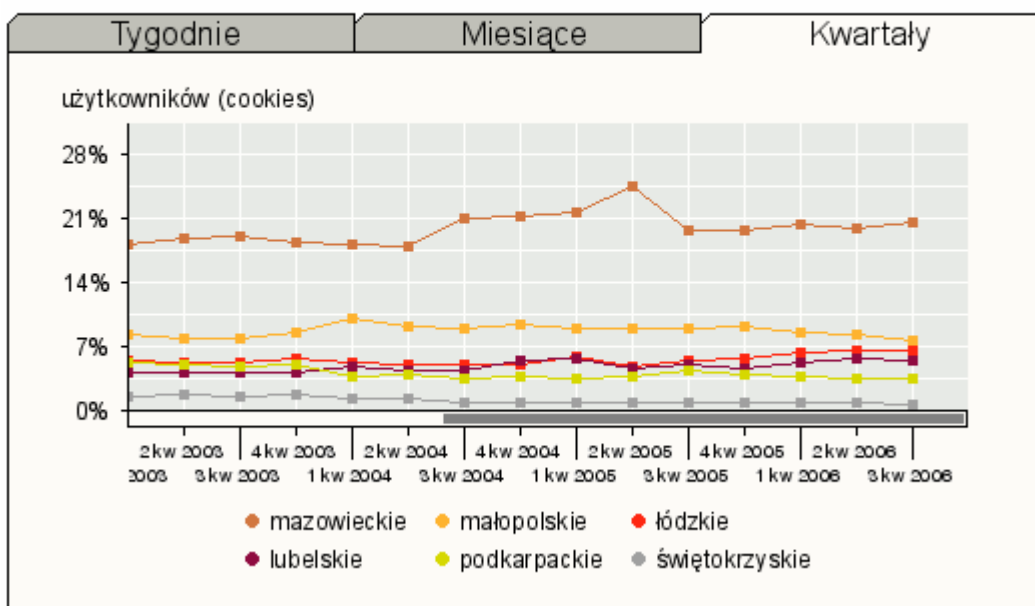
W województwie świętokrzyskim funkcjonujące obecnie lotnisko lokalne w Masłowie, w odległości 8,5 km od centrum Kielc, jest w stanie przyjąć tylko małe i średnie samoloty dyspozycyjne i sportowe (do 19 miejsc). Lotnisko o łącznej powierzchni 72 ha, posiada pas asfaltowy 900 x 30 m oraz pas trawiasty 900 x 250 m. i nie posiada urządzeń radionawigacyjnych. Jest zarejestrowane jako lotnisko komunikacji cywilnej w Światowej Organizacji Lotnictwa Cywilnego /ICAO/ pod międzynarodowym numerem rejestrowym EP KA.

Źródło: <http://www.aeroklub.kielce.pl/>

Stan infrastruktury telekomunikacyjnej jest relatywnie słaby. Województwo Świętokrzyskie zajmuje jedno z ostatnich miejsc w kraju pod względem liczby łącz na 1000 osób (255,3 łącz/na 1000 osób). W ostatnich latach utrzymywało się w województwie przyspieszone tempo rozwoju telefonii przewodowej. Wskaźnik gęstości abonenckiej na koniec grudnia 2003 roku wyniósł 36,2 abonentów na 100 mieszkańców w miastach i 15,1 na terenach wiejskich. Odpowiedni wskaźnik dla kraju wyniósł 39,7 w miastach i 19,93 na wsi. Najbardziej dynamiczny rozwój następuje w segmencie telefonii komórkowej. W 2003 roku w Polsce na 100 mieszkańców przypadało 45,6 abonentów (w 2002 r. – 36,4).

Województwa, z których obszaru internauci łączą się z polskimi witrynami

źródło: Gemius SA - www.ranking.pl

Według stanu na 2003 r. około 22,5% gospodarstw domowych w województwie posiadało komputer, w tym 8,1% z dostępem do Internetu. Obydwa wskaźniki plasują świętokrzyskie na ostatnim miejscu w kraju. Pod względem zakresu wykorzystania Internetu w poszczególnych województwach mierzonego Indeksem Penetracji Internetu, Województwo świętokrzyskie również znajduje się na ostatnim miejscu w kraju (współczynnik IPI dla świętokrzyskiego wynosi 47%).

W roku 2004 na terenie Województwa Świętokrzyskiego do sieci gazowej podłączonych było 161,4 tys. odbiorców gazu sieciowego. Długość sieci gazowej rozdzielczej na terenie województwa wynosiła 3 580,5 km. Województwo Świętokrzyskie zasilane jest w gaz poprzez gazociągi wysokiego ciśnienia zlokalizowane w północnej i wschodniej jego części. Część zachodnia i południowa nie jest aktualnie uzbrojona w sieć gazową. Więcej niż połowa gmin nie jest aktualnie objętych dostawą gazu sieciowego.

W świętokrzyskim znajduje się jedna z największych w kraju, oparta na węglu kamiennym, konwencjonalna elektrownia blokowa w Połańcu, która ma znaczący udział w zabezpieczeniu potrzeb energetycznych kraju. Od października 2004 roku eksploatuje ona instalację przygotowania i dozowania biomasy, która umożliwia produkcję ok. 9% „zielonej” energii elektrycznej w stosunku do całkowitej produkcji energii elektrycznej Elektrowni. Surowcem – biomasą jest drewno pozyskiwane przez Lasy Państwowe w ramach cięć sanitarnych. Pojawia się także możliwość wykorzystania i tworzenia plantacji energetycznej wierzby krzewiastej.

Działające w obrębie województwa świętokrzyskiego cztery zakłady energetyczne zaopatrują w energię elektryczną 323,6 tys. odbiorców. W 2003 roku łączne zużycie energii elektrycznej przez odbiorców wyniosło 491,6 GWh, co w przeliczeniu na jednego odbiorcę daje 1 519,1 kWh. Region świętokrzyski charakteryzuje się, więc stosunkowo niskim zużyciem energii elektrycznej, mniejszym od średniego zużycia w kraju (około 1912 kWh/odbiorcę). Na terenie województwa zlokalizowanych jest 37 źródeł energii odnawialnej (dane na dzień 31.09.2005 r.), wykorzystujących energię wody (29 szt.), wiatru (6) oraz biogazy (2). Łączna moc tych źródeł wynosi ok. 3,53 MW.⁵

Linie niskiego napięcia stanowią znaczną część wszystkich linii elektroenergetycznych na terenie Województwa Świętokrzyskiego. Linie te są stosunkowo wyeksploatowane i wymagają znacznych nakładów na modernizację. Niezbędna jest reelektryfikacja obszaru województwa, która musi polegać nie tylko na odnowieniu starej infrastruktury elektroenergetycznej w celu ograniczenia strat przesyłowych i podniesienia jakości dostaw energii, ale również na zaopatrzeniu w energię nowych terenów inwestycyjnych przewidzianych do zabudowy na cele mieszkaniowe i gospodarcze.

Długość czynnej sieci wodociągowej w województwie wynosiła na koniec 2004 roku 10 977,5 km, co stanowiło wzrost w stosunku do 2000 roku o 15,46%. W gminach wiejskich podłączenia wodociągowe posiada niewiele ponad 60% budynków mieszkalnych. Niekorzystnie kształtują się relacje pomiędzy długością sieci kanalizacyjnej, szczególnie na obszarach wiejskich. Łączna długość sieci kanalizacyjnej w województwie na koniec 2004 roku wynosiła 2 292 km. Długość ta wzrosła w stosunku do 2000 roku o 816 km.

Na przestrzeni ostatnich 5 lat obserwuje się systematyczny spadek ilości ścieków w kraju, natomiast w województwie świętokrzyskim występują zmienne trendy z tendencją wzrostu ilości ścieków wymagających oczyszczania począwszy od roku 2003.

⁵ Program Reelektryfikacji województwa świętokrzyskiego na lata 2007-2013.

Odsetek ludności obsługiwanej przez oczyszczalnie ścieków w Województwie Świętokrzyskim w % ogółu ludności wyniósł na koniec 2003 roku 45,2%, co stanowi wzrost w stosunku do roku 1999 o 13%.

Pomimo realizacji szeregu zamierzeń inwestycyjnych w województwie dla poprawy stanu czystości wód powierzchniowych, takich jak budowa, rozbudowa i modernizacja oczyszczalni ścieków oraz budowa kanalizacji sanitarnej w miastach i gminach, stopień oczyszczania ścieków jest nadal niewystarczający, a ścieki nieczyszczone stanowią 15% ogólnej ilości ścieków wymagających oczyszczenia odprowadzanych do wód powierzchniowych lub do ziemi.

Coraz bardziej racjonalne staje się gospodarowanie odpadami. Ilość odpadów z wyłączeniem odpadów komunalnych wytworzonych w ciągu roku na 1 km² zmniejszyła się od 2000 do końca 2003 roku o 26,6%.

Podstawowym sposobem unieszkodliwiania odpadów komunalnych w województwie jest ich składowanie na składowiskach. W województwie świętokrzyskim funkcjonuje 30 składowisk odpadów komunalnych, w tym 7 w miastach, zaś 23 na wsi.

Odpady z sektora gospodarczego przeznaczone do składowania to w większości odpady inne niż niebezpieczne i składowane są przede wszystkim na składowiskach będących własnością wytwórców odpadów. Największy udział, w ogólnej ilości wytwarzanych rocznie odpadów w sektorze gospodarczym, mają odpady nieorganiczne z procesów termicznych (mieszanki popiołowo-żużlowe oraz odpady stałe z oczyszczania gazów odlotowych) pochodzące głównie z elektrowni, hutnictwa żelaza i stali. Na terenie Województwa Świętokrzyskiego funkcjonuje 8 składowisk odpadów z sektora gospodarczego, w tym eksploatowanych jest 7. Ponadto od sierpnia 2004 r. funkcjonuje w miejscowości Dobrów w gminie Tuczępy składowisko odpadów niebezpiecznych przeznaczone do składowania wyrobów zawierających azbest.

2.10. mieszkalnictwo

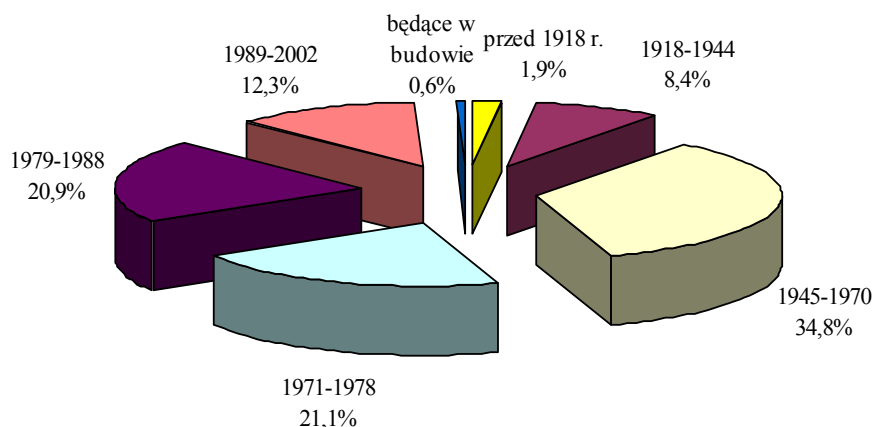
Według „Raportu z wyników spisu powszechnego” w 2002 r. w Województwie Świętokrzyskim zasoby mieszkaniowe wynosiły 404,7 tys. mieszkań o powierzchni użytkowej 28 111,6 tys. m² i 1 454,55 tys. izb. Przyrost liczby mieszkań w okresie od ostatniego spisu powszechnego z 1988 r. wyniósł 44 tys., tj. 12,2%.

Mieszkania zamieszkałe wykazane przez spis obejmowały 383,2 tys. mieszkań o powierzchni użytkowej 26 781 tys. m² i 1 388,2 tys. izb. Mieszkania zamieszkałe stanowiły 92,7% ogółu mieszkań. Nieco ponad połowa (51,3%) mieszkań zamieszkałych znajdowała się w miastach. (w porównaniu z poprzednim spisem wartość ta wzrosła o 4,8%).

Na dzień 31 XII 2004 r. zasoby mieszkaniowe w województwie wzrosły w porównaniu do wyników spisu powszechnego z 2002 r. o 7,9 tys. mieszkań, i wynosiły 412,6 tys. mieszkań o powierzchni użytkowej 29 082,4 tys. m² oraz 1 495,5 tys. izb. Zasoby mieszkaniowe Województwa Świętokrzyskiego stanowiły 3,3% łącznych zasobów mieszkaniowych kraju.

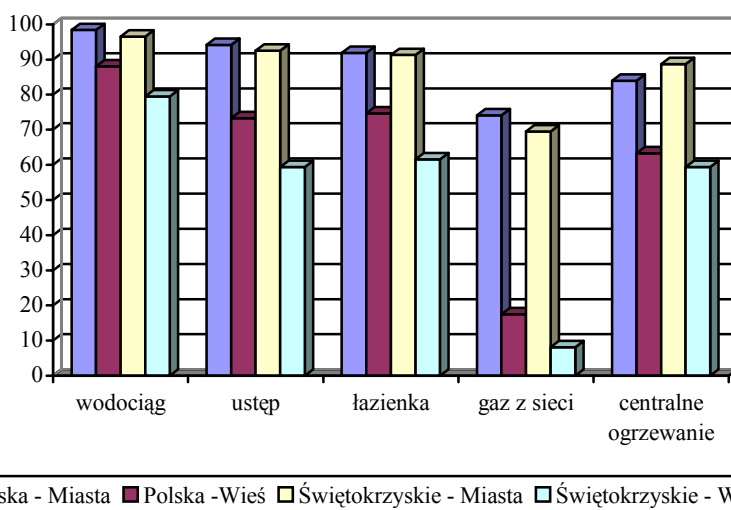
Mieszkania znajdujące się w budynkach wybudowanych po 1944 r. stanowiły 89,2% ogółu zamieszkałych zasobów mieszkaniowych w regionie i w porównaniu do spisu z 1988 r. ich udział wzrósł o 5,8%. Złożyły się na to z jednej strony efekty budownictwa mieszkaniowego, a z drugiej ubytki naturalne i wyburzenia, zwłaszcza zasobów starych.

Mieszkania zamieszkałe według okresu budowy⁶

W ostatnim czasie wystąpiła istotna poprawa w wyposażeniu mieszkań w instalacje.

Mieszkania wyposażone w instalacje w % ogółu mieszkań w 2004 r.

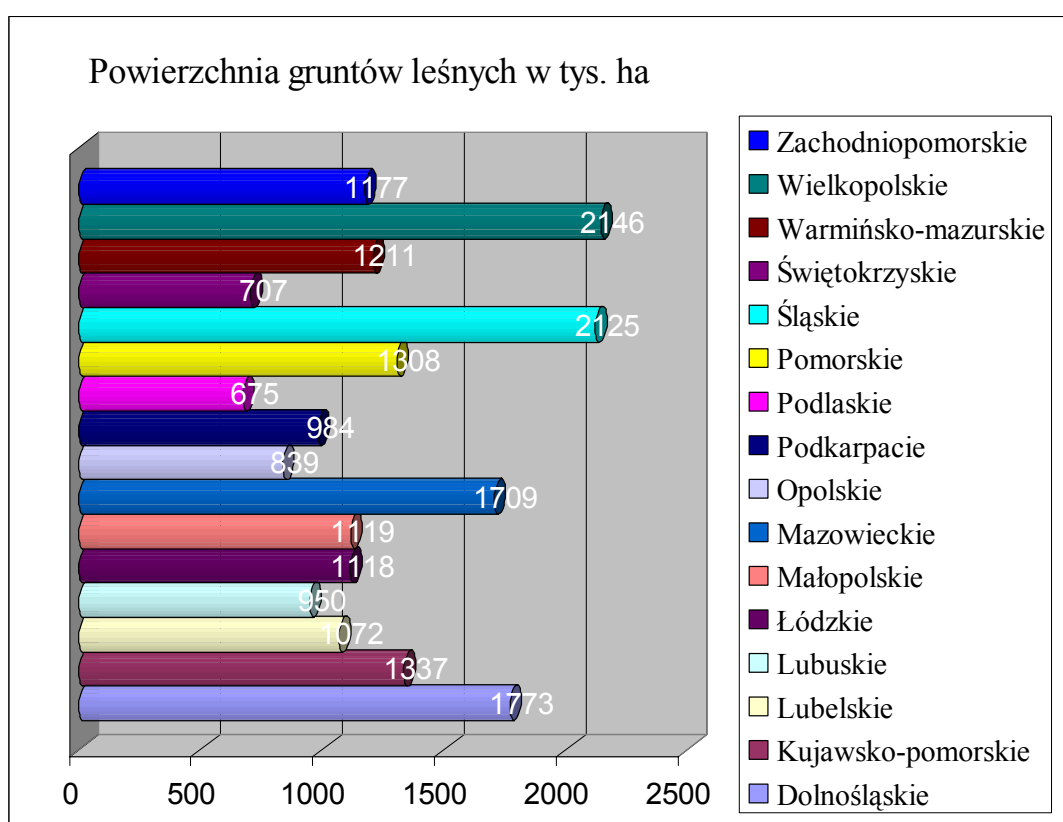
Źródło: Rocznik statystyczny województw 2005

Pod względem liczby osób przypadających na jednego mieszkańca województwo znajduje się na 14. pozycji w kraju (2,82, średnia dla kraju 3,01). Przepiętna powierzchnia użytkowa 1 mieszkania (70,5 m²) jest natomiast wyższa o 1,5 m² od przeciętnej krajowej (7. miejsce w kraju). Jednakże przeciętna powierzchnia użytkowa przypadająca na 1 osobę (22,6 m²) jest jeszcze o 0,3 m² niższa niż przeciętna krajowa. Przepiętna powierzchnia użytkowa na 1 osobę najgorzej kształtuje się w mieście Kielce, największa natomiast powierzchnia na jedną osobę występuje w powiatach pińczowskim, buskim i kazimierskim.

⁶ Raport z wyników spisów powszechnych 2002 - Województwo Świętokrzyskie, Urząd Statystyczny w Kielcach, s. 76

2.11. rozwój obszarów wiejskich i rolnictwo

Województwo ma stosunkowo korzystne w skali kraju warunki przyrodnicze dla rozwoju rolnictwa. Pod względem jakości gruntów, agroklimatu oraz warunków wodnych świętokrzyskie plasuje się na poziomie wyższym niż średnia krajowa. Ogólny wskaźnik jakości rolniczej przestrzeni produkcyjnej wynosi 69,3 przy średniej krajowej 66,6. Wyraźne jest terytorialne zróżnicowanie jakości gleb. Najlepsze gleby tj.: I, II, III klasy bonitacyjnej występują w południowo - wschodniej części województwa, natomiast w gminach północno - zachodnich przeważają gleby słabe. Najwyżej rolniczą przestrzeń produkcyjną ocenia się w powiecie kazimierskim (96,4) sandomierskim (94,1) i opatowskim (86,5), najniżej zaś w powiatach skarżyskim (49,2) i koneckim (49,4).

Źródło: Rocznik statystyczny województw 2005 r.

Obszar użytków rolnych Województwa Świętokrzyskiego wynosi 653 740 ha, co stanowi 55,9% ogólnej powierzchni województwa. Grunty orne zajmują powierzchnię 571701 ha (75,6% użytków rolnych). Pod względem obszaru gruntów ornyczych województwo zajmuje 13. miejsce w kraju, natomiast pod względem wielkości upraw sadowniczych miejsce 6. Powierzchnia upraw sadowniczych wynosi 19 085 ha (4% użytków rolnych). Użytki zielone zajmują 133 317 ha (20,4% użytków rolnych). Wskaźnik lesistości 27,9 % sytuuje województwo na 10 miejscu w kraju. W latach 1998-2003 powierzchnia użytków rolnych zmniejszyła się o 10,7%, w tym gruntów ornyczych o 12,3%. Znacząco, bo o 26,5% wzrosła natomiast powierzchnia sadów, przy czym o ponad 50% w powiecie sandomierskim. Niska opłacalność produkcji rolniczej i trudności w zbyciu wytworzonych w gospodarstwach

rolnych produktów powodują, że blisko 1/5 gruntów orných stanowią grunty odłogowane i ugorowane.

Grunty rolne na terenie naszego województwa spełniają wysokie wymagania środowiskowe, oznaczające brak zanieczyszczenia nawozami i pestycydami, metalami ciężkimi i innymi zanieczyszczeniami przemysłowymi. Mimo korzystnych warunków dla rozwoju rolnictwa ekologicznego, nadal ich liczba jest stosunkowo niewielka (427 gospodarstwa stan na 31.08.2005 r.). Województwo Świętokrzyskie zajmuje drugie (po małopolskim) miejsce w kraju pod względem liczby zarejestrowanych gospodarstw ekologicznych i 6 miejsce pod względem powierzchni użytków rolnych należących do tego typu gospodarstw.

Udział globalnej produkcji rolniczej wytworzonej w roku 2003 na obszarze województwa wynosi 4,3% produkcji krajowej, w tym produkcji roślinnej 5,3% a produkcji zwierzęcej 3,3%. Na obszarze województwa produkuje się ponad 10% krajowej produkcji warzyw i owoców. Głównymi uprawami rolniczymi w województwie jest uprawa zbóż - 72,2% w ogólnej powierzchni zasiewów w 2002 roku oraz ziemniaków - 12,1 %. Pod względem produkcji zwierzęcej dominuje chów trzody chlewnej, gdzie ilość na 100 ha wynosi 76,5 sztuki. Pogłowie bydła wynosi 32,9 sztuk na 100 ha, a koni 3,9.

W latach 2000-2003 udział produkcji roślinnej wzrósł z 46,3% w roku 2000 do 53,3% w roku 2003, przy czym udział produkcji warzyw i owoców wzrósł analogicznie z 25,5% do 36,6%.

W skali kraju zwiększył się udział rolniczej produkcji towarowej w produkcji globalnej z 50,1% w roku 1995 do 59,8% w roku 2000 oraz 65% w roku 2003. Brak analogicznych danych w odniesieniu do Województwa Świętokrzyskiego, w którym znaczna część rolników, zwłaszcza posiadających małe obszarowo gospodarstwa, prowadzi produkcję metodami tradycyjnymi, przeznaczając ją przede wszystkim na samozaopatrzenie własnych rodzin. Działalność rolniczą przeznaczoną głównie na rynek prowadzi 56515 gospodarstw rolnych (45%). W stosunku do roku 1996 liczba takich gospodarstw wzrosła o 3,2%, podczas gdy w skali kraju ich liczba zmniejszyła się o 1,9%

W roku 2003 w województwie funkcjonowało 121,5 tys. gospodarstw rolnych o powierzchni powyżej 1 ha użytków rolnych, co stanowi 6,6% ogólnej liczby gospodarstw indywidualnych w Polsce. Najwięcej, bo 67,7% stanowią gospodarstwa o powierzchni od 1,01 do 4,99 ha (w kraju 58,8%). Tylko 2,5% stanowią gospodarstwa większe niż 15 ha (w kraju 9,6%).

Wg danych wyszacowanych przez Urząd Statystyczny w Kielcach na podstawie wyników Narodowego Spisu Powszechnego Ludności i Mieszkań w 2002 r. oraz Powszechnego Spisu Rolnego 2002, liczba pracujących w rolnictwie w Województwie Świętokrzyskim na koniec 2003 r. stanowi 33,4% ogólnej liczby pracujących (w skali kraju pracujący w rolnictwie stanowią 17,3 % ogólnej liczby pracujących). Spośród pozostałych województw jedynie lubelskie i podlaskie odnotowują wyższe udziały (odpowiednio: 38,4 % oraz 35,5 %).

W roku 2002 na wsi mieszkało 562,0 tys., osób w wieku 15 lat i więcej, z czego wykształceniem wyższym legitymowało się 24,5 tys. osób tj. 4,4%. W gospodarstwach domowych z użytkownikiem indywidualnego gospodarstwa rolnego lub działki rolnej wskaźnik ten wynosi 3,7%. Wykształceniem policealnym i średnim legitymuje się 22,1% a zawodowym 27,5%. Największą grupę stanowią osoby z wykształceniem podstawowym i nieukończonym podstawowym 46,7%. Ponad 27% ludności mieszkającej na wsi stanowi ludność bezrolna.

W 2002 r. na wsi mieszkało 263,2 tys. osób zaliczonych do kategorii „pracujących”, z czego 110,2 tys. osób (41,9%) to pracownicy najemni, 92,9 tys. osób (35,3%) pracowało na własny rachunek, natomiast 57,3 tys. osób (21,8%) to pomagający członkowie rodzin. Spośród pracujących mieszkańców wsi 54,2% przypada na dział rolnictwo i leśnictwo. Wg

wyników Narodowego Spisu Powszechnego Ludności i Mieszkań 2002 liczba bezrobotnych na wsi wynosiła na dzień spisu (20 maja 2002) 58868 osób a stopa bezrobocia (wg BAEL) wynosiła 18,3% i była niższa od przeciętnej dla województwa wynoszącej 22,2%. W grupie ludności wiejskiej prowadzącej gospodarstwo domowe z użytkownikiem indywidualnego gospodarstwa rolnego stopa wynosiła 13,6%. Szczególnie widoczny jest problem bezrobocia w grupie tzw. ludności bezrolnej, gdzie stopa bezrobocia wynosiła w 2002 r. 36,2%. Najbardziej dotyczy on ludności o najniższym wykształceniu – podstawowym i nieukończonym podstawowym (ponad 50%), niemniej jednak nawet w grupie osób z wyższym wykształceniem blisko 11% pozostaje bez pracy.

Wg danych WUP na koniec 2002 r. na wsi zarejestrowanych było 71 466 bezrobotnych, tj. 54,3% bezrobotnych w województwie.

Młodzi użytkownicy gospodarstw rolnych (do 34 lat) stanowili 26,7%. Najwyższy odsetek, bo aż 60,7% użytkowników to osoby w wieku 35-64 lat, natomiast osoby starsze w wieku 65 lat i więcej stanowiły 12,6% użytkowników gospodarstw rolnych.

Tworzenie warunków do powstawania na obszarach wiejskich pozarolniczych miejsc pracy, jest jednym z najpoważniejszych wyzwań dla polityki rozwoju województwa. Istotną barierą wielofunkcyjnego rozwoju obszarów wiejskich jest niedostatecznie rozwinięta infrastruktura techniczna i społeczna na wsi. Niedoinwestowane obszary wiejskie nie są atrakcyjne dla potencjalnych inwestorów a standard życia mieszkańców wsi jest znacznie niższy od przeciętnego.

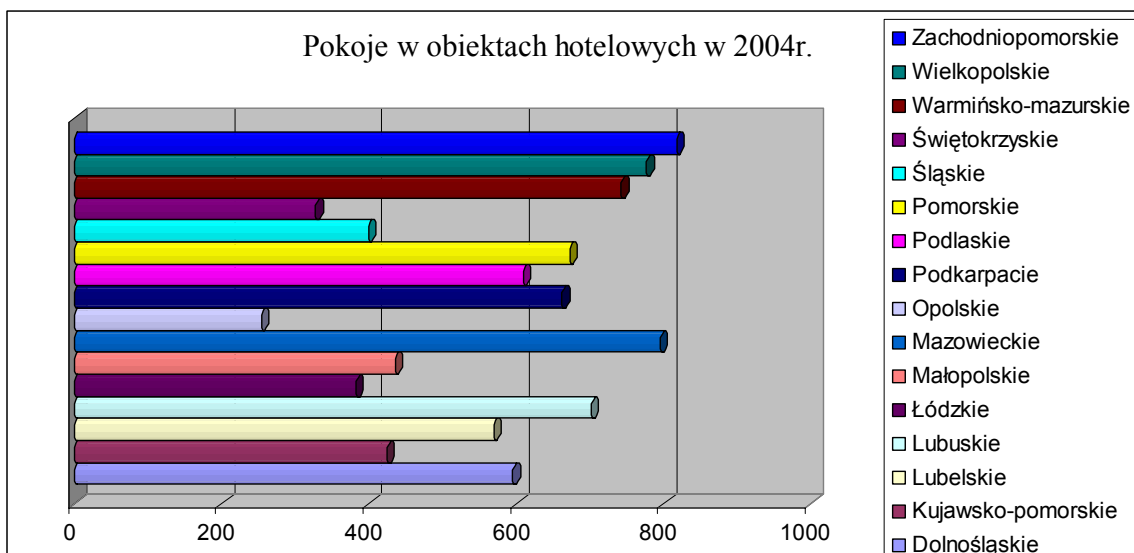
W latach 1999-2003 obserwuje się poprawę sytuacji w zakresie rozwoju infrastruktury komunalnej na wsi, jednakże dysproporcje pomiędzy miastem i wsią są nadal znaczące.

Liczba połączeń wodociągowych prowadzących do budynków mieszkalnych na wsiach wzrosła o 25% a połączeń kanalizacyjnych o 104%. Nadal jednak utrzymuje się znaczna dysproporcja pomiędzy liczbą połączeń wodociągowych i kanalizacyjnych. Tylko 10,4% budynków mieszkalnych podłączonych do sieci wodociągowej posiada jednocześnie podłączenie do sieci kanalizacyjnej. W 2003 roku z sieci wodociągowej korzystało 68,9%, z sieci kanalizacyjnej 8,9% natomiast z sieci gazowej 8,0% mieszkańców wsi. Pod względem liczby ludności wiejskiej korzystającej z oczyszczalni ścieków świętokrzyskie zajmuje 14 miejsce w kraju.

Możliwości rozwoju obszarów wiejskich są w znacznej mierze uwarunkowane położeniem wsi względem sieci komunikacyjnej oraz dostępnością do nowoczesnych systemów łączności – telefonii stacjonarnej, komórkowej oraz internetowej. Gęstość dróg w województwie nie odbiega od przeciętnego poziomu krajowego, jednakże przepustowość dróg jest znacznie ograniczona zarówno z uwagi na wzmożony ruch samochodowy jak i niewystarczający poziom nakładów inwestycyjnych na modernizację dróg.

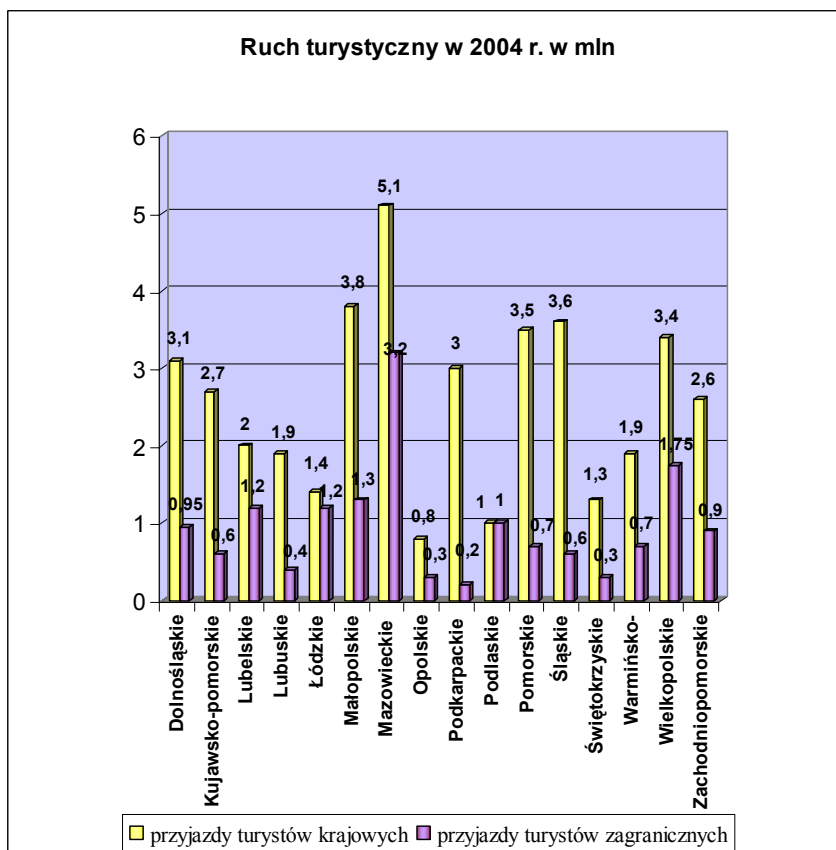
2.12. turystyka

Istotną dziedziną gospodarki z punktu widzenia możliwości dalszego rozwoju regionu jest turystyka. Województwo zaliczane z jednej strony do atrakcyjnych w skali kraju ze względu na walory przyrodnicze i kulturowe, z drugiej zaś strony pod względem posiadanej bazy turystycznej zajmuje przedostatnie miejsce w kraju. Na dzień 31 lipca 2004 roku w województwie znajdowały się 124 turystyczne obiekty zbiorowego zakwaterowania (16 miejsce w kraju), w tym 29 hoteli (miejsce 13). Ogółem w tych obiektach znajdowało się 8299 miejsc noclegowych (1,4% miejsc noclegowych w kraju), z tego 2569 w hotelach (2,1% miejsc hotelowych w Polsce).

Źródło: Rocznik statystyczny województw 2005 r.

W ciągu roku łącznie we wszystkich obiektach noclegowych udzielono 594,4 tys. noclegów (1,3%) dla 302,7 tys. osób (1,9% korzystających z noclegów), w tym 33,3 tys. turystów zagranicznych (0,85% odwiedzających nasz kraj). Wśród turystów zagranicznych dominowali turyści niemieccy (23,42%), izraelscy (21,62%), brytyjscy (8,11%) oraz włoscy (5,70%).

Źródło: Turystyka Polska w 2004 roku Układ Regionalny, Warszawa 2005

Turyści zagraniczni korzystający z obiektów noclegowych zbiorowego zakwaterowania województwa świętokrzyskiego stanowili zaledwie 0,85% liczby turystów zagranicznych korzystających z noclegów w Polsce w roku 2004.

Pod względem ruchu turystycznego świętokrzyskie klasyfikowane jest na 14. miejscu w kraju. W 2004 r. region odwiedziło 1,3 mln turystów krajowych (3,3% wszystkich przyjazdów turystów krajowych na terenie Polski) oraz 0,3 mln turystów zagranicznych (2,1% ogółu turystów zagranicznych przybywających do Polski). W strukturze ruchu turystycznego dominują przyjazdy krótkookresowe (2-4 dni), które stanowią około 69% wszystkich przyjazdów turystów krajowych. Turyści zagraniczni korzystali na terenie województwa przeciętnie z 4 do 7 noclegów (60%).

W województwie występuje relatywnie mała liczba tanich obiektów noclegowych (domów wycieczkowych, schronisk młodzieżowych, kempingów, pól biwakowych czy kwater prywatnych) w stosunku do hoteli, moteli i pensjonatów. Problemem do rozwiązania jest podnoszenie standardów jakościowych istniejących obiektów i rozszerzenie oferty turystycznej (turystyka kwalifikowana, aktywna, uzdrowiskowa, dydaktyczna, pielgrzymkowa, wiejska). Duże dysproporcje występują również w rozmieszczeniu obiektów noclegowych na terenie województwa. Około 65% miejsc noclegowych znajduje się w Kielcach i północnej części województwa.

W województwie działają 372 gospodarstwa agroturystycznych (stan na 31.12.2005). Większa część województwa to obszary słabo uprzemysłowione, ekologicznie czyste, które mogą zostać wykorzystane do rozwoju agroturystyki, a przede wszystkim do produkcji zdrowej żywności, która objęta specjalnymi dopłatami występuje jako dodatkowe źródło dochodów rolników, a w efekcie podejmowanych przez nich inwestycji.

Ważnym elementem infrastruktury turystycznej województwa są również setki wyznakowanych turystycznych szlaków pieszych i rowerowych, obiekty i urządzenia sportowo-rekreacyjne (wyciągi narciarskie, baseny, korty tenisowe, ośrodki jazdy konnej, zagospodarowane kąpieliska), wypożyczalnie sprzętu turystycznego oraz punkty informacji turystycznej.

Niezaprzeczalnym atutem regionu jest to, że zalicza się on do najczystszych ekologicznie regionów Polski. Należy także podkreślić stosunkowo łatwą dostępność regionu dla potencjalnych turystów oraz bliskość dużych aglomeracji miejskich: krakowskiej, katowickiej, warszawskiej, łódzkiej.

Barierą w rozwoju turystyki jest przede wszystkim niedostateczna infrastruktura, nie tylko baza noclegowa, ale także infrastruktura komunikacyjna i infrastruktura ochrony środowiska zwłaszcza na obszarach wiejskich. Poprawa stanu dróg (zdekaptalizowanych przez duże natężenie ruchu kołowego), zwiększenie stopnia skanalizowania i oczyszczania ścieków komunalnych, budowa nowych zbiorników retencyjnych (spełniających funkcje turystyczne i przeciwpowodziowe) warunkują podwyższenie jakości oferowanych usług turystycznych.

W ostatnich latach obserwuje się rozwój nowej formy ruchu turystycznego – tzw. turystyka biznesowa. Rozwój tej nowej formy działalności jest ściśle związany z organizowaniem imprez służących promocji przedsiębiorczości lub organizowanych w formule targów.

2.13. kultura, ochrona dziedzictwa kulturowego

Województwo świętokrzyskie posiada bogate zasoby dziedzictwa kulturowego, wpływające na pozytywny wizerunek regionu i stanowiące podstawę oferty turystycznej regionu.

Muzea funkcjonujące na terenie województwa w 2005r. posiadały 146,2 tys. eksponatów muzealnych. W stosunku do roku poprzedniego zmalała aktywność wystawiennicza muzeów. Zaprezentowano o 12,1% wystaw mniej, jednak ofertę ograniczyły jedynie placówki spoza terenu naszego województwa (o prawie 1/3). Muzea i wystawy muzealne odwiedziło 539,6 tys. osób, tj. o 43,2% więcej niż w 2004r. Najczęściej była to młodzież szkolna w zorganizowanych grupach - 43,6%. Ofertę muzeów uzupełniały 4 galerie, prezentujące głównie dzieła sztuki współczesnej. Wystawy te cieszą się rosnącą popularnością – w 2005 r. obejrzało je 92,6 tys. osób

Jedną z podstawowych form uczestnictwa w kulturze jest czytelnictwo, jednak Na przestrzeni kilku ostatnich lat obserwuje się zmniejszanie liczby bibliotek publicznych i filii. Na koniec 2005 r. było ich mniej o 4 niż rok wcześniej. Znacząca część bibliotek – 230 - znajduje się na wsi. Liczba czytelników bibliotek spada na przestrzeni lat i obecnie wynosi 165 osób na 1000 ludności.

Oprócz bibliotek publicznych na terenie naszego województwa w 2005 r. działało 51 placówek o statusie bibliotek naukowych, pedagogicznych i innych specjalistycznych. Najważniejszymi z nich są biblioteki naukowe, w których zasobach znajduje się połowa księgozbioru tej grupy placówek, a liczba wypożyczeń przypadająca na 1 czytelnika jest dwukrotnie większa niż w pozostałych. Najliczniejsze są natomiast biblioteki szkół wyższych. Pomimo, że liczba tego typu placówek zmniejszyła się w ostatnich latach, to rośnie posiadany przez nie księgozbiór, jak również liczba czytelników i wypożyczeń.

W ciągu ostatnich 2 lat odnotowano postęp w zakresie komputeryzacji bibliotek publicznych. Aktualnie komputery posiadają 103 biblioteki (tj. 34%) w 72 gminach, a dostęp do Internetu – 92 biblioteki (tj. 30%), w tym 86 dla czytelników.

Szerokie możliwości uczestnictwa w kulturze zapewniają instytucje prowadzące profesjonalną działalność widowiskową, tj. teatry, instytucje muzyczne i rozrywkowe. W 2005 r. w województwie świętokrzyskim funkcjonowały teatry: dramatyczny i lalkowy oraz filharmonia.

Dysponowały one 1241 miejscami na widowni, co stanowiło o 6,9% więcej niż w 2004 r. Liczba przedstawień i koncertów zmniejszyła się nieznacznie (z 1297 do 1290), wzrosła natomiast liczba widzów i słuchaczy - o 11,5%, tj. o 27,8 tys. osób. Na 1 przedstawienie lub koncert przypadało 208,5 osób wobec 185,9 rok wcześniej.

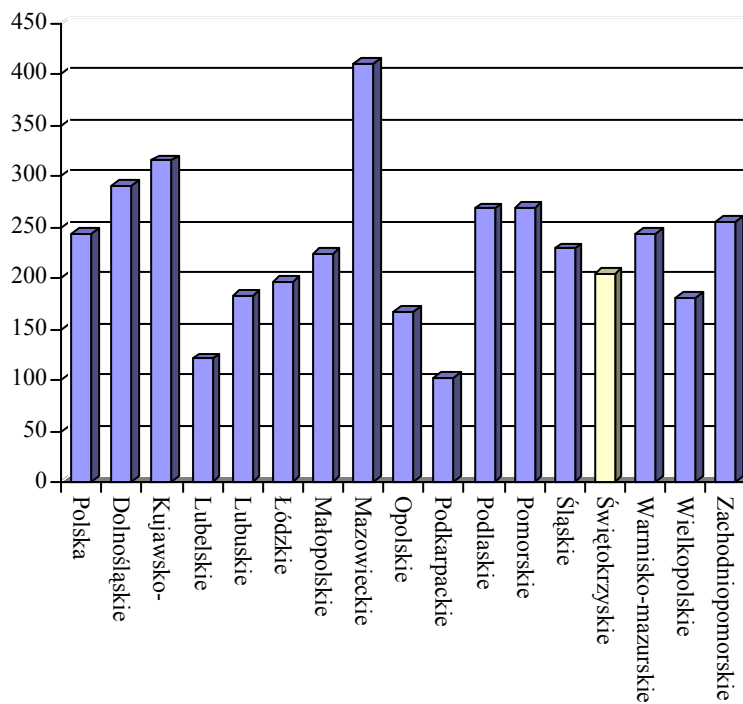
W 2005 r. w województwie świętokrzyskim działało 14 kin dysponujących 5,8 tys. miejsc na widowni, co oznacza, że w skali roku ubyły kolejne 3 obiekty (posiadające w sumie 601 miejsc). W trakcie 2005 r. odbyło się 17,1 tys. seansów filmowych, tj. mniej o 6,6% niż rok wcześniej, które obejrzało o 30,0% mniej widzów. Przeciętna frekwencja na 1 seans spadła do 26 osób i była najniższa z dotychczas notowanych – przed 3 lata była prawie dwukrotnie większa, a przed 6 lata - ponad trzykrotnie.

Wśród jednostek kultury ważną rolę odgrywają domy i ośrodki kultury, kluby i świetlice. Placówki te upowszechniają, popularyzują i przybliżają dostęp do kultury zwłaszcza ludności wiejskiej. Prowadzą różnorodną działalność kulturalną i artystyczną, angażując dzieci, młodzież i dorosłych do bardziej aktywnego i kreatywnego w niej uczestnictwa.

Na terenie naszego województwa w 2005 r. zarejestrowano działalność 119 instytucji kultury, z czego 24 to domy kultury, 45 – ośrodki kultury, 10 – kluby, a 40 – świetlice. Większość stanowiły placówki wiejskie – 59,7%. W ponad 5 tys. imprez zorganizowanych przez tego typu jednostki uczestniczyło 851,5 tys. osób, w 520 amatorskich zespołach artystycznych działało 6,9 tys. członków (w tym 3,7 tys. dzieci i młodzieży do lat 15), a 220 kół prowadziło zajęcia dla 5,2 tys. osób (w tym dla 1,7 tys. dzieci i młodzieży do 15 roku życia). Najczęściej organizowano imprezy w miastach (70,6% ich ogółu), tam również zarejestrowanych jest

większość zespołów artystycznych (76,2%). Placówki wiejskie przodują natomiast w działalności kół zainteresowań (85,9%).

Widzowie i słuchacze w teatrach i instytucjach muzycznych na 1000 ludności w 2004 r.

Źródło: Rocznik Statystyczny Województw 2005 r.

3. Analiza SWOT

Gospodarka, innowacyjność

Mocne strony / Potencjał	Słabe strony / Problemy
<ul style="list-style-type: none"> • znacząca baza materialna przemysłu zróżnicowanego działowo i branżowo, • wysoki stopień koncentracji istotnych działów przemysłu, • bogate tradycje związane z przemysłem, głównie wydobywczym i przetwórczym surowców mineralnych i metali, • znaczące w skali kraju firmy budowlane, • potencjał i doświadczenie Targów Kielce, Specjalnej Strefy Ekonomicznej w Starachowicach, ŚCITT, SIPH i innych instytucji otoczenia biznesu, • dogodna pozycja geograficzna regionu w dobrze rozwiniętym otoczeniu, co powinno sprzyjać aktywizacji przestrzeni ekonomicznej województwa, • czytelne predyspozycje i tradycje gospodarcze poszczególnych części województwa stanowiące podstawę wielokierunkowego rozwoju, • liczące się w skali kraju złoża kopalin mineralnych wykorzystywanych do produkcji podstawowych materiałów budowlanych, 	<ul style="list-style-type: none"> • niekorzystna struktura gospodarki regionu, dominują mało efektywne działy produkcji, • najniższe w kraju nakłady inwestycyjne w sektorze przedsiębiorstw, • niska zdolność przedsiębiorstw do tworzenia i wdrażania nowych technologii, • niższe od średniej krajowej wydatki na badania i rozwój w sektorze przedsiębiorstw, • bardzo niski udział zatrudnionych w działalności badawczo-rozwojowej w stosunku do ogółu ludności aktywnej zawodowo, • brak regionalnej sieci powiązań między gospodarką i nauką, sprzyjającej rozwojowi przedsiębiorczości i zasobów ludzkich, • niski poziom PKB per capita (12 lokata w kraju), • brak konsekwencji w tworzeniu instytucji doradztwa w dziedzinie przedsiębiorczości, • niedostateczne wyposażenie w infrastrukturę techniczną, warunkującą pozyskiwanie inwestorów, •
Szanse	Zagrożenia
<ul style="list-style-type: none"> • tworzenie regionalnych systemów innowacyjnych, opartych na współpracy regionalnych instytucji akademickich, i naukowo-badawczych z lokalną gospodarką, • wysoka dynamika PKB per capita zbliżona do poziomu krajowego, • wzrost nakładów inwestycyjnych na działalność innowacyjną, • wysoka aktywność inwestycyjna w jednostkach samorządu terytorialnego, • wykorzystanie technologii (ICT) informatycznych w gospodarce, nauce, edukacji i administracji, • rozwój sieci współpracy podmiotów branży odlewniczej – kreowanie nowych kierunków współpracy przedsiębiorstw – klastrów przedsiębiorstw i platform technicznych, • rozwój Kieleckiego Obszaru Metropolitalnego, • efektywne wykorzystanie funduszy strukturalnych dla unowocześnienia struktury gospodarki i wzrostu konkurencyjności gospodarki, 	<ul style="list-style-type: none"> • osłabienie konkurencyjności regionu pod względem inwestycyjnym, spowodowane niskim poziomem rozwoju zasobów ludzkich i warunków rozwoju przedsiębiorczości, • dalsza marginalizacja województwa jako efekt znikomego wykorzystania przez przemysł, wiedzy i badań naukowych,

<ul style="list-style-type: none"> współpraca z innymi województwami i regionami Europy w aktywizacji gospodarczej regionów 	
--	--

Zasoby ludzkie, edukacja, zagadnienia społeczne i zdrowie

Mocne strony / Potencjał	Słabe strony / Problemy
<ul style="list-style-type: none"> dobrze rozwinięta sieć placówek szkoleniowych i instytucji kształcenia ustawicznego, posiadanie dobrze wykwalifikowanej kadry dla przemysłu i innych dziedzin gospodarki, dobrze rozwinięte zaplecze naukowe, głównie w dziedzinie nauk technicznych oraz stosunkowo dobrze rozwinięta sieć wyższego szkolnictwa biznesowego, istniejący i stale wzrastający potencjał kadr kwalifikowanych dla przemysłu i innych dziedzin gospodarki rynkowej, kształcony w wyższych uczelniach w regionie, działalność Świętokrzyskiego Centrum Onkologii i Świętokrzyskiego Centrum Kardiologii, 	<ul style="list-style-type: none"> spadek przyrostu naturalnego oraz silna migracja jako niekorzystne trendy demograficzne, malejąca liczba ludności w wieku przedprodukcyjnym i rosnąca liczba ludności w wieku poprodukcyjnym jako wyraźna oznaka „starzenia się” społeczeństwa, niedostosowany system szkolnictwa ponadpodstawowego do potrzeb rynku pracy, nierówność szans kształcenia i zatrudnienia osób zamieszkałych na terenach wiejskich i w małych miastach, wysoki rozdzźwięk między dużym zaludnieniem terenów wiejskich w południowej części województwa a małymi możliwościami migracji ludności do miast tego obszaru, niedostateczna oferta usług w zakresie poradnictwa zawodowego, pośrednictwa pracy, szkoleń dla rozpoczynających własną działalność gospodarczą, niewystarczająco rozwinięty ośrodek akademicki w Kielcach w porównaniu ze stolicami innych województw (brak uniwersytetu, niewystarczająca dywersyfikacja kierunków kształcenia, w tym na poziomie magisterskim i doktorskim), niekorzystna struktura wykształcenia ludności, zwłaszcza na wsi, wysokie bezrobocie, zwłaszcza wśród kobiet i młodzieży na obszarach wiejskich, niewystarczająco rozwinięta baza lokalowa i techniczna szkolnictwa zawodowego, niski poziom dochodów mieszkańców, niewystarczająca ilość placówek opieki zdrowotnej oraz słabe wyposażenie ich w najpotrzebniejszy sprzęt medyczny,
Szanse	Zagrożenia
<ul style="list-style-type: none"> dalszy rozwój sieci jednostek i instytucji badawczo – szkoleniowych kształcących kadry dla regionalnej gospodarki, rozbudowa ośrodka akademickiego, podnoszenie poziomu wykształcenia mieszkańców województwa, stanowiących zaplecze dla rozwoju lokalnej przedsiębiorczości i ogólnego poziomu rozwoju zasobów ludzkich, 	<ul style="list-style-type: none"> połączenie niekorzystnych tendencji demograficznych, związanych ze starzeniem się społeczeństwa z ujemnym saldem migracji i ekonomicznie uwarunkowanym odpływem ludzi młodych poza granice regionu, zbyt mały spadek poziomu bezrobocia powodowany niewystarczającym poziomem wykształcenia, umiejętności zawodowych i

<ul style="list-style-type: none"> • kształtowanie postaw przedsiębiorczych, • podniesienie jakości i dostępności zatrudnienia w regionie, • uelastycznienie i zwiększenie poziomu mobilności zawodowej zasobów ludzkich, • dobre warunki dla rozwoju lecznictwa uzdrowiskowego i ośrodków leczniczo-wypoczynkowych – źródła wód mineralnych w Busko-Zdroju i Solcu-Zdroju, 	<ul style="list-style-type: none"> • mobilności mieszkańców, • dalsze ubożenie społeczeństwa
---	--

Infrastruktura drogowa i ochrony środowiska, aspekty przestrzenne, mieszkalnictwo

Mocne strony / Potencjał	Słabe strony / Problemy
<ul style="list-style-type: none"> • korzystne warunki rozwoju urbanizacji, sprzyjająca alokacja przestrzenna miast, optymalne relacje wielkości miast, • położenie w centralnej części kraju w pobliżu wielkich aglomeracji miejskich: Kraków, Warszawa, Łódź, • dobry przestrzennie wewnątrzregionalny układ komunikacyjny • jedyne w Polsce Centrum Usług Satelitarnych w Psarach k/Kielc, • duże znaczenie konwencjonalnej elektrowni w Połańcu w zabezpieczaniu potrzeb energetycznych kraju, 	<ul style="list-style-type: none"> • niski poziom urbanizacji i niewystarczający rozwój miast, warunkujący pełnienie przez nie funkcji ponadregionalnych, • niewystarczające powiązanie województwa z krajowymi ośrodkami wzrostu, • niezadowalający stan techniczny i parametry większości dróg, • położenie poza transeuropejskimi korytarzami transportowymi i brak odcinków dróg zaliczonych do sieci TINA, • niewystarczająco rozwinięta sieć nowoczesnej infrastruktury technicznej w mniejszych miastach i na obszarach wiejskich, • nie modernizowana od 1999 r. infrastruktura kolejowa, • słabe wyposażenie regionu w sieć gazową • przestarzała i niewystarczająco rozwinięta sieć elektryczna, • niewystarczające wyposażenie województwa w infrastrukturę ochrony środowiska, • brak lotniska o znaczeniu regionalnym
Szanse	Zagrożenia
<ul style="list-style-type: none"> • modernizacja układu dróg i linii kolejowych, sprzyjająca otwarciu ekonomicznemu we wszystkich kierunkach, • wzrastające znaczenie przebiegającej przez region linii tranzytowej LHS – możliwość rozwoju kontaktów handlowych z partnerami ze wschodu, • budowa lotniska jako szansą na rozwój gospodarczy w regionie, 	<ul style="list-style-type: none"> • położenie województwa z dala od planowanego układu autostrad oraz ograniczenie tras szybkiego ruchu do drogi E7 może spowodować peryferyzację regionu, • zbyt mała ilość dróg przewidzianych w dokumentach rządowych jako drogi ekspresowe w perspektywie braku autostrad na obszarze województwa i odsunięte w czasie ich dostosowanie do odpowiednich parametrów,

Rozwój obszarów wiejskich, rolnictwo

Mocne strony / Potencjał	Słabe strony / Problemy
<ul style="list-style-type: none"> • dobre warunki glebowe i klimatyczne oraz znaczący potencjał produkcji rolnej i ogrodniczej 	<ul style="list-style-type: none"> • rozdrobnienie gospodarstw rolnych i słaba ich kondycja ekonomiczna,

<ul style="list-style-type: none"> w południowo-wschodniej części województwa, znaczący w skali kraju potencjał produkcji sadowniczej, zwłaszcza w powiatach sandomierskim i opatowskim, grunty rolne nie zanieczyszczone nawozami, pestycydami, metalami ciężkimi i innymi zanieczyszczeniami przemysłowymi, 	<ul style="list-style-type: none"> niewystarczająco rozwinięta samoorganizacja producentów rolnych, niska opłacalność produkcji rolniczej i trudności w zbyciu, duże dysproporcje w zakresie rozwoju infrastruktury komunalnej pomiędzy miastem a wsią,
Szanse	Zagrożenia
<ul style="list-style-type: none"> możliwości rozwoju przetwórstwa płodów rolnych, zwłaszcza sadownictwa i ogrodnictwa we wschodniej i południowej części województwa, korzystne warunki dla rozwoju rolnictwa ekologicznego, możliwość rozwoju obszarów wiejskich uwarunkowane położeniem wsi względem sieci komunikacyjnej oraz dostępnością do nowoczesnych systemów łączności, rozwój pozarolniczej działalności gospodarczej na terenach wiejskich, upowszechnienie technologii informatycznych, rozwój instytucji rynku rolnego, 	<ul style="list-style-type: none"> pogłębienie peryferyzacji terenów wiejskich na skutek braku regionalnych rozwiązań w zakresie wspierania rozwoju i kształcenia zawodowego mieszkańców wsi, wysoki rozdzźwięk między dużym zaludnieniem terenów wiejskich w południowej części województwa a małymi możliwościami migracji ludności do miast tego obszaru, niedostatecznie rozwinięta infrastruktura techniczna i społeczna na wsi - niedoinwestowane obszary wiejskie nieatrakcyjne dla potencjalnych inwestorów obniżający się standard życia mieszkańców wsi w porównaniu do przeciętnego standardu życia,

Turystyka i ochrona dziedzictwa kulturowego

Mocne strony / Potencjał	Słabe strony / Problemy
<ul style="list-style-type: none"> atrakcyjne turystycznie położenie w centralnej części kraju w bezpośrednim sąsiedztwie największych aglomeracji miejskich i przemysłowych (Warszawa, Kraków, Łódź, Górnośląski Okręg Przemysłowy) bogactwo i zróżnicowane zasoby środowiska przyrodniczego - duże kompleksy leśne i atrakcyjne zbiorniki wodne, rozwinięty system obszarów chronionych (ok. 67% ogólnej powierzchni województwa) doskonale warunki geograficzne do uprawiania turystyki aktywnej i specjalistycznej, dosyć dobrze rozwinięta i różnorodna infrastruktura o charakterze sportowym i rekreacyjnym, bogate zasoby cennych wód mineralnych w okolicach Buska i Solca Zdroju, predestynujące ten obszar do intensyfikacji turystyki uzdrowiskowej, liczne i różnorodne zasoby dziedzictwa kulturowego oraz bogactwo miejsc i tradycji historycznych, stosunkowo dobrze rozwinięta baza turystyki wiejskiej, zwłaszcza agroturystyki, silna pozycja Targów Kielce jako głównego 	<ul style="list-style-type: none"> mała ilość regionalnych i markowych produktów turystycznych, niewystarczająca promocja i marketing regionalnego produktu turystycznego, brak zintegrowanego systemu promocji i informacji turystycznej niska świadomość niektórych samorządów lokalnych co do celowości inwestycji w turystyce, duże dysproporcje w rozmieszczeniu obiektów noclegowych na terenie województwa, mała liczba miejsc noclegowych w taniej bazie turystycznej, niedobór infrastruktury komunalnej i „małej” infrastruktury turystycznej, obiektów gastronomicznych, niski poziom zagospodarowania szlaków turystycznych i ścieżek rowerowych, niedostatek i niewystarczająca jakość pasażerskich połączeń komunikacyjnych między- i wewnątrzregionalnych niski poziom nakładów finansowych na kulturę, zły stan techniczny infrastruktury instytucji kultury,

<ul style="list-style-type: none"> • ośrodka turystyki biznesowej i konferencyjnej • aktywność Regionalnej oraz Lokalnych Organizacji Turystycznych, • bogate dziedzictwo kulturowe regionu, • bogato reprezentowana tradycyjna kultura i sztuka ludowa (ośrodki rękodzieła artystycznego - garncarstwo, kowalstwo, rzeźba, twórcy ludowi, liczne zespoły folklorystyczne), • dobrze rozwinięta sieć instytucji upowszechniania kultury, szczególnie ośrodków kultury i bibliotek w gminach, • potencjał rozwojowy związany z wykwalifikowaną kadrą instytucji kultury, • wyposażenie instytucji kultury we własną infrastrukturę, 	<ul style="list-style-type: none"> • niewystarczająca promocja dziedzictwa kulturowego regionu, • niedostatecznie rozwinięte instytucje sfery przemysłów kultury, • brak właściwie skoordynowanych działań na poziomie samorządów w celu wytworzenia regionalnych produktów kulturalnych, • nikle związki pomiędzy sferą kultury a sferą gospodarki i przedsiębiorczości, • niedostateczny poziom finansowania kultury, • brak środków finansowych w wielu jednostkach samorządu terytorialnego, instytucjach i organizacjach na udział własny w projektach możliwych do realizacji w ramach programów pomocowych,
Szanse	Zagrożenia
<ul style="list-style-type: none"> • wzrost rangi turystyki w programach rządowych, • zmiana trendów i tendencji w turystyce światowej na rzecz wypoczynku w miejscach mniej zatłoczonych, w bezpośrednim kontakcie z przyrodą i lokalną kulturą, rosnąca aktywność turystyczna, • rozwój tanich linii lotniczych, • Poprawa wizerunku Polski na światowym rynku turystycznym, • możliwość rozwoju województwa jako bazy wypadowej dla turystyki weekendowej, • ciągły rozwój infrastruktury rekreacyjno - sportowej, • rozwój infrastruktury drogowej, telekomunikacyjnej, teleinformatycznej oraz recepcyjnej (w szczególności bazy hotelowej, campingowej i obiektów gastronomicznych), • pozyskanie inwestorów w sferze gospodarczej i branży turystycznej, • silnie zaznaczająca się tożsamość regionalna społeczeństwa, • wzrost udziału organizacji pozarządowych w realizacji zadań z dziedziny kultury, • rozwój partnerstwa publiczno – prawnego, • wykreowanie atrakcyjnych produktów turystycznych, 	<ul style="list-style-type: none"> • silna konkurencja ze strony bardziej znanych w Polsce regionów turystycznych, • brak jednolitego systemu informacji i promocji walorów turystycznych w Polsce, • postępująca degradacja zabytków, • niedostateczna aktywność kulturalna społeczeństwa,

4. Dotychczasowa pomoc publiczna dla Województwa Świętokrzyskiego

Zamieszczone poniżej informacje na temat wsparcia krajowego i zagranicznego dla województwa świętokrzyskiego nie zawierają danych o wszystkich programach pomocowych realizowanych w regionie. Przedstawiono najważniejsze programy, w ramach których uzyskano największe wsparcie.

4.1. Pomoc krajowa

Kontrakt wojewódzki edycji 2001-2003, 2004 oraz 2005-2006

Od 2001 roku Samorząd Województwa w oparciu o zapisy „Ustawy o zasadach wspierania rozwoju regionalnego” uzyskał możliwość wspierania zadań z zakresu rozwoju regionalnego środkami pochodzącymi z budżetu państwa w ramach Kontraktu Wojewódzkiego.

Wykorzystanie środków budżetu państwa przeznaczonych na dofinansowanie zadań realizowanych w ramach Kontraktu wojewódzkiego w latach 2001-2005 przedstawia się następująco:

w mln zł

2001 ¹	2002	2003	2004 ²	2005 ³	2001-2005
90,1	59,5	60,2	34,0	15,7	259,5

1. bez środków pozostających w dyspozycji wojewodów lub ministrów właściwych
2. bez środków przeznaczonych na realizację inwestycji w ramach regionalnych pasażerskich przewozów kolejowych oraz na współfinansowanie projektów realizowanych w ramach ZPORR i IW INTERREG III
3. bez środków przeznaczonych na współfinansowanie projektów realizowanych w ramach ZPORR i IW INTERREG III

W roku 2001 w kontrakcie wydzielono dodatkową pulę środków z budżetu państwa, które znajdowały się w dyspozycji wojewodów lub ministrów właściwych. W ramach tych środków 10 102 tys. zł zostało przekazane na dofinansowanie infrastruktury sportowej w województwie.

W latach 2004-2005 część środków przewidzianych na realizację kontraktu w kwocie 9 640 tys. zł posłużyła współfinansowaniu projektów w ramach ZPORR, a 12 500 tys. zł przekazano na zakup kolejowych pojazdów szynowych na rzecz PKP Przewozy Regionalne sp. z o.o.

Wojewódzki Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej (WFOŚiGW)

Wojewódzki Fundusz zgodnie z ustawowo określonymi kierunkami przeznacza środki na dofinansowanie projektów inwestycyjnych z dziedziny ochrony środowiska i gospodarki wodnej w celu realizacji zasady zrównoważonego rozwoju i polityki ekologicznej państwa.

W latach 2002 – 2005 WFOŚiGW wsparł projekty z zakresu: ochrony atmosfery, ochrony wód, gospodarki wodnej oraz ochrony powierzchni ziemi, w formie dotacji i pożyczek na łączną szacunkową kwotę 153 019 052 zł.

Fundusz Pracy

Zdecydowana większość wydatków z Funduszu Pracy (w 2000 r. 87,9%, w 2004 r. 85,3%) przeznaczana była na pasywne formy tzn. wypłaty zasiłków dla bezrobotnych, zasiłków i świadczeń przedemerytalnych.

Struktura wydatków Funduszu Pracy (w tys. zł.):

Wyszczególnienie	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005
Pasywne formy	180 488,4	268 961,4	336 999,6	380 536,7	375 596,5	312 570,0	-
Aktywne formy	52 438,1	37 132,2	30 232,6	33 334,3	65 713,3	54 044,7	88 267,2
Ogółem	232 926,5	306 093,6	367 232,2	413 871,0	441 309,8	366 614,7	-

Wśród aktywnych form przeciwdziałania bezrobociu dominują staże, prace interwencyjne oraz szkolenia i przekwalifikowania.

Środki Funduszu Pracy angażowane są także w realizację wojewódzkich programów mających na celu tworzenie nowych miejsc pracy i likwidację negatywnych skutków bezrobocia oraz we współfinansowanie programów realizowanych w oparciu o środki zagraniczne w części dotyczącej rozwoju zasobów ludzkich. Wśród tych programów wymienić należy:

- Regionalny Program Przeciwdziałania i Łagodzenia Skutków Bezrobocia (koszt realizacji - 3 076 039 zł),
- Program Aktywizacji Obszarów Wiejskich – Komponent B-1 Przekwalifikowania/Reorientacja lata 2001-2004 (zawarto 368 umów na łączną kwotę 22 154 328, 87 zł - 49% kredyt Banku Światowego, 51% budżet państwa)
- kolejne edycje Programu PHARE Spójność Społeczno-Gospodarcza Komponent - Rozwój Zasobów Ludzkich

4.2. Pomoc zagraniczna

Pomoc zagraniczna o istotnym wpływie na poprawę warunków społeczno – gospodarczych regionu odbywała się w ramach:

- Programu Aktywizacji Obszarów Wiejskich (PAOW),
- pomocy przedakcesyjnej: Phare Spójność Społeczna i Gospodarcza (edycje 2001, 2002 i 2003), Phare Odbudowa 2001 - I i II edycja, SAPARD,
- funduszy strukturalnych.

Program Aktywizacji Obszarów Wiejskich - PAOW

Program Aktywizacji Obszarów Wiejskich (PAOW) został zaprojektowany z myślą o wspieraniu sektora rolnego w Polsce. Program realizowany był w oparciu o umowę

kredytową nr 7013-0 POL, podpisaną w dniu 25 lipca 2000 r. między Rzeczpospolitą Polską a Międzynarodowym Bankiem Odbudowy i Rozwoju.

PAOW składał się z czterech zasadniczych komponentów:

- Komponent A – mikrokredyt, (w województwie świętokrzyskim komponent A nie był realizowany)
- Komponent B – aktywizacja zasobów ludzkich,
- Komponent C – infrastruktura,
- Komponent D – zarządzanie Programem.

Wartość brutto wszystkich zadań zrealizowanych w regionie wyniosła ponad 80,3 mln zł, z czego środki PAOW stanowiły 37,6 mln zł, wkład własny jednostek samorządu terytorialnego – 31,4 mln zł, zaś dofinansowanie budżetu państwa – 11,3 mln zł (dane na podstawie *Raportu Końcowego z realizacji Programu Aktywizacji Obszarów Wiejskich*, opracowanego przez Wojewódzkie Biuro Wdrażania Programów w ramach Świętokrzyskiego Biura Rozwoju Regionalnego). W ramach PAOW nastąpiło kompleksowe wsparcie terenów wiejskich w województwie.

Pomoc przedakcesyjna

PHARE Spójność Społeczno – Gospodarcza

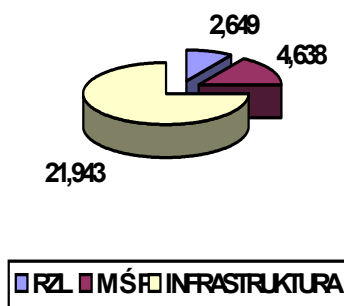
Od roku 2001 województwo zostało objęte kolejnymi edycjami programu Phare Spójność Społeczna i Gospodarcza. Program Phare SSG składa się z trzech głównych komponentów:

- rozwój zasobów ludzkich (RZL),
- wsparcie rozwoju małej i średniej przedsiębiorczości (MŚP)
- projekty inwestycyjne, tworzące dogodne warunki rozwoju przedsiębiorczości (INFRA).

Wielkość alokacji dla województwa świętokrzyskiego w ramach PHARE SSG (w mln euro):

PHARE SSG 2000	PHARE SSG 2001	PHARE SSG 2002	PHARE SSG 2003	PHARE SSG RAZEM
-	19,108	5,394	4,728	29,230

Wielkość alokacji w ramach PHARE SSG wg komponentów (w mln euro):

Komponent – rozwój zasobów ludzkich

W ramach komponentu RZL programu **Phare SSG 2001** realizowany był projekt Świętokrzyski Program Doskonalenia Kadr. Łączna wartość projektu wyniosła 2 379 390,00 euro: w tym wsparcie z Phare 1 784 542,50 euro, budżetu państwa 594 847,50 euro. Wydatkowanie środków wyniosło: 1 701 267,37 euro (środki Phare -1 251 727,13, budżet państwa - 417 242,38 oraz środki prywatne - 32 297,86 euro).

Zakontraktowanie środków w ramach komponentu RZL programu **Phare SSG 2002** w województwie wyniosło: 1 153 260,00 euro (w tym środki Phare - 864 945,00 euro, budżet państwa - 288 315,00 euro. Wydatkowano: 1 109 727,69 euro (w tym środki Phare - 832 295,76 euro, budżet państwa - 277 431,93 euro).

Na realizację komponentu RZL w programie **Phare SSG 2003** w latach 2005-2006 przewidziana została kwota 756 000 euro (środki Phare - 597 000 euro). Program znajduje się w fazie realizacji.

Komponent – wsparcie rozwoju małych i średnich przedsiębiorstw

W ramach komponentu dotyczącego rozwoju MSP programu **Phare SSG 2001** realizowano następujące projekty:

- Program Rozwoju Przedsiębiorstw;
- Program Rozwoju Przedsiębiorstw Eksportowych;
- Program Rozwoju Przedsiębiorstw Internetowych;
- Fundusz Dotacji Inwestycyjnych.

Realizacja komponentu MSP programu Phare SSG 2001 zakończyła się 15 listopada 2004 r. Zakontraktowanie środków wyniosło 11 390 414,15 euro, w tym środki Phare - 2 132 757,42 euro, budżet państwa - 710 919,14 euro, środki prywatne - 8 546 737,59 euro. Wydatkowanie środków osiągnęło poziom 10 320 733,00 euro (środki Phare - 1 954 426,27 euro, budżet państwa - 651 475,31 euro, środki prywatne: 7 714 831,42 euro).

Alokację środków na realizację komponentu – wsparcie rozwoju małych i średnich przedsiębiorstw w ramach **Phare SSG 2002** oraz **Phare SSG 2003** przedstawia tabela:

w euro

Wyszczególnienie	Phare SSG 2002	Phare SSG 2003
Wartość całkowita projektu	4 708 507,40	915 200,00
Środki Phare	1 765 690,27	343 200,00
Budżet państwa	297 519,00	114 400,00
Środki własne województwa	291 044,43	-
Środki prywatne	2 354 253,70	457 600,00

Komponent infrastrukturalny – duże projekty infrastrukturalne

W ramach komponentu INFRA programu Phare SSG na terenie województwa świętokrzyskiego realizowanych było 6 projektów infrastrukturalnych:

1. Rozwój Świętokrzyskiego Parku Narodowego
2. Rozwój turystyczny Buska Zdroju

3. Rozwój turystyczny Sandomierza
4. Stacja uzdatniania wody regionu Ponidzie
5. Rewitalizacja terenów po-przemysłowego w Ostrowcu Św.
6. Aktywizacja gospodarcza województwa Świętokrzyskiego ośrodków przemysłowych w Starachowicach i Ostrowcu Św.

Koszt całkowity w/w projektów (zakontraktowanie) wyniósł 33,7 mln euro (wydatkowanie – 20 mln euro), wkład Phare (zakontraktowanie) – 21,9 mln euro, (wydatkowanie – 17,3 mln euro), wkład budżetu państwa natomiast – 2,3 mln euro (wydatkowanie).⁷

Phare Odbudowa

Program Phare Odbudowa 2001 został uruchomiony decyzją Komisji Europejskiej i rządu RP na usuwanie skutków powodzi, która miała miejsce w lipcu i sierpniu 2001 roku na terenie województw: świętokrzyskiego, podkarpackiego i małopolskiego. Memorandum Finansowe dotyczące przekazania środków na realizację Programu zostało podpisane w dniu 7 grudnia 2001 r. Dzięki dokonanej w lutym 2002 r. realokacji środków z Sectoral STRUDER Counterpart Funds (9,997 mln euro) możliwe było uruchomienie także II edycji programu.

Pomoc z Programu Phare 2001 ODBUDOWA realizowanego w dwóch edycjach przeznaczona została dla dwóch kategorii projektów:

- usuwanie skutków powodzi /USP /
- infrastruktura przeciwpowodziowa / IPP /

W ramach I i II edycji programu zakontraktowanie środków wyniosło 10 887 452,00 euro, w tym środki Phare - 9 615 696,00 euro, udział własny beneficjenta 1 271 756,00 euro, wydatkowanie środków ukształtowało się natomiast na poziomie 10 245 352,99 euro (środki Phare - 8 945 186,86, udział własny beneficjenta - 1 300 166,13 euro).

Ponadto w związku z powstałymi w Programie Phare Odbudowa 2001 II edycja niewykorzystanymi środkami (oszczędności, różnice kursowe, odsetki etc.). Pani Minister Krystyna Gurbiel wyraziła zgodę na refundację kosztów poniesionych przez gminy i powiaty z II edycji Programu na współfinansowanie inwestycji realizowanych w ramach Programu. Refundacja udziału własnego dla projektów z II edycji Programu wyniosła 540 420,00 euro.

W wyniku realizacji obu edycji Programu Phare Odbudowa 2001 udało się poprawić stan infrastruktury przeciwpowodziowej na terenie województwa.

SAPARD

Istotne wsparcie przekształceń w sektorze produkcji żywności oraz znacząca poprawa jakości infrastruktury obszarów wiejskich w województwie nastąpiła w wyniku realizacji programu SAPARD. Polska jest jedynym krajem spośród państw objętych wsparciem w ramach tego programu, który wykorzystał przyznaną pomoc w 100%, natomiast województwo świętokrzyskie może się pochwalić najwyższą liczbą złożonych wniosków w przeliczeniu na powierzchnię użytków rolnych.

W trakcie trwania programu uruchomiono w latach 2002 – 2005 następujące działania:

- Działanie I: Poprawa przetwórstwa i marketingu artykułów rolnych i rybnych,
- Działanie II: Inwestycje w gospodarstwach rolnych,
- Działanie III: Rozwój i poprawa infrastruktury obszarów wiejskich,
- Działanie IV: Różnicowanie działalności gospodarczej na obszarach wiejskich.

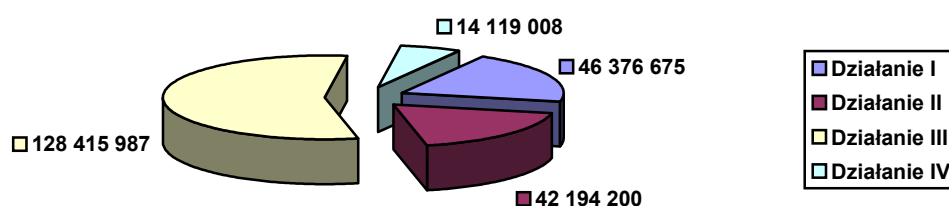
⁷ Wydatkowanie na dn. 30.09.2005 r.

Według danych Świętokrzyskiego Oddziału Regionalnego Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa w ramach realizacji programu zawartych zostało 1858 umów na łączną kwotę 248 514 893 zł. Kwota płatności na 20 lutego 2006 r. wyniosła 231 105 870 zł.

Wykorzystanie środków z Programu SAPARD wg działań (w mln zł):

Działanie 1	Działanie 2	Działanie 3	Działanie 4	RAZEM
50,24	49,97	128,78	19,37	248,36

Płatności (w zł) według Działań (stan na 20.02.2006 r.)

Fundusze strukturalne

Od 1 maja 2004 r. województwo uzyskało dostęp do funduszy strukturalnych UE. Wsparcie można było uzyskać w ramach Sektorowych Programów Operacyjnych oraz Zintegrowanego Programu Operacyjnego Rozwoju Regionalnego (ZPORR).

Zintegrowany Program Operacyjny Rozwoju Regionalnego

Alokacja środków dla województwa świętokrzyskiego w ramach ZPORR na lata 2004-2006 wynosi 133 078 133 euro.

Realizacja ZPORR (dane na styczeń 2006 r.):

Priorytety ZPORR	Liczba złożonych wniosków	Wnioski wybrane do realizacji		Alokacja z funduszy UE na okres 2004-2006 (zł) 1 euro=3,8365 zł
		Liczba	Wartość dofinansowania z funduszy UE (zł)	
Priorytet I Rozbudowa i modernizacja infrastruktury służącej wzmocnieniu konkurencyjności regionów	115	62	329 803 557,12	288 547 683,82
Priorytet II Wzmocnienie rozwoju zasobów ludzkich w regionach	173	58	43 684 027,49	85 810 822,86
Priorytet III Rozwój lokalny w tym: działanie 3.4	599	194	169 246 177,64	136 195 750,00
	229	87	5 969 286,89	
Razem		314	542 733 762,25	510 554 256,68

Sektorowe Programy Operacyjne

Fundusze strukturalne w latach 2004-2006 wdrażane są również w ramach sektorowych programów operacyjnych:

- Sektorowego Programu Operacyjnego Wzrost konkurencyjności przedsiębiorstw (*SPO WKP*);
- Sektorowego Programu Operacyjnego Rozwój zasobów ludzkich (*SPO RZL*);
- Sektorowego Programu Operacyjnego Restrukturyzacja i modernizacja sektora żywnościowego oraz rozwój obszarów wiejskich (*SPO ROLNY*);
- Sektorowego Programu Operacyjnego Transport (*SPO TRANSPORT*);
- Sektorowego Programu Operacyjnego Rybołówstwo i przetwórstwo ryb (*SPO RYBY*);

Przy czym ostatni spośród nich odgrywa marginalną rolę na obszarze województwa świętokrzyskiego.

SPO WKP

Zestawienie projektów SPO WKP dla województwa świętokrzyskiego (od początku uruchomienia Programu do końca marca 2006 r.)

Umowy (decyzje) o dofinansowanie projektu		Projekty zrealizowane	
Liczba	Dofinansowanie ze środków wspólnotowych (w mln zł)	Liczba	Poniesione wydatki (w mln zł)
105	51,9	26	2,6

SPO Transport

W ramach tego Programu nie jest realizowany żaden projekt z terenu województwa.

SPO RZL

Stan realizacji programów realizowanych w ramach SPO RZL w regionie (stan na koniec 2005 r.)

Liczba projektów zrealizowanych*	Projekty w trakcie realizacji**		Zarejestrowane wnioski
	Liczba	w mln zł	
5	42	27,5	22

*projekty, na które planuje się przedstawienie wniosku o płatność końcową w następnym okresie sprawozdawczym

**projekty, które w następnym okresie sprawozdawczym planuje się zaakceptować do realizacji na podstawie umowy o finansowanie projektu lub decyzji lub, na które nie planuje się w następnym okresie sprawozdawczym przedstawienia wniosku o płatność końcową

SPO Restrukturyzacja i modernizacja sektora żywnościowego oraz rozwój obszarów wiejskich

Oszacowanie wartości wsparcia alokowanego w regionie nie jest w chwili obecnej możliwe.

Podsumowanie pomocy krajowej i zagranicznej dla województwa w latach 2000-2005 (wartość szacunkowa):

Program	Kwota dofinansowania w mln zł
Pomoc krajowa	
Kontrakt Wojewódzki 2001-2003 ogółem	231,1
w tym:	
• zadania współfinansowane ze środków ministrów właściwych	10,1
Kontrakt Wojewódzki 2004 ogółem	59,6
w tym:	
• zakup szynobusów	12,5
• współfinansowanie projektów w ramach ZPORR	9,6
Kontrakt Wojewódzki 2005-2006 (alokacja dla 2005 r.)	16,1
WFOŚiGW (dane za lata 2002-2005)	153,0
Fundusz Pracy (wyłącznie środki na aktywne formy przeciwdziałania bezrobociu) – z wyłączeniem udziału FP w programach wojewódzkich, PAOW oraz PHARE)	361,2
Razem pomoc krajowa	821,0
Pomoc zagraniczna	
Phare SSG 2001 (kwota wydatkowana)	71,8
Phare SSG 2002 (kwota wydatkowana)	17,7
Phare SSG 2003 (kwota zakontraktowana)	17,6
Phare Odbudowa (kwota wydatkowana)	70,4
SAPARD (kwota płatności)	215,4
Ogółem Pomoc Przedakcesyjna ze środków UE	392,9
PAOW	36,4
ZPORR 2004-2006	532,3
SPO WKP	51,9
SPO RZL	27,5
Razem pomoc zagraniczna	1 041,0
Razem pomoc krajowa i zagraniczna	1 862,0

Kwoty przeliczane według kursu 1 euro =4 zł.

Wpływ wsparcia na rozwój społeczno - gospodarczy regionu

W chwili obecnej pełna ocena efektywności wykorzystania pomocy publicznej zarówno krajowej jak i zagranicznej nie jest możliwa. Większość programów znajduje się w trakcie realizacji, wiele przedsięwzięć inwestycyjnych przewidzianych jest do realizacji przez wiele lat, wobec czego nie można podsumować efektów ich wdrożenia, a tym bardziej określić efektywności wykorzystania środków. Dokładna ocena wpływu realizowanych programów pomocowych na sytuację gospodarczo – społeczną regionu będzie możliwa dopiero w dłuższym horyzoncie czasowym. Wtedy będzie można za pomocą odpowiedniego systemu monitoringu ocenić ten wpływ. Na obecnym etapie możliwe jest jedynie przedstawienie dostępnych najważniejszych efektów rzeczowych realizowanych programów. Większość projektów realizowanych w ramach wymienionych programów koncentrowała się na rozwoju infrastruktury technicznej i społecznej.

Działania te zaowocowały wymiernymi efektami rzeczowymi w zakresie rozwoju infrastruktury⁸:

- transportowej (wybudowano lub zmodernizowano około 492,5 km dróg, oraz 6 mostów);
- ochrony środowiska (przekazano do eksploatacji około 603 km sieci kanalizacyjnej z 3094 indywidualnymi przyłączeniami oraz 835,6 km sieci wodociągowej z 3013 przyłączeniami, wybudowano 23 oczyszczalnie ścieków oraz 3 zbiorniki retencyjne);
- oświatowej, kulturowej i sportowej (wybudowano, rozbudowano, zmodernizowano w przybliżeniu 207 obiektów szkolnych, ośrodków wychowawczych, ośrodków kultury, obiektów sportowych);
- ochrony zdrowia (dofinansowano budowę, modernizację i zakup aparatury i sprzętu medycznego dla około 40 szpitali, oddziałów szpitalnych, placówek pomocy społecznej),

a także, wsparciem

- rozwoju zasobów ludzkich (różnymi formami przeciwdziałania bezrobociu objętych zostało co najmniej 30 tys. osób),
- przedsiębiorczości i innowacji (między innymi dofinansowano utworzenie Świętokrzyskiego Centrum Innowacji i Transferu Technologii w Kielcach, Miejskiej Strefy Gospodarczej w Skarżysku – Kamiennej, Inkubator Przedsiębiorczości w Ostrowcu Świętokrzyskim, Giełdy Rolno-Ogrodniczej w Sandomierzu).

Dotychczasowe doświadczenia związane z wdrażaniem programów pomocowych wskazują na ogromne zapóźnienia i ogromne potrzeby w obszarze infrastruktury technicznej, w tym zwłaszcza w zakresie odprowadzania i oczyszczania ścieków, gospodarki odpadami, budowy dróg. Jaskrawym przykładem jest tutaj ZPORR i zainteresowanie wnioskodawców działaniami dotyczącymi kanalizacji i budowy dróg gdzie zapotrzebowanie na środki kilkukrotnie przekroczyło dostępną alokację w ramach Programu. Doświadczenia te znalazły odzwierciedlenie w układzie priorytetów i podziale środków na poszczególne priorytety RPOWŚ na lata 2007-2013.

Mimo braku, na obecnym etapie, szczegółowych danych o efektach rzeczowych i bezpośrednich rezultatach zrealizowanych lub wciąż realizowanych projektów, można pokusić się o wstępną ocenę udzielonej pomocy, przedstawić ogólne podsumowanie procesu pozyskiwania środków zewnętrznych przez podmioty z regionu. Rozpatrując skalę i zakres zadań realizowanych w ramach programów pomocowych można stwierdzić, iż fundusze zewnętrzne stanowią i stanowiąc będą olbrzymi a zarazem niezbędny, biorąc pod uwagę skalę problemów społeczno-gospodarczych, bodziec dla rozwoju społeczno-gospodarczego województwa świętokrzyskiego. Wymagany wkład własny beneficjenta w większości programów sprawił, iż zaangażowane zostały ogromne środki finansowe w obszarach do tej pory niedoinwestowanych.

Jednym z zauważalnych efektów wdrażania dotychczas dostępnych programów jest znaczne wzmocnienie i poprawa jakości zasobów ludzkich w podmiotach, które aplikowały o środki europejskie.

Środki pomocy przedakcesyjnej stanowiły dla samorządów i innych beneficjentów element przygotowania się do wdrażania funduszy strukturalnych po 1 maja 2004 r. Aplikowanie o środki przedakcesyjne umożliwiło beneficjentom poznanie mechanizmów i instrumentów polityki regionalnej UE. W kontekście organizacyjnym doświadczenie nabyte przez

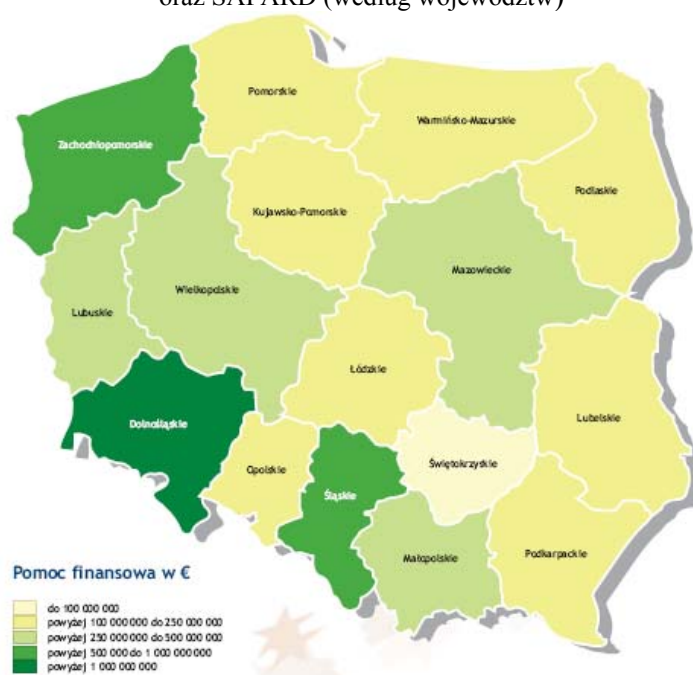
⁸ przytoczono najważniejsze efekty rzeczowe, wartość ich ulega systematycznym zmianom w miarę postępu realizacji programów

wszystkie jednostki odpowiedzialne za wdrażanie programów, zarówno na poziomie krajowym jak i regionalnym pozwoli na wypracowanie skutecznych norm, zasad i procedur obowiązujących w kolejnym okresie programowania na lata 2007-2013.

Dotychczasowe doświadczenia wskazują na znaczące oddziaływanie na rozwój regionu dużych i kompleksowych projektów oraz rosnącą rolę kooperacji różnych podmiotów w realizacji projektów, szczególnie w obszarze infrastruktury drogowej (drogi wojewódzkie i powiatowe), informacyjnej, ochrony środowiska i edukacyjnej na poziomie wyższym. Znakomitym przykładem współdziałania na etapie przygotowania i realizacji inwestycji jest projekt z zakresu społeczeństwa informacyjnego „e-swietokrzyskie”. Właśnie projekty duże kompleksowe, o znaczeniu co najmniej ponadlokalnym lub/i integrujące wiele podmiotów, powinny stać się głównym celem interwencji Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w ramach RPO WŚ 2007-2013.

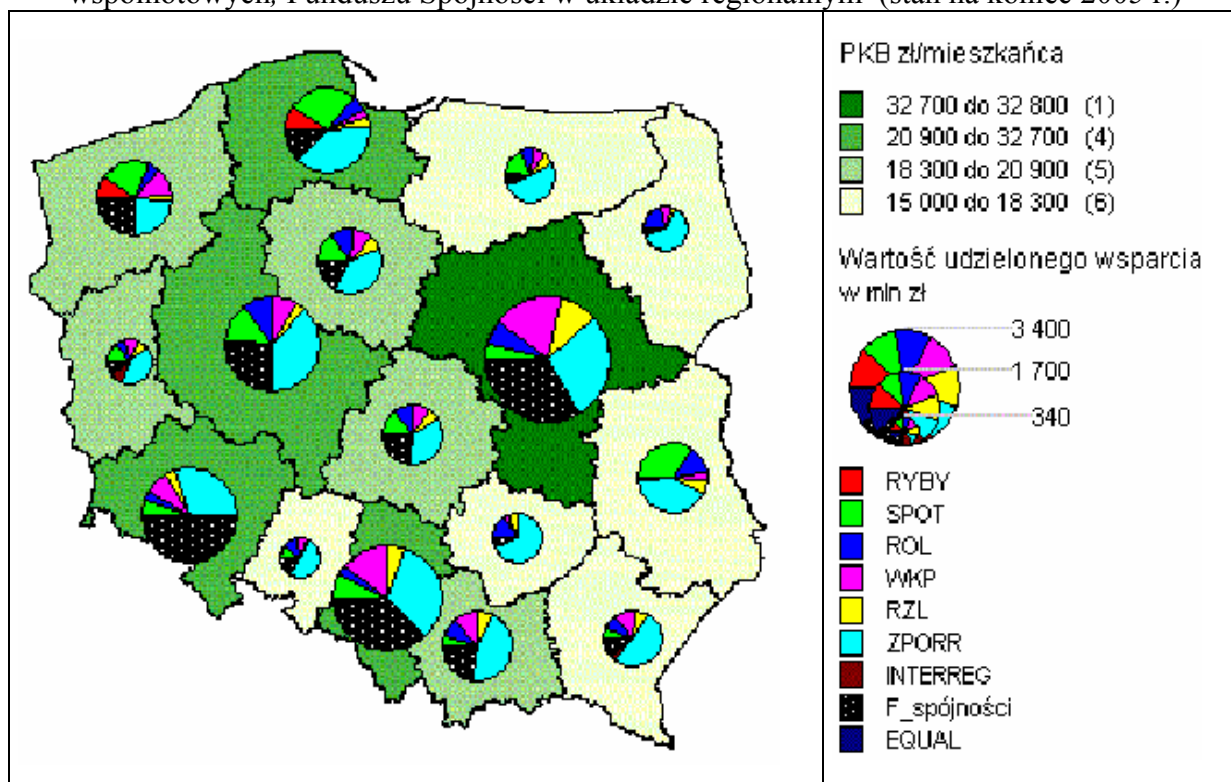
Bardzo istotnym spostrzeżeniem jakie nasuwa się analizując pomoc publiczną dla województwa świętokrzyskiego jest ograniczona dostępność środków pomocowych dla regionu. Skala środków dostępnych dla województwa w ramach pomocy zagranicznej stawia świętokrzyskie na ostatnich miejscach miejscu w kraju – i nie jest to wynikiem złej efektywności jej wykorzystania ale niskiej dostępności. Województwo nie mogło być beneficjentem pomocy przygranicznej, nie zostało zakwalifikowane do funduszu ISPA zarówno w części dotyczącej transportu jak i ochrony środowiska. Mimo, że świętokrzyskie należy do grupy pięciu najmniej rozwiniętych regionów w kraju nie mogło skorzystać z funduszu Phare SSG w I edycji z roku 2000. Według danych UKIE w latach 1990 – 2003 województwo świętokrzyskie otrzymało pomoc zagraniczną zaledwie w wysokości 82,3 mln Euro (podobne pod względem wielkości województwa lubuskie i opolskie odpowiednio 282,9 i 240 mln Euro). Generalnie można stwierdzić, że województwo w bardzo ograniczonym zakresie korzysta z Funduszu Spójności i programów sektorowych a wręcz zostało wykluczone z możliwości uzyskania wsparcia w Ramach SPO Transport (położenie poza Transeuropejską Siecią Transportową TEN-T).

Pomoc UE udzielona Polsce w ramach Programu Phare 1990-2003, ISPA 2000-2003 oraz SAPARD (według województw)

Źródło: Publikacja Urzędu Komitetu Integracji Europejskiej (ISBN 83-89218-13-5)

Struktura udzielonego wsparcia wspólnotowego wg. programów operacyjnych, inicjatyw wspólnotowych, Funduszu Spójności w układzie regionalnym (stan na koniec 2005 r.)

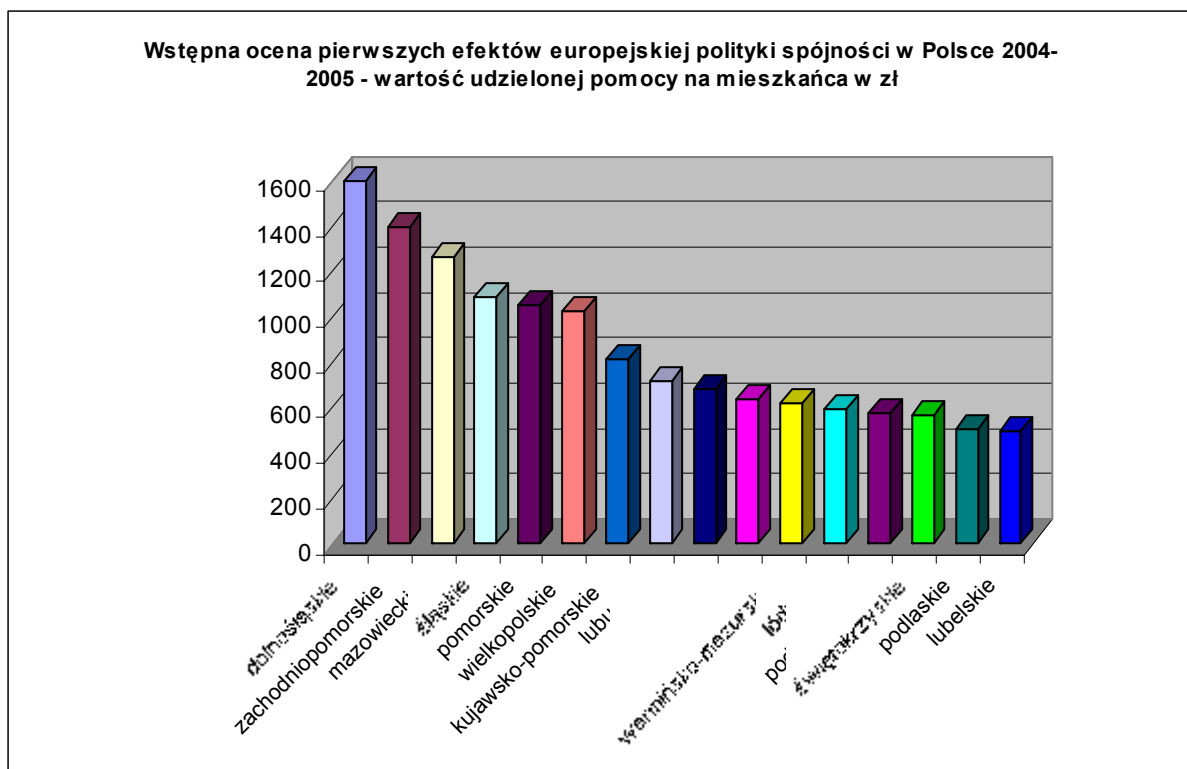
Źródło: Dwa lata polski w unii europejskiej; Ministerstwo Rozwoju Regionalnego 28 kwietnia 2006 r.

http://www.mrr.gov.pl/Aktualnosci/strona_glowna/konferencja+280406+dwa+lata+w+ue.htm

Miejsce realizacji projektów Sektorowego Programu Operacyjnego Transport 2004-2006

Źródło: <http://www.spot.gov.pl/1,19,1,1.html>

Źródło: Wstępna ocena pierwszych efektów europejskiej polityki spójności w Polsce 2004-2005 – Instytucja zarządzająca Podstawami Wsparcia Wspólnoty – Ministerstwo Rozwoju Regionalnego, Warszawa, czerwiec 2006 r., str. 111
<http://www.mrr.gov.pl/NR/rdonlyres/BA6CCB69-8B05-4571-9DD2-19CEF21B4D8F/23336/raport2lataefekty1.pdf>

Ocena polskiej polityki wobec regionów przeprowadzona w roku 2004⁹ wskazała przede wszystkim na brak koordynacji celów i instrumentów ich realizacji w układzie regionalnym. Analizując działania podejmowane od lat 90-tych wskazuje się na dominację podejścia sektorowego, ukierunkowanego głównie na rozwiązywanie problemów branży górniczej i hutniczej, duży centralizm i niedostateczną współpracę z samorządami terytorialnymi. Odnosząc się do Narodowego Planu Rozwoju 2004-2006 wskazano na brak odwołania do szerszej strategii politycznej, brak koordynacji działań strategicznych, kłopoty organizacyjne i rywalizację kompetencyjną poszczególnych resortów.

„Należy w tym kontekście pamiętać o tym, że dominacja polityki sektorowej nad regionalną prowadzi z reguły do nierównowagi rozwoju w układzie terytorialnym, a więc do zwiększania dysproporcji pomiędzy poszczególnymi obszarami kraju. Narodowa Strategia Rozwoju Regionalnego w niewystarczającym stopniu skierowała środki dla regionów problemowych lub słabiej rozwijających się gospodarczo, a także nie umożliwiła zróżnicowania form i zakresu pomocy publicznej w zależności od sytuacji w poszczególnych województwach.”¹⁰

Przeprowadzone w roku bieżącym badanie sukcesu rozwojowego województw¹¹ wskazuje iż województwo świętokrzyskie zajęło piąte miejsce w rankingu sukcesu rozwojowego regionów. Swoją dość wysoką lokatę zawdzięcza najwyższej w kraju dynamice rozwoju infrastruktury technicznej oraz również bardzo wysokiej dynamice kapitału

⁹ Ministerstwo Gospodarki i Pracy: *Raport o polityce regionalnej*; Warszawa 2004,

¹⁰ Ministerstwo Gospodarki i Pracy: *Raport o polityce regionalnej*; Warszawa 2004, str. 14

¹¹ <http://www.ibngr.edu.pl/index2.htm>

ludzkiego. W stosunku do poziomu wyjściowego oraz uzyskanego bardzo niskiego wsparcia zewnętrznego, osiągniętą dynamikę należy uznać za sukces. Nie udało się jednak zmniejszyć dystansu w zakresie poziomu rozwoju społeczno-gospodarczego. Biorąc pod uwagę różnicę jaka dzieli regiony silne i słabe pod względem poziomu rozwoju społeczno-gospodarczego, dynamika rozwoju świętokrzyskiego musiałaby znacznie przewyższać dynamikę regionów silnych.

Mapy dotychczasowej pomocy w okresie przedakcesyjnym oraz w latach 2004-2006 wskazują, iż bez poprawy koordynacji krajowej polityki regionalnej, wdrożenia spójnego systemu monitorowania i ewaluacji wykorzystanych środków, województwo świętokrzyskie będzie ulegało dalszej peryferyzacji.

5. Wizja przyszłości – Województwo Świętokrzyskie w roku 2020

Wizja przyszłości jest opisem przyszłego wizerunku społeczno-gospodarczego województwa, jaki powinien być osiągnięty w następstwie wdrażanej strategii rozwoju. Podstawą formułowania wizji są najważniejsze uwarunkowania wynikające z jego cech przyrodniczych, społecznych i gospodarczych, a ponadto z cech położenia w kraju i w układzie międzynarodowym. Drugą grupę uwarunkowań stanowi sytuacja ekonomiczna kraju, stan prawno-ustrojowy państwa, krajowa polityka rozwoju oraz polityki wspólnotowe.

Poza uwarunkowaniami rozwoju województwa podstawą wizji przyszłości są scenariusze przebiegu zdarzeń i procesów w określonym czasie. Dla pokazania jakie znaczenie mają mocne i słabe strony, w tym szanse i zagrożenia rozwoju określono dwa uogólnione scenariusze przyszłości województwa. Jeden oparty jest na założeniu maksymalnego wykorzystania szans, drugi zaś na maksymalnym wpływie zagrożeń. Wizja przyszłości województwa wynika wprawdzie ze scenariusza szans lecz w działaniach strategicznych - a tym bardziej w doborze celów - powinny być uwzględniane zagrożenia wymagające przeciwdziałań. Wizja jest więc ideowym tłem doboru i oceny zasadności celów strategicznych.

5.1. Najważniejsze uwarunkowania rozwoju

Najistotniejszymi uwarunkowaniami zewnętrznymi rozwoju regionu świętokrzyskiego są cechy jego położenia geograficznego, członkostwo Polski w Unii Europejskiej a szczególnie nowa polityka spójności i Wspólna Polityka Rolna realizowana w ramach nowej perspektywy finansowej oraz polityka państwa, w tym krajowe polityki sektorowe, regionalna i przestrzenna.

Województwo świętokrzyskie jest obecnie zaliczane do grupy pięciu ultraperyferyjnych regionów Unii Europejskiej i Polski. Dalszy rozwój województwa świętokrzyskiego będzie zdeterminowany procesami o wymiarze ogólnym (globalizacja gospodarki, szybki postęp technologiczny, nasilające się procesy polaryzacyjne) w podobnej skali jak innych polskich regionów. Korzystna dla Polski, a więc także dla województwa świętokrzyskiego, jest zaproponowana przez Komisję Europejską modyfikacja celów polityki spójności na lata 2007-2013 i koncentracja 78% środków na obszarach celu pierwszego zorientowanego na obszary o niskim poziomie rozwoju społeczno-gospodarczego, mierzonego wielkością PKB na mieszkańca niższą niż 75% średniej Unii Europejskiej, liczoną w skali regionów typu NUTS II. W grudniu 2005 roku decyzją Rady Europejskiej na

rozwój pięciu najbiedniejszych województw Polski wschodniej przyznana została dodatkowa kwota 882 mln euro (107 euro na mieszkańca).

Decydujące znaczenie dla rozwoju województwa świętokrzyskiego w najbliższych latach będzie miał przyjęty przez Polskę model polityki regionalnej państwa. W ostatnich latach w kraju obserwuje się szybki wzrost gospodarczy województw najlepiej rozwiniętych i pogłębianie się dysproporcji międzyregionalnych. Szansą na rozwój dla regionu świętokrzyskiego jest zachowanie właściwych proporcji pomiędzy polityką wspierania najsilniejszych a polityką wyrównywania szans najsłabszych, umożliwiającą tym ostatnim zainicjowanie trwałego rozwoju.

Obszar województwa świętokrzyskiego graniczy z sześcioma regionami. Stolice czterech z nich są miastami centralnymi czterech największych aglomeracji miejskich w Polsce: warszawską, łódzką, śląską i krakowską. Wymienione aglomeracje mają trudne do określenia aczkolwiek istotne strefy wpływów na terenie województwa świętokrzyskiego. Dotyczy to głównie powiązań rynkowych, obsługi komunikacyjnej, usług dydaktycznych szkół wyższych i kontaktów społecznych. Wpływy tych aglomeracji nie są obecnie jednoznacznie korzystne lub niekorzystne dla województwa świętokrzyskiego. Korzyścią jest niewątpliwie duża i stosunkowo łatwa dostępność do tych aglomeracji, w tym do rynków pracy, do szkół wyższych i innych usług wyższego rzędu. Natomiast niekorzystne może być utrzymanie się przewagi konkurencyjności wymienionych aglomeracji i ich województw nad województwem świętokrzyskim. Przełamania obecnej znacznej przewagi atrakcyjności czterech wymienionych województw dla inwestorów i osadnictwa można poszukiwać w strategicznym kształtowaniu wizerunku województwa świętokrzyskiego jako obszaru mającego łatwy dostęp do tych aglomeracji i ich potencjałów, a jednocześnie oferującego niższe koszty z tytułu wyboru lokalizacji działalności gospodarczej czy też miejsca zamieszkania.

W kierunku południowo-wschodnim świętokrzyskie graniczy z województwami podkarpackim i lubelskim, zaliczanymi do grupy pięciu najuboższych regionów Unii Europejskiej. Są to województwa o podobnych problemach rozwojowych, które wspólnie mogą podejmować inicjatywy o charakterze ponadregionalnym.

Druga grupa uwarunkowań obejmuje dostępność obszaru województwa do krajowych i międzynarodowych szlaków komunikacyjnych oraz do przejść granicznych. Województwo charakteryzuje się niską dostępnością komunikacyjną. Położone jest poza siecią dróg transeuropejskich, co powoduje peryferyzację regionu.

Planowana krajowa sieć korytarzy, którą stanowią będą główne ciągi drogowe i linie kolejowe oraz rozmieszczone na nich centra logistyczne, obejmuje prawie wszystkie większe aglomeracje, w tym położone w bezpośrednim sąsiedztwie województwa świętokrzyskiego. Świętokrzyskie pozostaje jednak poza ustaloną już ich siecią.

*Strategia Rozwoju Kraju 2007-2015*¹² definiuje kierunki polityki regionalnej państwa wobec województw. W województwie świętokrzyskim wsparcia ze strony państwa mogą oczekiwać działania z zakresu:

- poprawy dostępności komunikacyjnej,
- pełniejszego gospodarczego wykorzystania potencjału turystycznego (skupionego w Górach Świętokrzyskich),
- rozwijania funkcji metropolitarnych Kielc.

Zapisy te nie przekładają się jednak w sposób bezpośredni na określone strumienie finansowe w ramach *Narodowych Strategicznych Ram Odniesienia na lata 2007-2013*, w tym *Programu Operacyjnego Infrastruktura i środowisko 2007-2013*. Świętokrzyskie jest jedynym w Polsce województwem, które pomimo centralnego położenia geograficznego jest obszarem peryferyjnym wobec Transeuropejskiej Sieci Transportowej TEN-T. Świętokrzyskie nie otrzyma więc wsparcia w ramach priorytetu „Infrastruktura drogowa w Polsce wschodniej”, jak również nie znalazło się w grupie 8 regionów, które uzyskają wsparcie na rozbudowę infrastruktury portów lotniczych. Koniecznym będzie podjęcie - we współpracy z Ministerstwem Transportu - działań umożliwiających włączenie województwa świętokrzyskiego w obszar sieci transeuropejskiej (co nastąpi po roku 2010).

Według długoterminowych prognoz Głównego Urzędu Statystycznego liczba ludności w województwie świętokrzyskim w najbliższym okresie będzie malała, przy czym tempo spadku będzie wyższe (5,66 %) niż przeciętnie w skali kraju (2,59). Zakłada się, że liczba ludności w województwie zmniejszy się do roku 2020 w stosunku do stanu obecnego o ok. 69 tys. osób, a do roku 2030 o 133 tys. osób. Ubytek ludności dotknie przede wszystkim miasta, głównie z powodu mniejszej dzietności w miastach niż na wsi, ale też na skutek nowego zjawiska, jakim jest dezurbanizacja czyli przemieszczanie się części ludności miejskiej na tereny wiejskie na obrzeżach miast. Nasilą się również migracje poza województwo, głównie związane z poszukiwaniem lepszych miejsc pracy.

Poza Kielcami, w których mieszka prawie 1/3 ludności miejskiej, w pozostałych miastach województwa nie występują obecnie czynniki wywołujące imigrację. Podstawę przyszłej koncentracji ludności miejskiej może stanowić polityka wspomagania rozwoju ośrodków subregionalnych. Wzrostu liczby mieszkańców w mniejszych miastach należy oczekiwać tylko w sytuacji wzmocnienia ich bazy ekonomicznej.

Aby zmniejszać istniejący dystans rozwojowy województwa świętokrzyskiego wobec polskich i europejskich regionów koniecznym byłoby zapewnienie znacznie wyższego tempa wzrostu niż przeciętne w kraju. Wsparcie ze strony polityki krajowej sektorowej i regionalnej

¹² Strategia Rozwoju Kraju 2007-2015 – Projekt wstępnie zaakceptowany przez Radę Ministrów w dniu 27 czerwca 2006 r.

kierowane do województwa w latach 2007-2013 nie wskazuje na możliwość realizacji takiego scenariusza.

Nakreślone w *Strategii Rozwoju Kraju 2007-2015* symulacje osiągnięcia przez Polskę średniego poziomu PKB per capita 25 krajów UE uświadamiają, że będzie to proces długoletni, wykraczający poza horyzont czasowy niniejszej strategii:

- scenariusz 1 – Polska rozwija się w tempie ok. 4% rocznie, tj. o 1,5 pkt proc. wyższym niż kraje UE-15 i osiąga 75% średniej UE-27 (tj. razem z Rumunią i Bułgarią) w roku 2035 a więc w okresie blisko 30 lat,
- scenariusz 2 - przy wzroście ponad 5%, tj. o 2,5 pkt. proc. powyżej średniej UE-15, osiągnięcie 75% średniej zajmie ok. 20 lat.

5.2. Scenariusz zagrożeń

Zagrożeniem dla świętokrzyskiego może być forsowana przez niektóre środowiska opiniotwórcze polityka rozwoju opartego o 9 ukształtowanych już i 2 potencjalne metropolie, oznaczająca faktyczne wykluczenie pozostałych województw z możliwości korzystania ze znaczącej części Funduszu Spójności i Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego.

Kryterium krótkofalowej efektywności alokacji kapitału w dziedzinach wspomagających rozwój i lokalizacja inwestycji w wielkich aglomeracjach miejskich może uzyskać istotną przewagę nad strumieniami kapitału inwestowanymi w regionach mniej zamożnych na tzw. wyrównywanie szans. W tej sytuacji kwoty funduszy pomocowych przyznanych województwu świętokrzyskiemu mogą okazać się zbyt małe wobec potrzeb skutecznej jego aktywizacji i zmniejszania dystansu do poziomu rozwoju sąsiednich województw z aglomeracjami miejskimi. Województwo świętokrzyskie może ulegać dalszej peryferyzacji. Brak obiektywnych narzędzi monitorowania oddziaływania zaabsorbowanych funduszy pomocowych (regionalnych i sektorowych) na rozwój regionu zdecydowanie utrudnia różnicowanie wsparcia regionów stosownie do zdefiniowanych problemów rozwojowych i w powiązaniu z efektywnością wykorzystania środków. Zastosowane preferencje w ustalaniu algorytmów podziału środków pomiędzy województwa w ramach regionalnych programów operacyjnych (RPO) oraz *Programu Operacyjnego Rozwój Polski Wschodniej* nie rekompensują ograniczonego dostępu, a w niektórych działaniach nawet wykluczenia województwa świętokrzyskiego z możliwości aplikowania o środki w ramach *Programu Operacyjnego Infrastruktura i środowisko*.

W tej sytuacji wyżej zurbanizowane otoczenie województwa, a zwłaszcza cztery największe aglomeracje miejskie: warszawska, łódzka, śląska i krakowska mogą wytworzyć gotowość, a nawet zachętę do traktowania naszego regionu jako obszaru będącego zapleczem dla realizacji ich własnych interesów.

Szczególny wpływ na peryferyzację może mieć opóźnianie decyzji dotyczących budowy tras ekspresowych, krajowych dróg szybkiego ruchu oraz linii kolejowych przebiegających przez województwo świętokrzyskie. Poza niekorzystnym dla województwa procesem przyszłego wdrażania polityki transportowej zagrożeniem zewnętrznym może być w szczególności niska skuteczność polityki rolnej państwa i polityki rynku pracy. W pierwszym przypadku ważny sektor gospodarki, jakim jest w naszym województwie rolnictwo, może ulegać dalszej degradacji obciążając przez to całą gospodarkę regionu. Wysokie bezrobocie i nieskuteczne instrumenty interwencji w tym obszarze z jednej strony a równocześnie łatwiejszy dostęp do rynków pracy krajów UE, może spowodować znaczący wzrost emigracji zarobkowych, szczególnie ludzi młodych i dobrze wykształconych. Region świętokrzyski może być uznawany przez to jako obszar nie radzący sobie z rozwiązywaniem problemów społeczno-gospodarczych.

Wizja rozwoju województwa do roku 2020 bierze pod uwagę kierunek zmian w polityce regionalnej Unii Europejskiej, która wyraźnie ewoluje w stronę przesuwania akcentów z priorytetów spójności na priorytety konkurencyjności. W latach 2007-2013 w województwie świętokrzyskim przyspieszenie rozwoju bazy ekonomicznej oraz infrastruktury technicznej pozostaną podstawowymi kierunkami wydatków uruchamianych w ramach polityki strukturalnej. Przełamanie bariery infrastrukturalnej będzie miało kluczowe znaczenie dla wzrostu konkurencyjności i poprawy poziomu spójności terytorialnej regionu.

Jeżeli w najbliższym okresie programowania do 2013 roku nie uda się w regionie odrobić chociaż części zapóźnień infrastrukturalnych, to nie uda się zrealizować celu generalnego strategii rozwoju województwa, jakim jest wzrost atrakcyjności województwa dla rozwoju społeczno – gospodarczo – przestrzennego.

5.3. Scenariusz szans

W scenariuszu zmian opartych na maksymalnie korzystnym układzie szans zakłada się, że:

- elity regionalne kierując się celami nadrzędnymi rozwoju województwa podejmą i konsekwentnie zrealizują działania zmierzające do wzmocnienia i efektywnego wykorzystania potencjału endogenicznego;
- fundusze strukturalne jak też inne fundusze zagraniczne przeznaczone na aktywizację polskich regionów znajdą korzystne warunki absorpcyjne w województwie świętokrzyskim i zostaną przeznaczone na efektywne wspomaganie rozwoju regionu, w tym zwłaszcza na:
 - konieczną rozbudowę infrastruktury technicznej (w tym systemu komunikacyjnego), infrastruktury społeczeństwa informacyjnego i rozwiązanie głównych problemów

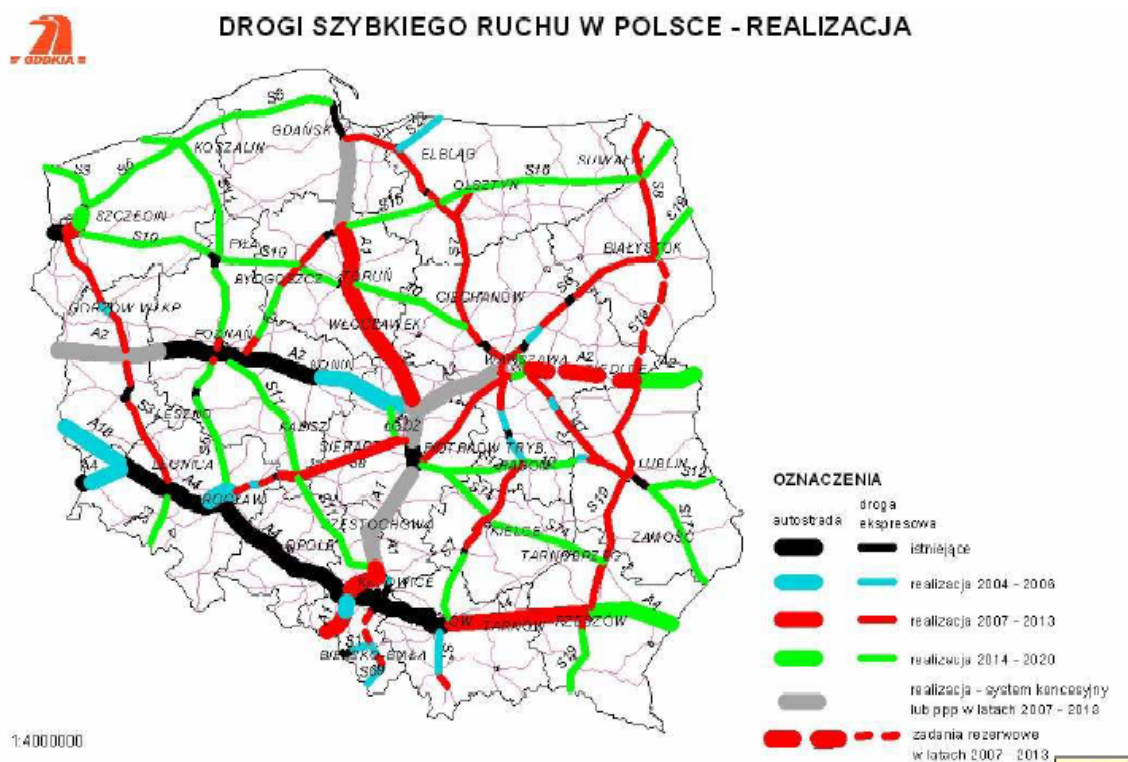
- ochrony środowiska (zwłaszcza zlewni Nidy i Kamiennej) – jako warunków napływu kapitału tworzącego nowe miejsca pracy,
- kreowanie rozwoju i dywersyfikacji funkcji wyższego rzędu w Kielcach oraz racjonalnego rozwoju miast i centrów gmin
 - wspieranie rozwoju ośrodka akademickiego oraz zaplecza innowacyjnego, w tym badań naukowych,
 - rewitalizację obszarów przemysłowych, głównie w miastach Staropolskiego Okręgu Przemysłowego,
 - tworzenie warunków rozwoju małej i średniej przedsiębiorczości,
 - restrukturyzację rolnictwa i efektywny ekonomicznie wielofunkcyjny rozwój terenów wiejskich,
 - budowanie instytucji europejskich na terenie regionu
 - pomoc w zakresie szkolenia kadr menedżerskich i fachowców potrzebnych na rynku pracy, szkolenia w zakresie prawa i standardów UE,
 - budowanie nowoczesnego społeczeństwa obywatelskiego
- strumienie finansowe kierowane do regionu w ramach krajowej polityki regionalnej i sektorowej będą adekwatne do skali zdefiniowanych problemów oraz w pełni uwzględnią racje województwa świętokrzyskiego, zwłaszcza w zakresie budowy spójnego układu komunikacyjnego – drogowego (tras ekspresowych i innych dróg szybkiego ruchu), kolejowego i lotniczego;
 - województwo świętokrzyskie efektywnie wykorzysta możliwości przyspieszenia rozwoju stworzone w ramach wspomaganych przez państwo działań na rzecz ultraperyferyjnego obszaru Polski Wschodniej;
 - w krajowej polityce przestrzennego zagospodarowania kraju – Kielecki Obszar Metropolitalny - będzie w pełni uznany i wspierany jako ośrodek predystynowany do rozwoju funkcji metropolitalnych na równi z ośrodkami metropolitalnymi innych województw;
 - spełnione zostaną warunki makroekonomiczne określone w Strategii Rozwoju Kraju, zakończony zostanie proces decentralizacji państwa oraz reformowania finansów publicznych,

5.4. *Wizja rozwoju województwa*

Proces rzeczywistych, korzystnych zmian w województwie będzie mieć początek w szeroko rozumianym otwarciu komunikacyjnym województwa: drogowym, kolejowym, lotniczym, telekomunikacyjnym i informatycznym.

Dla włączenia województwa w procesy rozwojowe Europy niezmiernie ważne jest jak najszybsze połączenie regionu siecią krajowych korytarzy transportowych z krajowymi i międzynarodowymi centrami logistycznymi.

Trzonem optymalnego na najbliższe lata systemu drogowego powinny być dwie krzyżujące się w Kielcach trasy ekspresowe S 7 Warszawa – Kielce – Kraków oraz S 74 Łódź – Kielce – Tarnobrzeg – Rzeszów do granicy państwa i dalej do Lwowa. Poprzez Kraków i Rzeszów województwo świętokrzyskie będzie dogodnie połączone komunikacyjnie z przejściami granicznymi na Słowację i południową Ukrainę. Nieco gorsze połączenia ma województwo świętokrzyskie z Lublinem i dalej z tego węzła na przejścia graniczne na Białoruś i północno-zachodnią Ukrainę. Poprawę komunikacji mogłaby zapewnić modernizacja dróg krajowych na odcinku Kielce - Lublin. Kierunek ten nie został jednak uwzględniony w *PO Infrastruktura i środowisko* (wersja z 1.08.2006) nawet w perspektywie do roku 2020.

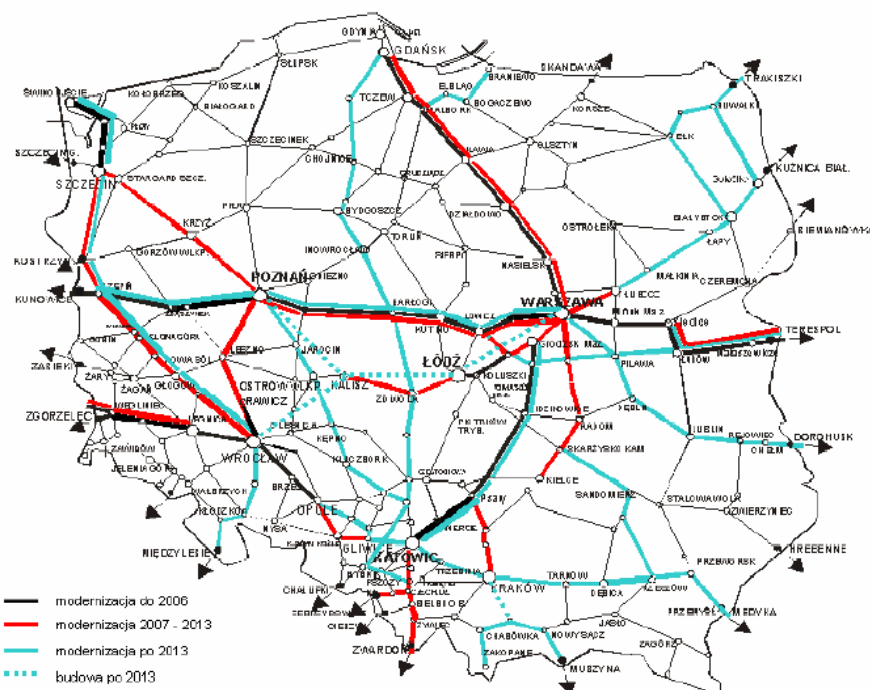
Źródło: *Program Operacyjny Infrastruktura i środowisko* (wersja z dn. 1.08.2006)

Usprawnienie połączeń województwa świętokrzyskiego ze wschodnią częścią kraju będzie wymagało nie tylko podniesienia parametrów istniejących dróg, ale także usprawnienie przepraw mostowych przez Wisłę, co związane jest z budową nowych mostów w Połańcu i Sandomierzu i modernizacją istniejących w Szczucinie, Nagnajowie i Anopolu.

Ponadto w skład systemu będą wchodziły rozbudowane i zmodernizowane drogi krajowe, wojewódzkie i powiatowe łączące wszystkie ośrodki generowania rozwoju – subregionalne i lokalne. Duże znaczenie dla rozwoju północnej części województwa mają dwie drogi krajowe – Nr 42 i Nr 9. Przebudowa drogi nr 42 i dostosowanie jej do parametrów drogi ruchu przyśpieszonego oraz modernizacja drogi Nr 9 pozwoliłoby na połączenie głównych ośrodków subregionalnych Ostrowca Świętokrzyskiego, Starachowic, Skarżyska-Kamiennej i Końskich z planowaną autostradą A2 w kierunku zachodnim oraz poprzez ważne ośrodki Polski Wschodniej Lublin i Rzeszów z granicą wschodnią w kierunkach na Kijów i Lwów.

Niezbędna jest również modernizacja linii kolejowej Nr 8 Warszawa-Kielce-Kraków oraz linii kolejowej Skarżysko-Kamienna - Sandomierz. W ramach *PO Infrastruktura i środowisko* zakłada się modernizację linii kolejowej nr 8 na odcinku Warszawa – Radom – Kielce do roku 2013, natomiast linii Skarżysko – Sandomierz dopiero po roku 2013. W ramach Regionalnego Programu Operacyjnego planuje się modernizację linii kolejowej Kielce – Włoszczowa wraz z łącznicą do Centralnej Magistrali Kolejowej (CMK), co umożliwi włączenie Kielc w sieć połączeń Inter City.

LINE KOLEJOWE – REALIZACJA

Źródło: Program Operacyjny Infrastruktura i środowisko (wersja z dn. 1.08.2006),

Rozbudowa i modernizacja sieci kolejowej i drogowej oraz podniesienie rangi ważniejszych odcinków dróg do rangi tras ekspresowych stworzy możliwości otwarcia komunikacyjnego wielu ośrodkom miejskim, w tym stolicy regionu (poprawa standardów

nawierzchni, zwiększenie przepustowości odcinków dróg wlotowych oraz części ulic leżących w ciągu dróg krajowych i wojewódzkich, przebudowa jednojezdniowych odcinków dróg krajowych).

W kontekście rozwoju kontaktów gospodarczych z Ukrainą szczególne znaczenie może mieć właśnie budowa drogi ekspresowej Łódź – Kielce – Rzeszów oraz aktywizacja LHS. Dla integracji sieci transportowej niezbędne jest unowocześnienie komunikacji miejskiej w Kielcach i większych ośrodkach miejskich regionu.

Najszybciej rozwijającą się gałęzią transportu w Polsce jest lotnictwo cywilne. Prognozy Urzędu Lotnictwa Cywilnego wskazują, że liczba pasażerów w Polsce podwoi się w roku 2011 i przekroczy 23 mln. osób, zaś w roku 2020 wyniesie ok. 41,5 mln. Poprawa dostępności transportu lotniczego w województwie jest warunkowana możliwościami stworzenia regionalnego portu lotniczego zlokalizowanego w bliskim sąsiedztwie Kielc, zaspokajającego potrzeby regionu na ten rodzaj transportu.

Warunkiem koniecznym dla wyrównania szans rozwojowych województwa jest zapewnienie dostępu do nowoczesnych technologii informatycznych. Rozbudowa sieci telekomunikacyjnej i budowa infrastruktury szerokopasmowego, szybkiego i bezpiecznego dostępu do Internetu pozwoli nadrobić dystans cywilizacyjny, zwłaszcza na obszarach wiejskich. Otworzy również zupełnie nowe możliwości rozwoju przedsiębiorczości, dostępu do wiedzy, usług zdrowotnych, kultury, wymiany informacji oraz podniesienia jakości usług administracji publicznej. Kontynuacja działań zapoczątkowanych w latach 2004-2006 w ramach zintegrowanego projektu *e-świątokrzeskie* pozwoli na przełamanie zapóźnień infrastrukturalnych i likwidację zjawiska wykluczenia cyfrowego oraz stworzy podstawy do budowy społeczeństwa informacyjnego.

Otwarcie komunikacyjne poprzez rozwój nadrzędnego układu sieci transportowych i telekomunikacyjnych pozwoli na faktyczną metropolizację stolicy regionu oraz utworzonego Kieleckiego Obszaru Metropolitalnego, w którym koncentrować się będą usługi „wyższego rzędu”. Pozwoli także na poprawę i intensyfikację połączeń z innymi metropoliami krajowymi i zagranicznymi. W Kielcach i na terenach otaczających je gmin ściśle funkcjonalnie powiązanych oraz charakteryzujących się wysokim poziomem i dynamiką wzrostu, będą rozwijane wysokiej jakości usługi sektora naukowo-badawczego i edukacyjnego, lecznictwa wysoko-specjalistycznego, działalności kulturalnej, transportu publicznego, administracji gospodarczej, funkcji handlowych i innych.

Inne elementy infrastruktury technicznej decydujące o konkurencyjności regionu będą nadal rozbudowywane i modernizowane – zarówno sieć elektroenergetyczna i gazowa. W dziedzinie ochrony środowiska przyrodniczego będzie realizowany szeroko zakrojony program sanitacji dorzeczy głównych rzek, obejmujący kompleksową rozbudowę sieci wodociągowych i kanalizacyjnych, oczyszczalni ścieków oraz składowisk odpadów.

Poprawa dostępności komunikacyjnej regionalnych i lokalnych ośrodków wzrostu oraz rozwój infrastruktury komunalnej poprawi z jednej strony wizerunek województwa świętokrzyskiego jako regionu tworzącego sprzyjające warunki dla napływu kapitału tworzącego nowe miejsca pracy, z drugiej zaś strony zwiększy mobilność mieszkańców poszukujących pracy. Wspólne działania samorządu województwa i samorządów lokalnych otworzą województwo na bezpośrednie inwestycje zagraniczne (Centrum Obsługi Inwestora, promocja województwa, działalność Regionalnego Biura w Brukseli).

Aktywizacja przedsiębiorczości będzie następowała na szerszą skalę przede wszystkim w grupie małych i średnich przedsiębiorstw działających w sferze usług. Tworzenie warunków rozwoju dla tego sektora wymaga wzmocnienia tzw. otoczenia biznesu a więc tworzenia i dokapitalizowania przede wszystkim regionalnych funduszy kapitałowych i funduszy poręczeń kredytowych, tworzenia sieci inkubatorów przedsiębiorczości, systemów informacji rynkowej oraz dostępu do innowacji technologicznych i organizacyjnych. Świętokrzyskie Centrum Innowacji i Transferu Technologii, włączone w ogólnokrajowy system dostępu do innowacji, jest jednym z głównych podmiotów zaangażowanych w tworzenie i wdrażanie regionalnej strategii innowacyjności i podejmującym realizację wybranych przedsięwzięć np. w przygotowanie założeń regionalnego systemu wykorzystania źródeł energii odnawialnej.

W długim horyzoncie czasowym za fundament rozwoju regionu uznaje się wiedzę stanowiącą podstawę budowy nowoczesnej gospodarki. W centrum zainteresowania środowisk regionalnych jest tworzenie warunków do rozwoju silnego i nowoczesnego ośrodka akademickiego ale także szkolnictwa ponadgimnazjalnego kończącego się maturą. Chodzi tu zarówno o podnoszenie standardu bazy dydaktycznej jak również podnoszenie jakości kształcenia oraz promowanie nowoczesnych kierunków kształcenia powiązanych z zapotrzebowaniem na rynku pracy. Zapoczątkowany w obecnym okresie programowania kierunek wspierania uczelni, szczególnie tworzenia warunków do powołania uniwersytetu oraz wspierania rozwoju nauk ścisłych budujących potencjał innowacyjny regionu będzie kontynuowany w następnym okresie programowania.

Niezaprzeczalnym atutem obszarów wiejskich regionu jest stosunkowo dobry stan środowiska pozwalający na specjalizację gospodarstw w produkcji ekologicznej oraz produkcji wymagającej ekstensywnych metod upraw, w tym wysokich nakładów pracy. Świętokrzyskie zajmuje wysokie miejsce w produkcji owoców i warzyw oraz w ilości gospodarstw ekologicznych. Zakłada się dalszy rozwój rynku hurtowego produktów rolnych i bazy przechowalniczej oraz tworzenie warunków do rozbudowy przetwórstwa rolno-spożywczego. Przewiduje się utrwalanie pozytywnych tendencji wywołanych na wsi przystąpieniem Polski do UE – zmniejszenie areału odłogowanych gruntów rolnych, powstawanie i wzmocnianie grup producenckich, specjalizacja produkcji. W państwach Unii Europejskiej coraz bardziej

znaczącą rolę odgrywa wytwarzanie, ochrona i promocja żywności wysokiej jakości. Opóźnienia rozwoju produkcji rolnej na skalę przemysłową, a zwłaszcza w zakresie chemicznego wspierania tej produkcji, stają się naszymi atutami.

Świętokrzyskie zaliczane do najczystszych ekologicznie regionów Polski, posiadające wiele terenów objętych szczególną ochroną konserwatorską jest obszarem o wybitnych walorach zarówno przyrodniczych, kulturowych jak i dydaktyczno-naukowych interesujących z punktu widzenia turystyki. Bogactwo przyrodnicze regionu stwarza bardzo korzystne warunki do uprawiania wszelkich form turystyki :

- aktywnej (zbiorniki wodne, warunki do uprawiania narciarstwa zjazdowego i biegowego),
- dydaktycznej (uczelniane i szkolne wycieczki geologiczne, przyrodnicze czy historyczne),
- uzdrowskiej (uzdrowiska Busko-Zdrój i Solec-Zdrój specjalizujące się w leczeniu chorób reumatycznych, narządów ruchu oraz chorób serca i naczyń),
- biznesowej (silna pozycja kieleckiego centrum targowego TARGI KIELCE i ranga międzynarodowych imprez targowych),
- pielgrzymkowej (Klasztor na Świętym Krzyżu, Sanktuarium w Kałkowie-Godowie, Pustelnia Złotego Lasu w Rytwianach i inne sanktuaria),
- wiejskiej (zwłaszcza agroturystyka).

Turystyka w województwie świętokrzyskim stanie się nowoczesną dziedziną gospodarki poprzez zdecydowaną poprawę bazy noclegowej i gastronomicznej, zarówno pod względem oferowanych miejsc jak również zróżnicowania standardu usług i dostosowania ich do potrzeb turystów.

Jednym z ważniejszych działań jest wspieranie rozwoju średnich i małych miast o znaczeniu subregionalnym (centra rozwoju drugiego stopnia). Restrukturyzacja bazy ekonomicznej tych miast, rozwój usług oraz przygotowanie oferty terenów pod budownictwo mieszkaniowe stanowić powinno istotny czynnik wzrostu urbanizacji województwa. Oferta ta powinna być głównie skierowana do migrujących mieszkańców wsi, poszukujących pracy poza rolnictwem.

Poprawa sytuacji globalnej na rynku pracy w województwie wiązać się będzie głównie ze wzrostem przedsiębiorczości mieszkańców oraz wzrostem innowacyjności gospodarki. Zadaniem władz samorządowych jest tworzenie warunków do tego, aby wszyscy mieszkańcy mieli równe szanse w dostępie do edukacji oraz mieli możliwość ustawicznego podwyższania i dostosowywania swoich kwalifikacji do potrzeb pracodawców. Szansą jest Europejski Fundusz Społeczny stwarzający możliwość tworzenia regionalnego systemu szkoleń adresowanych zarówno do pracujących jak i bezrobotnych a także regionalnego

systemu stypendialnego umożliwiającego wyrównywanie szans w dostępie do edukacji młodzieży pochodzącej z rodzin o niskim statusie materialnym.

Będą tworzone warunki do rozwoju takich dziedzin jak kultura, sport, ochrona zdrowia oraz przeciwdziałanie wykluczeniu społecznemu. Kultura jako wartość niezbędna w kreowaniu nowoczesnego, wykształconego i aktywnego społeczeństwa obywatelskiego będzie wspierana poprzez rozbudowę i ochronę bazy materialnej placówek kultury, w tym szczególnie zabytków. Turystyczne udostępnienie zabytków i ich promocja pozwoli na stworzenie nowych miejsc pracy oraz umożliwi pozyskanie dodatkowych środków na renowację. Rozbudowana zostanie baza kultury fizycznej i sportu jako ważnej dziedziny w programach wychowania młodzieży oraz zapobiegania patologiom społecznym oraz w programach kształtowania zdrowego i aktywnego stylu życia mieszkańców. Świętokrzyskie należy do regionów o niskim rozwoju infrastruktury ochrony zdrowia, która w znacznej części nie spełnia wymaganych standardów. Prowadzone więc będą działania mające na celu przede wszystkim rozwój regionalnych ośrodków specjalistycznej opieki ambulatoryjnej i stacjonarnej, umożliwiające wczesną diagnostykę i kompleksową specjalistyczną opiekę medyczną. Rozbudowywane będą ośrodki pomocy społecznej przystosowane dla osób starszych i niepełnosprawnych, hospicja, noclegownie, ośrodki dziennego pobytu, ośrodki integracyjne dla osób zagrożonych wykluczeniem społecznym.

Zakłada się, że wykorzystanie szans rozwojowych przyniesie efekt rozwoju województwa świętokrzyskiego jako regionu europejskiego, którego atutami będą nowoczesne społeczeństwo obywatelskie, konkurencyjna i innowacyjna gospodarka oraz spójna i dostępna przestrzeń.

5.5. Podstawowe zasady

Na etapie tworzenia strategii rozwoju przyjęto podstawowe zasady, które będą również stosowane na etapie realizacyjnym. Należą do nich zasady:

1. programowania,
cele rozwoju województwa świętokrzyskiego są realizowane w ramach kompleksowego systemu programowania wieloletniego na szczeblu wspólnotowym, krajowym, regionalnym i lokalnym, co sprzyja komplementarności realizowanych przedsięwzięć;
2. zrównoważonego rozwoju,
rozwój społeczno-gospodarczy realizowany w celu zagwarantowania możliwości zaspokajania podstawowych potrzeb społeczności regionu (zarówno współczesnego, jak i przyszłych pokoleń) uwzględnia zachowanie równowagi przyrodniczej i równoważenie szans w dostępie do środowiska oraz trwałość podstawowych procesów przyrodniczych; oznacza to potrzebę preferowania i wzmocnienia takich procesów rozwoju, które będą przyczyniały się do ograniczania zużycia zasobów w ogóle, a

nieodnawialnych w szczególności oraz minimalizacji wytwarzania odpadów i zanieczyszczeń;

3. strategicznego zarządzania rozwojem,
strategia jest dokumentem nadrzędnym określającym politykę rozwoju województwa, stanowiącym podstawę przygotowania szczegółowych programów branżowych i operacyjnych oraz przedsięwzięć rozwojowych i projektów realizacyjnych;
4. kompleksowości i koordynacji,
strategia jako kompleksowy dokument nadrzędny nie jest wyłącznie strategią władz wojewódzkich realizujących zadania własne - jest narzędziem koordynacji celów i działań prorozwojowych różnych partnerów w regionie (samorządów terytorialnych, administracji, instytucji otoczenia biznesu, organizacji pozarządowych, podmiotów gospodarczych) oraz koordynacji z polityką regionalną państwa, politykami sektorowymi i horyzontalnymi a także działaniami innych województw;
5. koncentracji,
osiągnięcie celów strategicznych, w warunkach określonych możliwości finansowania rozwoju, wymaga koncentrowania zasobów na ograniczonej liczbie wybranych dziedzin i obszarów, ważnych dla trwałego długofalowego rozwoju województwa;
6. partnerstwa,
strategia rozwoju budowana jest i realizowana z uwzględnieniem szerokiej współpracy i dialogu pomiędzy wszystkimi podmiotami polityki regionalnej, zarówno na szczeblu lokalnym, wojewódzkim jak i krajowym - łączy ona w sobie prawo głosu oraz współodpowiedzialność za przeprowadzane działania i służy tworzeniu społeczeństwa obywatelskiego;
7. pomocniczości,
zasada ta opiera się na decentralizacji decyzji i działań, które powinny zapadać na szczeblu możliwie najbliższym obywatelom, zapewniając większą skuteczność i efektywność przedsięwzięć; polityka rozwoju województwa ma charakter uzupełniający wobec działań podejmowanych przez partnerów regionalnych – jej zadaniem jest wspieranie a nie dublowanie lub zastępowanie inicjatyw społeczności lokalnych zaangażowanych w rozwiązywanie swoich problemów;
8. oceny;
dokumenty strategiczne i operacyjne podlegają ocenie (założenia, sytuacja w regionie, dobór celów i priorytetów, wykorzystanie środków, spełnienie założeń i uzyskanie przewidywanych rezultatów); przedsięwzięcia realizacyjne podlegają także ocenie efektywności ekonomicznej

5.6. Kierunki przekształceń struktury funkcjonalno-przestrzennej województwa

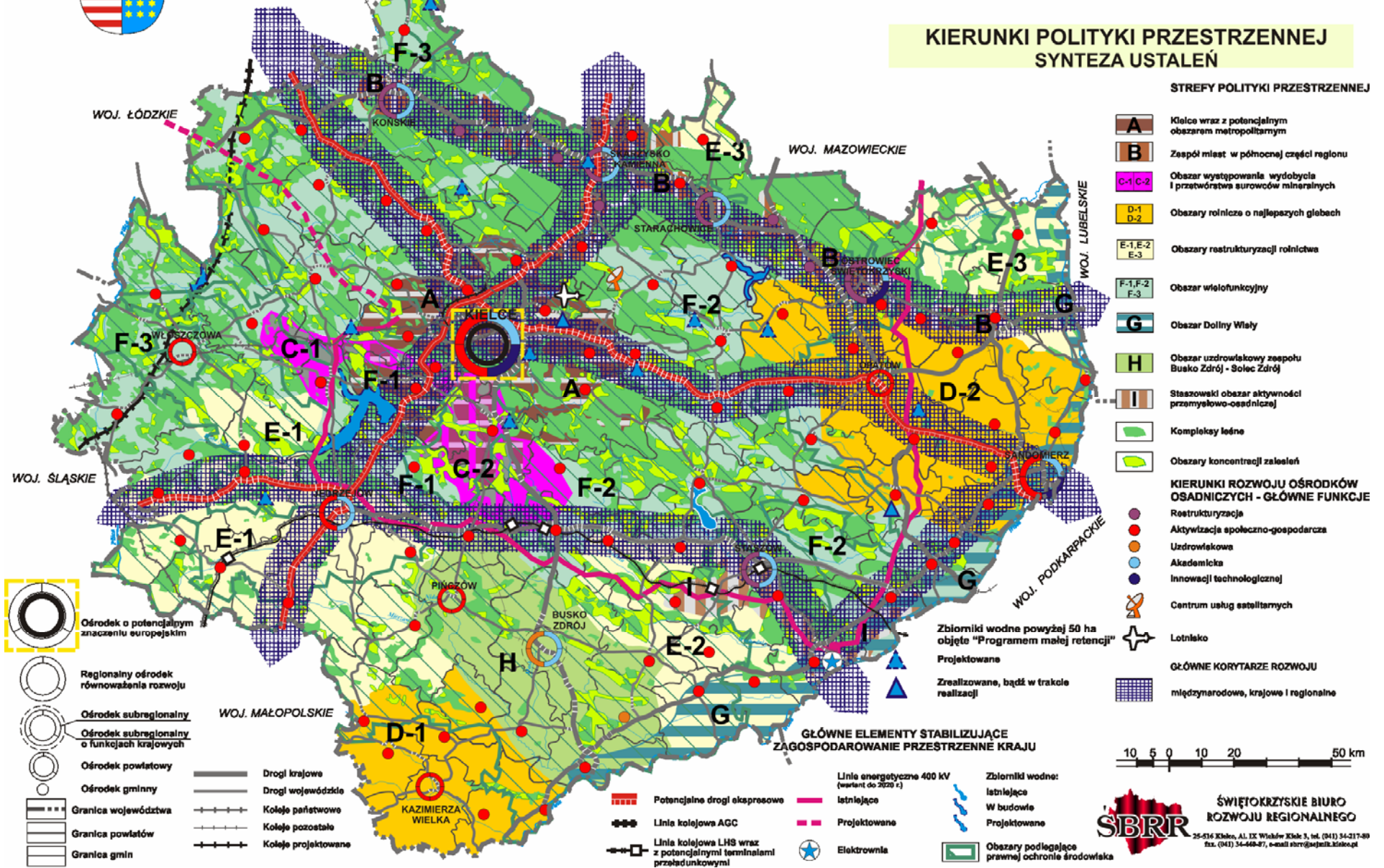
W nawiązaniu do ukształtowanego podziału funkcjonalnego województwa wyróżniono 9 obszarów funkcjonalnych, które pełnić będą rolę stref zróżnicowanej polityki przestrzennej.

1. Kielecki Obszar Metropolitalny — stanowi nadrzędny element struktury przestrzennej i osadniczej regionu. Jest on przewidziany do zrównoważonej urbanizacji oraz lokalizacji funkcji metropolitalnych i prestiżowych dynamizujących rozwój pozostałych obszarów województwa. Uwzględnienie tego obszaru w strukturach zagospodarowania przestrzennego kraju będzie miało kluczowe znaczenie dla osiągnięcia celów wojewódzkiej polityki regionalnej i przestrzennej.
2. Obszar miast w północnej części regionu — jest to wyraźnie zaznaczony obszar podwyższonej aktywności społeczno-gospodarczej, na którym podejmowane są wielokierunkowe inicjatywy zmierzające do uruchomienia lokalnych potencjałów rozwoju. Głównym kierunkiem zagospodarowania będzie tu rewitalizacja terenów przemysłowych i ich przystosowanie do nowych funkcji miejskich oraz odtworzenie i udostępnienie turystyczne unikalnych zabytków dawnej kultury przemysłowej.
3. Obszar koncentracji wydobycia i przetwórstwa surowców skalnych — położony na południe od Kielc skupia większość wydobycia i przetwórstwa surowców skalnych, głównie węglanowych oraz wykazuje zwiększoną dynamikę rozwoju i przekształceń własnościowych. Głównym kierunkiem działań będzie tu racjonalne zagospodarowanie złóż surowców (eksploatowanych i przewidzianych do eksploatacji) oraz nie dopuszczenie do powstawania i kumulacji zagrożeń środowiska przyrodniczego.
4. Obszar rolniczy o najlepszych glebach — składający się z dwóch podobszarów; sandomiersko-opatowskiego i kazimierskiego. Jest on przewidziany do intensywnego rozwoju rolnictwa oraz przetwórstwa rolno-spożywczego, związanego z ukształtowaną bazą sadowniczą i warzywniczą. Głównym kierunkiem działań będzie tu kształtowanie systemu rynków hurtowych oraz nowoczesnego otoczenia rolnictwa. Równoległe obszary te będą obejmowane programami rolno-środowiskowymi, ukierunkowanymi na wdrożenie rolnictwa zrównoważonego i ekologicznego. Jest to również obszar posiadający duże walory turystyczne ze względu na swój potencjał historyczny i najwyższej klasy zabytki architektury.

WOJEWÓDZTWO ŚWIĘTOKRZYSKIE

KIERUNKI POLITYKI PRZESTRZENNEJ SYNTEZA USTALEŃ

5. Obszar restrukturyzacji rolnictwa — obejmuje tereny o dominacji funkcji rolniczej, charakteryzujące się przewagą gleb klas średnich i zróżnicowaną lesistością. Rolnictwo uzupełnia lokalny przemysł, który skupia się w większych ośrodkach osadniczych. Obszar ten generalnie kwalifikuje się do restrukturyzacji rolnictwa i uzupełnienia tej funkcji różnorodną przedsiębiorczością pozarolniczą, dostosowaną do lokalnych uwarunkowań. Pomoc powinna być kierowana do gospodarstw posiadających przesłanki do zwiększenia areału oraz intensyfikacji produkcji rolnej ukierunkowanej na wytwarzanie „zdrowej żywności”, agroturystyki, czy też towarowej produkcji mleczarskiej. Gruntownym wsparciem powinny być obejmowane oddolne inicjatywy pozarolnicze, posiadające największe szanse powodzenia. Preferowaną funkcją gospodarczą będzie turystyka, zwłaszcza agroturystyka oraz drobna i średnia przedsiębiorczość, bazująca na lokalnych zasobach surowcowych.
6. Obszar rozwoju wielofunkcyjnego z przewagą funkcji pozarolniczych — obejmujący swoim zasięgiem największą, a zarazem najsłabszą glebowo część województwa. Jego cechą jest mało efektywne rolnictwo, duża lesistość oraz wysoki udział użytków zielonych. W rejonie Gór Świętokrzyskich charakterystycznym elementem przestrzeni jest wysokie rozproszenie zabudowy, a także tereny o charakterze górskim posiadające niekorzystny agroklimat. Priorytetowym kierunkiem zagospodarowania będzie tu turystyka, gospodarka rolno-środowiskowa ukierunkowana na ochronę środowiska i tradycyjnych krajobrazów rolniczych oraz zalesienia.
7. Obszar doliny Wisły — wydzielony z myślą o rozwiązywaniu specyficznych problemów urbanizacyjnych i zagrożeń środowiskowych.
8. Obszar uzdrowiskowy zespołu Busko Zdrój — Solec Zdrój, którego dominującą funkcją będzie lecznictwo uzdrowiskowe wsparte różnymi formami turystyki. Prawie cały obszar jest przewidziany do objęcia programami rolo-środowiskowymi.
9. Staszowski obszar aktywności przemysłowo-osadniczej — Główną jego funkcją będzie przedsiębiorczość przemysłowa, której towarzyszyć winna zrównoważona ekologicznie urbanizacja oraz intensywna działalność rekultywacyjna terenów posiarkowych. Ważnym działaniem będą zalesienia, zwłaszcza terenów zdegradowanych. Do zadań priorytetowych zalicza się również usprawnienie systemu komunikacji, w tym budowę przeprawy mostowej przez Wisłę w Połańcu oraz wykorzystanie dla rozwoju obszaru linii LHS.

5.7. *Płaszczyzny współpracy międzywojewódzkiej*

Przygotowanie na poziomie centralnym specjalnych instrumentów wspierania rozwoju województw Polski wschodniej czyni z województwa lubelskiego i podkarpackiego najbardziej naturalnych partnerów współpracy międzyregionalnej. Przykłady tej współpracy to m.in. wspólna inicjatywa TRIS - porozumienie trzech województw: lubelskiego, podkarpackiego i świętokrzyskiego na rzecz współpracy przy realizacji regionalnych strategii innowacji, wspólne działania na rzecz rozwoju społeczeństwa informacyjnego czy też modernizacji ciągów komunikacyjnych łączących te regiony.

Konsekwencją obecnych procesów transformacji rynkowej jest coraz większe zróżnicowanie poziomu rozwoju społeczno-gospodarczego, które objęło nie tylko główne obszary i strefy polityki krajowej, ale również mniejsze jednostki podziału terytorialnego, położone w oddaleniu od regionalnych stref i ośrodków przyspieszonego rozwoju.

Wyrównywaniu tych dysproporcji winna służyć polityka rozwoju regionalnego, która zgodnie z założeniami zmierzać będzie do rozwiązywania wspólnych problemów stykowych, na obszarach objętych największą recesją strukturalną. Obszary te ze względów historycznych, geograficznych, jak też na skutek ograniczonych możliwości wsparcia ze strony samorządów województw w niewielkim tylko stopniu korzystają ze współczesnych dobrodziejstw cywilizacyjnych i stoją wobec barier i problemów trudnych do rozwiązania bez konkretnej pomocy zewnętrznej. Działania wspomagające winny być tu ukierunkowane na uzyskanie spójności gospodarczej i przestrzennej z pozostałą częścią regionu, a jednocześnie na zwiększeniu kooperacji, wymiany doświadczeń i solidarności międzywojewódzkiej w rozwiązywaniu wspólnych problemów stykowych.

Poniżej przedstawiono w układzie sektorowym propozycję płaszczyzn i obszarów współpracy w rozwiązywaniu problemów przygranicznych, które mają szansę podjęcia wspólnych działań (np. zostały ujęte w planach zagospodarowania przestrzennego województw sąsiadujących) i tym samym ubiegania się o wsparcie zewnętrzne.

Ochrona środowiska

- wspólna polityka ekologiczna na transgranicznych obszarach prawnie chronionych (zgodnie z ustawą o ochronie przyrody z dn. 16 kwietnia 2004 r.):
 - Przedborski Park Krajobrazowy (woj. łódzkie),
 - Miechowsko-Działoszycki Obszar Chronionego Krajobrazu (woj. małopolskie, śląskie),
 - Koszycko-Opatowiecki Obszar Chronionego Krajobrazu (woj. małopolskie),
 - Przysusko-Szydłowiecki Obszar Chronionego Krajobrazu (woj. mazowieckie),
 - obszary włączone do sieci NATURA 2000 (Małopolski Przełom Wisły — woj. lubelskie i mazowieckie, Ostoja Przedborska — woj. łódzkie);
- propozycja utworzenia Parku Krajobrazowego Doliny Środkowej Wisły (wspólnie z woj. lubelskim i mazowieckim);
- transgraniczne elementy systemu przyrodniczego (ECONET-PL)

- międzynarodowy korytarz ekologiczny — Dolina Wisły (woj. małopolskie i podkarpackie),
- międzynarodowy węzeł ekologiczny — Obszar Środkowej Wisły (woj. mazowieckie, lubelskie),
- krajowy węzeł ekologiczny — Obszar Miechowski (woj. małopolskie),
- krajowy węzeł ekologiczny — Obszar Przedborski (woj. łódzkie),
- krajowy korytarz ekologiczny — Dolina Pilicy (woj. śląskie, łódzkie),
- krajowy korytarz ekologiczny — górne odcinki dolin Kamiennej i Czarnej Koneckiej (woj. mazowieckie);
- napływ zanieczyszczeń powietrza atmosferycznego z ościennych województw uwidaczniający się uszkodzeniem drzewostanów na terenach leśnych (woj. małopolskie, śląskie, łódzkie, mazowieckie).

Gospodarka wodna

- współdziałanie w zakresie ochrony przeciwpowodziowej doliny Wisły oraz poprawa jej stanu czystości (woj. podkarpackie, małopolskie i lubelskie);
- współdziałanie w sprawie ochrony przeciwpowodziowej Pilicy (woj. śląskie i łódzkie);
- wspólna ochrona transgranicznych Głównych Zbiorników Wód Podziemnych:
 - nr 422 Romanówka (woj. podkarpackie),
 - nr 420 Wierzbica — Ostrowiec (woj. mazowieckie),
 - nr 411 Końskie (woj. łódzkie),
 - nr 408 Niecka Miechowska (woj. łódzkie, śląskie),
 - nr 409 Niecka Miechowska (woj. śląskie, małopolskie);
- kompleksowa ochrona zlewni Pilicy, w tym szczególnie poprawa stanu czystości wód powierzchniowych (woj. łódzkie, śląskie);
- wspólne przedsięwzięcia w celu poprawy stanu czystości rzeki Kamiennej i jej dopływów (woj. mazowieckie);
- ochrona obszarów źródłiskowych Białej Nidy (woj. śląskie) i Wzgórz Koneckich — źródła Czarnej Koneckiej i Kamiennej (woj. mazowieckie);
- wspólna ochrona ujęć wody w Płużkach i Pałeczniczy zasilających gminy południowe (woj. małopolskie) oraz ujęcia Trębowiec (projektowana druga nitka magistrali wodnej do Starachowic z woj. mazowieckiego);
- współpraca gminy Kazimierza Wielka z gminami województwa małopolskiego nad wykorzystaniem naturalnych zasobów geotermalnych.

Surowce mineralne

- rekultywacja terenów po eksploatacji siarki kopalni odkrywkowej Piaseczno zlokalizowanej w naszym województwie i obecnie likwidowanej kopalni Machów po drugiej stronie Wisły (oba wyrobiska są położone w obrębie tego samego kompleksu złożowego i we wspólnym układzie hydrogeologicznym, co wymusza równoczesną ich likwidację) — woj. podkarpackie –
- eksploatacja i ewentualnie udostępnienie turystyczne złoża ropy naftowej Pławowice, którego teren górniczy położony jest na obszarze województw: świętokrzyskiego i małopolskiego (aktualnie ropa pozyskiwana jest z otworów zlokalizowanych poza granicami woj. świętokrzyskiego);

- eksploatacja udokumentowanych złóż piasku: Sarnówek (gm. Bodzechów) i Osiny-Polany (gm. Mirzec) położonych transgranicznie na obszarze woj. świętokrzyskiego i mazowieckiego (eksploatacja złoża Sarnówek jest problematyczna gdyż położone jest w strefie ujęcia wody).

Dziedzictwo kulturowe

- wspólne działania woj. świętokrzyskiego i mazowieckiego w celu ustanowienia projektowanego (transgranicznego) Parku Kulturowego Doliny Kamiennej;
- wspólne działania z woj. małopolskim mające na celu rewaloryzację obszaru koncentracji najstarszego w Polsce osadnictwa (ciągłość osadnicza od neolitu po wczesne średniowiecze i później), obejmującego tzw. „Płytę Lessową”;
- oznakowanie i udostępnienie turystyczne Monastycznego Szlaku Cysterskiego z XII w. na całym jego przebiegu — obejmującego klasztory Ziemi Świętokrzyskiej (Jędrzejów, Wąchock, Koprzywnica) oraz klasztory w Sulejowie (woj. łódzkie) oraz Mogiła i Szczyrzyc (w woj. małopolskim);
- współpraca z woj. małopolskim, śląskim i mazowieckim, przy ustanowieniu i oznakowaniu historycznego szlaku bojowego powstańców kościuszkowskich wiodącego z Krakowa (małopolskie) przez świętokrzyskie i pogranicze śląskiego po mazowieckie i przebiegającego dalej przez tereny tradycji kościuszkowskich z 1794 r.;
- współpraca z woj. małopolskim i mazowieckim, przy oznakowaniu i dalszej aktywizacji historycznego szlaku bojowego legionów Piłsudskiego wiodącego z Krakowa (małopolskie) przez świętokrzyskie po mazowieckie i przebiegającego dalej przez tereny tradycji legionowych z lat 1915–1918, współczesny „Szlak Kadrowki” z Krakowa do Kielc;
- współpraca z woj. mazowieckim przy ustanowieniu i oznakowaniu historycznego szlaku bojowego mjr Hubala (zachodnie świętokrzyskie i południowa część mazowieckiego), walki partyzantów okręgu AK „Jodła” (świętokrzyskie i południowa część mazowieckiego) przebiegającego przez obszar tradycji partyzanckich z lat 1939–1945;
- kultywowanie wspólnych tradycji patriotycznych na obszarze działalności partyzanckiej „Republiki Pińczowskiej” AK, BCh, AL (południowe świętokrzyskie i północna część małopolskiego);
- restytucja i wykorzystanie dla promocji województw śladów kultury państwa Wiślan z VI–X w. (na terytorium plemiennym sięgającym od rejonu grodu w Wiślicy na województwo małopolskie z grodem krakowskim i na wschodnią część województwa śląskiego oraz zachodni fragment podkarpackiego);
- podkreślenie wspólnych związków na obszarze kultury Lędzian (ziemie plemienne sięgające od rejonu grodu w Sandomierzu na południową część województwa mazowieckiego — po Pilicę oraz północną część podkarpackiego i zachodnią lubelskiego);
- restytucja wspólnych tradycji historycznych międzywojennego i powojennego (do 1974 r.) województwa kieleckiego — związki z fragmentami województwa mazowieckiego, małopolskiego, śląskiego i łódzkiego;
- podkreślenie wspólnych tradycji historycznych przedrozbiorowego województwa sandomierskiego (związki świętokrzyskiego z obszarami fragmentów mazowieckiego, łódzkiego, lubelskiego i podkarpackiego);
- wykorzystanie dla rozwoju wspólnych tradycji przemysłowych na obszarze Staropolskiego Okręgu Przemysłowego z XVII–XIX w., obejmującym północną połowę świętokrzyskiego oraz sięgający od północy w rejon Iłży i Przysuchy w województwie

mazowieckim, jak też Drzewicy i Opoczna w województwie łódzkim, a od zachodu po linię Pilicy w tymże województwie (analogiczne działania mogły by dotyczyć wspólnych tradycji przemysłowych na obszarze Centralnego Okręgu Przemysłowego ze schyłku lat 30-tych XX w., obejmującego poza świętokrzyskim znaczne obszary podkarpackiego oraz południowej części mazowieckiego i zachodniej lubelskiego);

- podtrzymywanie najstarszych na ziemiach polskich tradycji przemysłowych na obszarze Starożytnego Hutnictwa i Górnictwa Świętokrzyskiego z II w p.n.e.–III w.n.e., obejmującym poza północną częścią świętokrzyskiego, enklawę na południe od Ilży oraz mniejszą enklawę między Lipskiem a Siennem w województwie mazowieckim;
- współpraca z woj.: małopolskim, podkarpackim i lubelskim w zakresie ochrony zasobów kultury materialnej Doliny Wisły, w tym rewaloryzacja miast i ośrodków nadwiślańskich i udostępnienie ich dla turystyki ;
- współpraca w zakresie kultywacji wspólnych tradycji i innych zasobów kultury niematerialnej w aspekcie aktywizacji turystyki (wszystkie woj. sąsiadujące ze szczególnym uwzględnieniem rejonu konecko-opoczyńskiego i starachowicko-łżeckiego);
- propozycja (ze strony rzeszowskiej) współpracy w zakresie wprowadzenia obszarowej ochrony prawnej dziedzictwa kulturowego;
- wykorzystanie możliwości współpracy przy opracowaniu wspólnych projektów z zakresu ochrony dziedzictwa kulturowego i promocji folkloru, na obszarach i w dziedzinach mogących uzyskać wsparcie z funduszy strukturalnych oraz innych środków finansowych UE, (wszystkie województwa ościenne).

Rolnictwo i leśnictwo

- wspólna organizacja systemu rynków hurtowych art. rolnych
 - z woj. małopolskim (w zakresie warzywnictwa gruntowego, buraków cukrowych i zbóż),
 - z woj. podkarpackim (w zakresie art. i surowców ogrodnictwa),
 - z woj. łódzkim i mazowieckim w zakresie skupu i zagospodarowania mleka);
- podjęcie starań o uznanie południowo-wschodniego obszaru Polski jako **„krajowego obszaru wsparcia rolnictwa”** (wszystkie zainteresowane województwa);
- opracowanie i wdrożenie do krajowej polityki rozwoju regionalnego „międzyregionalnego programu przełamania recesji strukturalnej na obszarach wiejskich w rejonie przygranicznym” (wspólnie z woj. łódzkim);
- wdrożenie krajowego programu rolno-środowiskowego na obszarach wspólnych stref priorytetowych (schemat I)
 - z woj. małopolskim dla OPW 33(Dolina Nidy i Powiśle Dabrowskie),
 - z woj. lubelskim i mazowieckim dla OPW 29 (Dolina środkowej Wisły);
- podjęcia starań w kierunku organizacji w regionie świętokrzyskim Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych zarządzającej całością LP (woj. śląskie, woj. mazowieckie, woj. łódzkie);
- czynna ochrona zlewni Pilicy i wykreowanie nadpilickiego rejonu turystycznego jako alternatywy dla podupadłego rolnictwa (woj. łódzkie, woj. śląskie).

Turystyka

- wspólne działania zmierzające do oznakowania i udostępnienia atrakcji turystycznych wzdłuż drogi nr 79 (mogącej stać się międzyregionalną „park way”) na przebiegu Kraków — Sandomierz i dalej w kierunku woj. mazowieckiego i lubelskiego;

- działania z woj. śląskim zmierzające do oznakowania i udostępnienia atrakcji turystycznych wzdłuż potencjalnej drogi turystycznej nr 78 na przebiegu Katowice — Jędrzejów (i dalej w kierunku Chmielnika);
- oznakowanie i udostępnienie atrakcji turystycznych oraz małej infrastruktury turystycznej wzdłuż potencjalnych korytarzy turystycznych (droga nr 73 na odcinku Tarnów — Kielce oraz E-77 na odcinku Kraków — Kielce i dalej w kierunku Warszawy — woj. mazowieckie i małopolskie);
- działania zmierzające do oznakowania atrakcji turystycznych wzdłuż potencjalnej drogi turystycznej E-371 na przebiegu Rzeszów — Opatów (i dalej w kierunku woj. mazowieckiego) — wspólnie z woj. podkarpackim i mazowieckim;
- oznakowanie i udostępnienie atrakcji turystycznych wzdłuż międzyregionalnej drogi turystycznej nr 74 na przebiegu Lublin — Kielce (i dalej w kierunku woj. łódzkiego) — wspólnie z woj. lubelskim i łódzkim;
- przebieg pieszych szlaków turystycznych o charakterze transgranicznym — woj. podkarpackie, łódzkie, lubelskie, mazowieckie, śląskie;
- utworzenie turystycznego szlaku wodnego na Wiśle (spływy kajakowe, rejsy turystycznymi statkami) oraz budowa odpowiedniej infrastruktury nabrzeżnej — woj. małopolskie, podkarpackie, lubelskie;
- rozwój turystyki na bazie rekultywowanych kopalni siarki — wspólnie z podkarpackim;
- wypromowanie obszaru turystycznego doliny Wisły — woj. podkarpackie i lubelskie;
- rozwój agroturystyki, ekoturystyki i krajoznawstwa na terenach przygranicznych — wspólnie ze śląskim, małopolskim i łódzkim;
- oznakowanie turystycznego szlaku wodnego na Pilicy, a także budowa odpowiedniej infrastruktury nabrzeżnej — śląskie, łódzkie;
- działania zmierzające do upamiętnienia i oznakowania atrakcji turystycznych wzdłuż historycznych szlaków Piłsudskiego i Kościuszki — woj. małopolskie;
- wytyczenie międzynarodowego szlaku rowerowego Berlin — Lwów — woj. łódzkie, podkarpackie.

Baza ekonomiczna

- opracowanie i wdrożenie wspólnego programu aktywizacji przedsiębiorczości (szkolenia menadżerów, wspólna baza informacyjna oraz system inkubacji i wdrażania innowacji) na obszarze największej recesji strukturalnej (tereny przygraniczne na styku z woj. łódzkim i mazowieckim);
- opracowanie i wdrożenie międzywojewódzkiego programu przeciwdziałania negatywnym skutkom upadku przemysłowych rynków pracy w północnych miastach woj. świętokrzyskiego (obejmującego obszar intensywnych dojazdów do pracy woj. mazowieckiego);
- współpraca w zakresie rozbudowy infrastruktury ekonomicznej na obszarach o zbliżonych kierunkach rozwoju bazy ekonomicznej (ukierunkowanej na wspomaganie kooperacji i działań komplementarnych w konkretnych dziedzinach przedsiębiorczości tworzenie transgranicznych stref aktywizacji oraz rozwój stosunków partnerskich) — wszystkie województwa sąsiadujące;
- współpraca na polu rozwoju szkolnictwa wyższego i organizacji ponadlokalnej bazy innowacyjności z woj. sąsiadującymi posiadającymi silne środki naukowo-wdrożeniowe.

Transport

- wspólne z woj. śląskim i lubelskim uzasadnianie potrzeby realizacji drogi ekspresowej S-78 (S-46) łączącej drogę ekspresową S-7 (Jędrzejów) z autostradą A-1 dla poprawy funkcjonowania krajowego korytarza transportowego łączącego lubelskie, świętokrzyskie i śląskie;
- wspólne z woj. ościennymi starania o szybką realizację dróg ekspresowych S-7 (woj. mazowieckie, małopolskie) i S-74 (woj. łódzkie, podkarpackie, lubelskie);
- poprawa powiązań międzywojewódzkich na obszarach rozdzielonych Wisłą poprzez wspólne starania na rzecz budowy przepraw mostowych w Solcu (lubelskie, mazowieckie), Koźmierzowie, Połańcu (podkarpackie) i Nowym Korczynie (małopolskie);
- koordynacja działań z woj. małopolskim przy przełożeniu trasy drogi krajowej nr 73 z obecnej (przez Szczucin) na nową (przez N. Korczyn);
- stworzenie warunków (m.in. rezerwacja terenów) do szybkiej przebudowy dróg krajowych nr 9, 42, 74, 77, 79, na pełne parametry dróg głównych ruchu przyspieszonego;
- przebudowa dróg wojewódzkich do pełnych parametrów dróg głównych dla uaktywnienia współpracy graniczących ze sobą obszarów województw: mazowieckie (nr 728, 744, 749, 754), lubelskie (755, 759), podkarpackie (758, 872), małopolskie (768, 776, 783), śląskie (795), łódzkie (742, 746, 785, 786);
- wspólne starania o modernizację linii kolejowych: nr 4 (CMK), nr 8 (Warszawa — Kraków), nr 64 (Psary — Kozłów), nr 61 (Kielce — Czarnca), łączących metropolie i ośrodki krajowe;
- zagospodarowanie potencjału transportowego linii kolejowej szerokotorowej (LHS) w relacjach krajowych i międzynarodowych (woj. lubelskie, podkarpackie, świętokrzyskie, małopolskie, śląskie).

Infrastruktura techniczna

- zapewnienie korytarza przebiegu dla istniejących linii elektroenergetycznych:
 - 400 kV relacji Kozienice — Połaniec, Kielce — Połaniec oraz wyprowadzenie tych linii w kierunku Tarnowa i Rzeszowa (woj. podkarpackie, mazowieckie),
 - 220 kV relacji Rożki — Kielce, Joachimów — Kielce, Łośnice — Kielce, Połaniec — Rzeszów, Połaniec — Tarnów oraz Rożki — Niziny (woj. podkarpackie, śląskie, małopolskie, mazowieckie),
 - 110 kV (woj. podkarpackie, śląskie, mazowieckie, małopolskie, łódzkie, lubelskie);
- wspólny korytarz dla projektowanej linii elektroenergetycznej 400 kV Rogowiec — Kielce (wspólnie z woj. łódzkim);
- korytarz dla istniejących gazociągów wysokiego ciśnienia:
 - Rozwadów — Sandomierz, Chmielów — Sandomierz (woj. podkarpackie),
 - Sandomierz — Piotrków (woj. łódzkie) z odgałęzieniem do Radomia, Szydłowca, (wspólnie z mazowieckim),
 - Sandomierz — Staszów — Tarnów (małopolskie);
- wspólny korytarz dla projektowanych gazociągów na południowym- zachodzie woj. (z istniejącego gazociągu „Proszowice” do Sędziszowa, Działoszyc i Kazimierzy Wielkiej) - we współpracy z woj. małopolskim.

6. Misja, cele i główne priorytety Strategii Rozwoju Województwa

6.1. Misja

Nadrzędną funkcją strategii rozwoju regionu – misją strategii – jest:

**Podniesienie poziomu i jakości życia
mieszkańców województwa świętokrzyskiego**

Poprawa warunków życia obejmuje takie jego aspekty jak:

- warunki wzrostu zamożności poprzez pracę zarobkową i pomnażanie kapitału;
- warunki funkcjonalne życia w gospodarstwie domowym i w jego otoczeniu, w tym poprawa standardów mieszkaniowych;
- warunki estetyczne środowiska;
- poczucie satysfakcji i realizacji wielostronnie rozumianej kariery;
- możliwość zakładania rodziny;
- bezpieczeństwo ekologiczne, sanitarne i społeczne (ochrona przed skutkami patologii społecznej);
- dostępność do informacji i wiedzy, w tym wykształcenia w różnych dziedzinach;
- możliwość nawiązywania kontaktów społecznych w różnych płaszczyznach życia i w różnym wymiarze odległości;
- możliwość rozwoju działalności społecznej;
- dostępność do pozytywnych osiągnięć cywilizacyjnych.

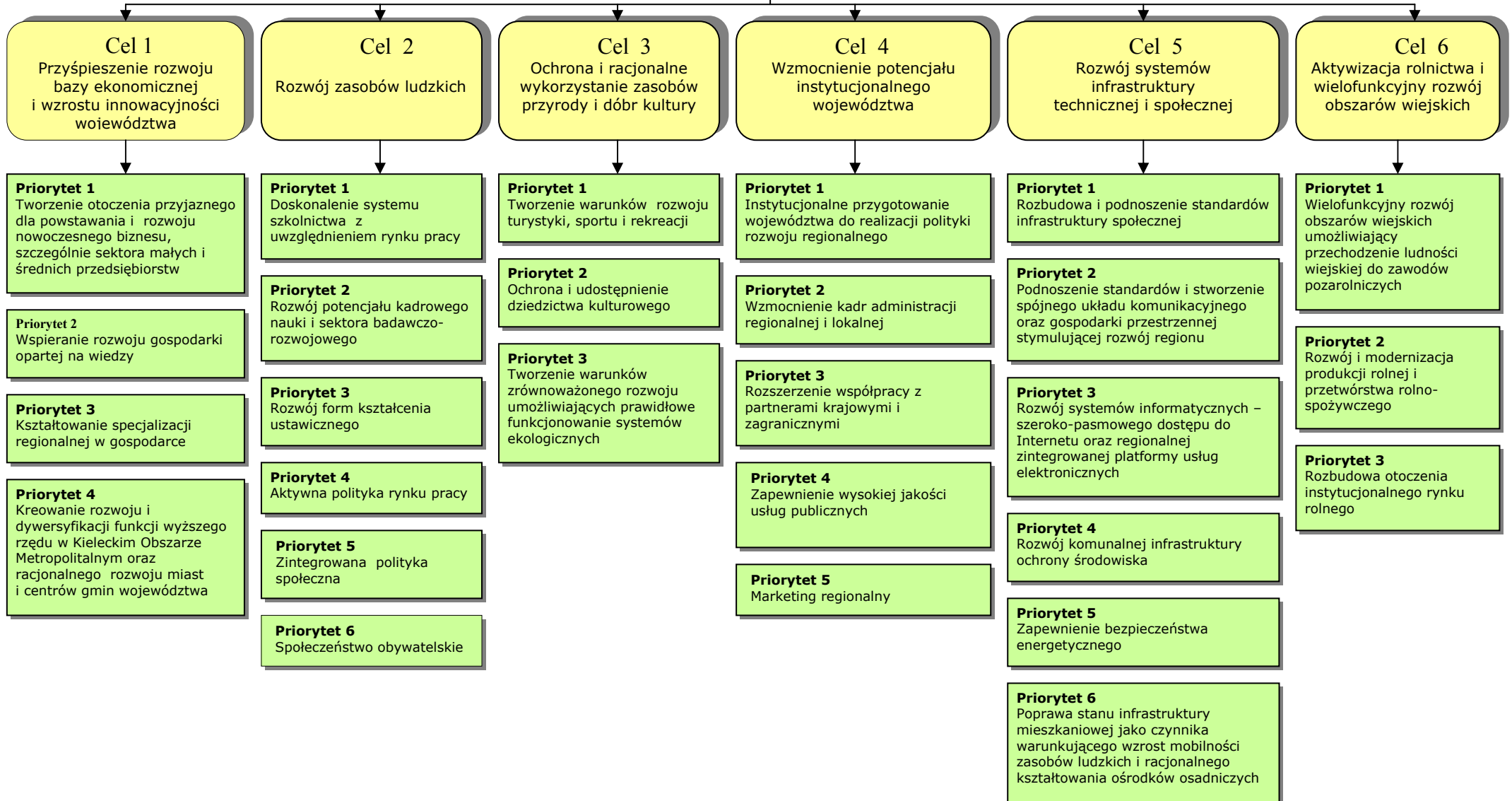
Misji strategii podporządkowane są wszelkie inne kierunki bezpośrednich i pośrednich działań strategicznych, które stanowią lub mogą stanowić składowe części strategii rozwoju województwa świętokrzyskiego.

Układ celów i priorytetów Strategii Rozwoju Województwa

MISJA STRATEGII: Podniesienie poziomu i jakości życia mieszkańców województwa świętokrzyskiego

CEL GENERALNY: Wzrost atrakcyjności województwa fundamentem zintegrowanego rozwoju w sferze społecznej, gospodarczej i przestrzennej

CELE WARUNKUJĄCE

6.2. Cel generalny

Wzrost atrakcyjności województwa fundamentem zintegrowanego rozwoju w sferze społecznej, gospodarczej i przestrzennej

Biorąc pod uwagę rzeczywistość gospodarczą, społeczną i przestrzenną województwa świętokrzyskiego oraz jego niekorzystne relacje zewnętrzne wobec innych, większych i mających lepszą pozycję regionów polskich i europejskich, jako cel generalny strategii stawia się kwestię wzrostu atrakcyjności województwa.

Realizacja strategii rozwoju powinna przynieść efekt w postaci poprawy wizerunku województwa świętokrzyskiego, pokazując faktyczne i potencjalne korzyści dla mieszkańców i inwestorów w różnych dziedzinach życia społecznego i gospodarczego.

Atrakcyjność oznacza relatywne wobec otoczenia polepszanie warunków inwestowania na obszarze województwa, zwłaszcza przez inwestorów zewnętrznych, polepszanie warunków funkcjonowania firm i całego układu gospodarki rynkowej, rozwój wszelkich dopuszczalnych ekologicznie form przedsiębiorczości oraz instytucji i organizacji obsługujących życie społeczno-gospodarcze regionu.

6.3. Cele warunkujące, priorytety i kierunki działań

1. Przyspieszenie rozwoju bazy ekonomicznej i wzrostu innowacyjności województwa

Konkurencyjność regionu w dużym stopniu zależy od zdolności adaptacji gospodarki do funkcjonowania w warunkach zmieniającego się stale rynku. W perspektywie roku 2020 konkurencyjność podmiotów gospodarczych województwa świętokrzyskiego będzie wypadkową: zainwestowania w nowoczesny majątek trwały i osiągniętego poziomu technicznego produktów i usług, umiejętności elastycznego dostosowania struktury produkcji do struktury popytu na rynku krajowym i europejskim, sprawności organizacyjnej i jakości kadr.

Kluczową stanie się umiejętność tworzenia i absorbowania innowacji. Samorząd województwa będzie więc wspierał działania służące wdrażaniu regionalnej strategii innowacji, tworzeniu regionalnego systemu technopoli, parków technologicznych, klastrów przemysłowych oraz aktywizacji regionalnego środowiska biznesowego. Zakłada się rozwój instytucji zajmujących się upowszechnieniem w regionie innowacyjnych technologii, promocją regionalnych osiągnięć naukowych i ich komercjalizacją.

Za priorytetowe działania uznaje się wsparcie rozwoju sektora małych i średnich przedsiębiorstw (zwiększenia ich konkurencyjności, wzrost eksportu oraz nakładów inwestycyjnych), rozwój sieci instytucji i organizacji otoczenia biznesu, w tym sieci nowoczesnej obsługi kapitału (pozabankowe fundusze gwarancyjne, bankowe kredyty eksportowe, fundusze podwyższonego ryzyka) oraz wsparcie rozwoju nowoczesnych i innowacyjnych sektorów gospodarki.

Specjalna rola w aktywizacji społeczno-gospodarczej i podnoszeniu poziomu urbanizacji województwa świętokrzyskiego przypada Kielcom, które mają pełnić rolę generatora rozwoju obszaru województwa poprzez rozwój funkcji wyższego rzędu (centrum: naukowe i innowacyjne, kulturalne, medyczne, kongresowe i targowe, informacyjne, administracyjne, współpracy międzynarodowej itp.). Warunkiem wzrostu znaczenia Kielc jako centrum regionalnego jest poprawa wszelkich standardów miasta i zapewnienie przestrzenno-funkcjonalnego jego rozwoju (zabezpieczenie rezerw terenowych i infrastrukturalnych). Władze Kielc zainicjowały nawiązanie współpracy z sąsiadującymi gminami, w celu utworzenia Kieleckiego Obszaru Metropolitalnego. Następstwem tego porozumienia powinno być wypracowanie docelowego programu metropolizacji. Do najważniejszych zadań w tym zakresie należy zaliczyć powiązanie miejskiego układu komunikacyjnego z paneuropejskimi węzłami i korytarzami transportowymi oraz sąsiednimi metropoliami. Służyć temu będzie realizacja wschodniego odcinka obwodnicy Kielc, skorelowana z realizacją dróg ekspresowych S-7, S-74 oraz budową regionalnego portu lotniczego.

Ważne miejsce na obszarze województwa świętokrzyskiego zajmują trzy największe ośrodki miejskie Staropolskiego Okręgu Przemysłowego: Ostrowiec Świętokrzyski, Starachowice i Skarżysko-Kamienna. Jest to wyraźnie zaznaczony obszar podwyższonej aktywności społeczno-gospodarczej, na którym podejmowane są wielokierunkowe inicjatywy zmierzające do uruchomienia lokalnych potencjałów rozwoju. Gospodarka tego obszaru po zakończeniu procesu przekształceń własnościowych głównych wielkich zakładów produkcyjnych (Huta Ostrowiec, Star, Mesko) wyraźnie się dywersyfikuje i unowocześnia. Huta podejmuje działania zmierzające do odbudowania pozycji na europejskim rynku stali. Ważne znaczenie dla tego obszaru i dla całego regionu ma Specjalna Strefa Ekonomiczna Starachowice SA, która pełni jednocześnie funkcje Centrum Obsługi Inwestora. Jedną z prężnie działających firm Odlewnie Polskie SA w Starachowicach skutecznie wdraża koncepcję rozwoju Zagłębia Odlewniczo-Kooperacyjnego w województwie świętokrzyskim, specjalizując się w skomplikowanych odlewach konstrukcyjnych najnowszej generacji. Stosunkowo dobrze jest tu rozwinięta sieć instytucji otoczenia biznesu, wspierająca rozwój sektora małych i średnich przedsiębiorstw. Inicjatywy podejmowane przez samorządy miast, to przede wszystkim rewitalizacja terenów poprzemysłowych i wygenerowanie na tych obszarach nowych funkcji miejskich, odtworzenie i udostępnienie turystyczne unikalnych zabytków dawnej kultury przemysłowej. Głównym impulsem rozwoju tego obszaru mogłaby być modernizacja korytarza komunikacyjnego w ciągu dróg krajowych nr 42 i nr 9)

Szczególną rolę pełni miasto Sandomierz, uważane za perłę Ziemi Świętokrzyskiej, które ze względu na swój potencjał historyczny, jest głównym obok Kielc centrum turystyki kulturowej. Tysiącletnia tradycja Sandomierza i Ziemi Sandomierskiej, posiadającej zabytki najwyższej klasy, jak również współczesna działalność twórcza predystynuje miasto także i obecnie do roli ponadregionalnego centrum kultury i znaczącego dla województwa ośrodka edukacji i szkolnictwa wyższego. Miasto jest również liczącym się w skali kraju ośrodkiem ogrodniczego rynku hurtowego.

Szans na rozwój specjalizacji regionalnej można upatrywać we wzroście znaczenia lecznictwa uzdrowiskowego i turystyki zdrowotnej. Uzdrowiska Buska-Zdroju i Solca-Zdroju wykorzystują siarczkowe wody mineralne w leczeniu chorób narządu ruchu, serca, dolegliwości pourazowych i niektórych chorób skóry. Oferta jest szczególnie atrakcyjna dla turystów zagranicznych z uwagi na bardzo wysoki poziom usług i konkurencyjne ceny. W uzdrowiskach pracują wysoko wykwalifikowane kadry - lekarze specjaliści oraz pomocniczy personel medyczno-rehabilitacyjny. Unikalne walory przyrodniczo-krajobrazowe i kulturowe Ponidzia są dodatkowym atutem dla tworzenia oferty turystyki aktywnej. Sanatoria poszukując nowych kierunków rozwoju oprócz oferty tradycyjnej kierowanej do osób starszych, schorowanych czy niepełnosprawnych przygotowują szeroką gamę usług kierowanych do ludzi młodych i aktywnych (odnowa biologiczna, gabinety urody, dietetyka, redukcja stresu, zajęcia ruchowe i sportowo-rekreacyjne). Podejmowane są prace nad przygotowaniem ekspertyz naukowych dotyczących wykorzystania wód leczniczych i geotermalnych występujących w okolicach Odonowa w rejonie Kazimierzy Wielkiej.

Ważną rolę w rozwoju województwa i podniesieniu jego konkurencyjności będą pełnić pozostałe miasta średnie i małe, zdolne do skutecznej wielostronnej obsługi swoich subregionalnych stref wpływów, zwłaszcza na południu regionu. Powinny one przygotować się do dalszej koncentracji mieszkańców i działalności gospodarczej, szczególnie rozwoju sektora usług.

Zadaniem strategicznym jest urbanizacja obszarów wiejskich poprzez udostępnienie terenów rozwojowych z wyodrębnieniem skoncentrowanego w centrach gmin budownictwa mieszkaniowego oraz terenów przemysłowych.

Z punktu widzenia dynamiki i możliwości rozwoju głównych ośrodków osadniczych wyróżnia się trzy zasadnicze kategorie:

- Kielce wraz z otaczającymi je gminami tworzące Kielecki Obszar Metropolitalny,
- Centra rozwoju pierwszego stopnia : Ostrowiec Świętokrzyski, Starachowice, Sandomierz, Skarżysko-Kamienna,
- Centra rozwoju drugiego stopnia: Końskie, Jędrzejów, Staszów, Busko-Zdrój, Pińczów, Kazimierz Wielka, Opatów, Włoszczowa.

Najważniejsze priorytety i kierunki działań:

1. Tworzenie otoczenia przyjaznego dla rozwoju nowoczesnego biznesu, szczególnie sektora małych i średnich przedsiębiorstw

kierunki działań:

- Tworzenie kompleksowych terenów inwestycyjnych - rozwój infrastruktury wspierającej działania inwestycyjne przedsiębiorstw
- Tworzenie korzystnych warunków dla rozwoju innowacyjnych przedsiębiorstw wykorzystujących nowoczesne technologie oraz nowoczesne metody organizacji, zarządzania i dystrybucji wyrobów i usług
- Wspieranie rozwoju instytucji otoczenia biznesu i ich współpracy z przedsiębiorstwami
- Poprawa dostępu do kapitału, szczególnie dla małych i średnich przedsiębiorstw poprzez rozwój systemu gwarancji, poręczeń, funduszy pożyczkowych oraz alternatywnych systemów finansowania działalności gospodarczej i inwestycyjnej (np. fundusze wysokiego ryzyka, kredyty rodzinne itp.)
- Budowa regionalnych systemów informacji gospodarczej oraz innowacji i transferu technologii, powiązanych z systemami krajowymi i międzynarodowymi
- Promocja przedsiębiorczości, postaw proeksportowych i innowacyjnych

2. Wspieranie rozwoju gospodarki opartej na wiedzy

kierunki działań:

- Wspieranie transferu efektów badań naukowych i innowacji do przedsiębiorstw
- Zwiększanie potencjału firm w zakresie absorpcji innowacji oraz technologii informatycznych i komunikacyjnych
- Tworzenie warunków do rozwoju badań naukowych i prac rozwojowych ukierunkowanych na wykorzystanie w gospodarce
- Zwiększanie dostępności do usług sektora B+R
- Zacieśnianie więzi pomiędzy sektorem nauki, działalnością gospodarczą i samorządem terytorialnym
- Rozwój społeczeństwa informacyjnego poprzez zapewnienie powszechnego dostępu do usług elektronicznych dzięki wykorzystaniu nowoczesnych technologii informatycznych
- Wspieranie rozwoju instytucjonalnego otoczenia przedsiębiorstw ukierunkowanego na transfer nowych technologii do gospodarki

3. Kształtowanie specjalizacji regionalnej w gospodarce

kierunki działań:

- Tworzenie warunków dla rozwoju skupisk współpracujących przedsiębiorstw (grup branżowych i klastrów) w strategicznych dla regionu sektorach gospodarki – np. przedsiębiorstwa informatyczne, budownictwo i materiały budowlane, odlewnictwo, energia odnawialna, przemysł spożywczy, turystyka i rekreacja, usługi medyczne i sanatoryjne, itp.
- Wspieranie rozwoju specyficznych dla regionu sektorów gospodarki, w szczególności działających w oparciu o wykorzystanie zasobów naturalnych województwa
- Rozwój usług medycznych i uzdrowiskowych oraz systemu opiekuńczo-pielęgnacyjnego dla osób starszych i wymagających opieki
- Prowadzenie zrównoważonej gospodarki złożami kopalin
- Kreowanie i wspieranie rozwoju produktów regionalnych

4. Kreowanie rozwoju i dywersyfikacji funkcji wyższego rzędu w Kieleckim Obszarze Metropolitalnym oraz racjonalny rozwój miast i centrów gmin województwa

kierunki działań:

- Włączenie Kielc do sieci powiązań z paneuropejskimi węzłami i korytarzami transportowymi oraz innymi krajowymi i europejskimi metropoliami
- Rozwój potencjału infrastrukturalnego i instytucjonalnego dla rozwoju funkcji metropolitalnych Kielc (m.in. baza dydaktyczna wyższych uczelni, port lotniczy, centra konferencyjne, powierzchnie targowe i wystawiennicze, międzynarodowe i krajowe instytucje biznesu),
- Rozbudowa i poszerzenie oferty placówek edukacji, nauki, kultury, sportu, turystyki, ochrony zdrowia, administracji i innych usług wyższego rzędu w obszarze metropolitalnym Kielc – cykliczne wydarzenia naukowe, kulturalne, sportowe i targowo-wystawiennicze o randze krajowej i międzynarodowej
- Wspieranie skoordynowanych działań podejmowanych przez jednostki samorządu terytorialnego tworzące Kielecki Obszar Metropolitalny, zwłaszcza w dziedzinie gospodarczej, infrastruktury komunikacyjnej i turystyczno-rekreacyjnej
- Wzmacnianie regionalnych i subregionalnych ośrodków wzrostu prowadzące do wzrostu aktywności gospodarczej, społecznej i instytucjonalnej w obszarach ich oddziaływania
- Wzmacnianie powiązań stolicy regionu z ośrodkami subregionalnymi
- Rewitalizacja obszarów miejskich, obszarów poprzemysłowych i powojсковych oraz obiektów użyteczności publicznej w miastach
- Wspomaganie rozwoju inwestycji, wyodrębnionych stref gospodarczych oraz budownictwa mieszkaniowego, w tym kompleksowe uzbrojenie terenów inwestycyjnych
- Wspieranie rozwoju nowoczesnego transportu miejskiego i podmiejskiego
- Kształtowanie ładu przestrzennego w zagospodarowaniu obszarów miejskich i podmiejskich, poprawa wizerunku miast

2. Rozwój zasobów ludzkich

W długim horyzoncie czasowym za najważniejszy cel warunkujący wzrost atrakcyjności województwa uznaje się rozwój zasobów ludzkich. Trudno wyobrazić sobie możliwość rozwoju gospodarki opartej na wiedzy bez spójnego systemu kształtowania społeczeństwa wiedzy. Warunkiem jest zwiększenie dostępności do edukacji (w tym zmniejszanie dysproporcji edukacyjnych np. miasto – wieś) oraz poprawa jakości kształcenia na wszystkich poziomach edukacji, począwszy od szkolnictwa podstawowego aż do studiów podyplomowych i doktoranckich. Podstawową rolę będą odgrywać szkoły wyższe, które będą tworzyć nową wiedzę, przechowywać ją w bazach danych oraz udostępniać i rozpowszechniać przy wykorzystaniu technologii informatycznych. Oprócz klasycznych systemów edukacji stacjonarnej stosowane będą systemy kształcenia sieciowego – e-Learning.

Lepsze dostosowanie systemu edukacji do potrzeb rynku pracy wiąże się koniecznością wyposażenia młodych ludzi w podstawowe umiejętności z dziedziny gospodarki a także kształtowania postaw przedsiębiorczości, co w przyszłości zaowocuje zwiększeniem liczby pracujących na własny rachunek i tworzących nowe miejsca pracy.

Wzrasta rola edukacji ustawicznej adresowanej do szerokich grup społecznych, umożliwiającej podwyższanie kwalifikacji oraz uzupełnienie wiedzy, która dość szybko się dezaktualizuje w związku z gwałtownym postępem technologicznym i organizacyjnym. Rośnie rola szkoleń adresowanych do grup odbiorców takich jak przedsiębiorcy dbający o konkurencyjność własnych firm i zainteresowanych szkoleniami dla pracowników.

O pozycji konkurencyjnej regionu będzie w najbliższych latach decydowała wiedza i jej wykorzystanie. Staje się ona faktycznie najcenniejszym zasobem mającym wpływ na szybki rozwój gospodarki. Czynnikiem decydującym o sukcesie jest wytworzenie sprawnych mechanizmów współpracy i przepływu wiedzy pomiędzy głównymi podmiotami życia społeczno-gospodarczego, a szczególnie pomiędzy nauką i gospodarką.

Poważnym wyzwaniem dla regionu na najbliższe lata jest zasadnicze obniżenie poziomu bezrobocia i zwiększenie stopy zatrudnienia. Szczególne działania poprzez wykorzystywanie aktywnych form polityki rynku pracy będą prowadzone wobec osób z grup narażonych na wykluczenie z rynku pracy – długotrwale bezrobotnych o niskich kwalifikacjach, młodzieży, absolwentów, niepełnosprawnych, osób społecznie dysfunkcyjnych, osób powyżej 50-go roku życia. Będą także podejmowane działania

związane z realizacją zasady równości szans na rynku pracy, zwłaszcza dotyczące zwiększenia dostępu kobiet do zatrudnienia oraz poprawy warunków łączenia przez kobiety ról rodzinnych i zawodowych.

Najważniejsze priorytety i kierunki działań:

1. Doskonalenie systemu szkolnictwa z uwzględnieniem rynku pracy.

kierunki działań:

- Zwiększenie różnorodności kierunków kształcenia, wspieranie innowacyjnych form kształcenia (np. e-edukacja)
- Dostosowywanie systemów kształcenia i szkolenia do potrzeb rynku pracy
- Promowanie jakości i atrakcyjności kształcenia w zakresie przedsiębiorczości oraz w kierunkach nauk technicznych i ścisłych
- Wsparcie ośrodków akademickich w regionie ukierunkowane na zwiększenie ich znaczenia w kształtowaniu regionalnego kapitału intelektualnego oraz na rynku usług edukacyjnych
- Inwestycje w infrastrukturę edukacyjną i szkoleniową służącą rozwojowi systemu kształcenia w zakresie technologii informatycznych i komunikacyjnych
- Wspieranie regionalnych specjalności edukacyjnych i naukowo-badawczych oraz specjalności obejmujących nową technikę i technologię
- Stworzenie regionalnego systemu stypendialnego – zwiększanie dostępu do kształcenia młodzieży pochodzącej z rodzin najuboższych i obszarów wiejskich

2. Rozwój potencjału kadrowego nauki i sektora badawczo-rozwojowego

kierunki działań:

- Rozwój potencjału ludzkiego w zakresie badań i innowacyjności, dokształcanie pracowników naukowych oraz zachęcanie młodych ludzi do podejmowania studiów doktoranckich i podyplomowych
- Pozyskiwanie nowych kadr naukowych poprzez tworzenie sprzyjających warunków do rozwoju kariery
- Racjonalizacja potencjału kadrowego sektora B + R
- Rozwój przedsiębiorczości akademickiej – Akademickie Inkubatory Przedsiębiorczości dla młodych pracowników nauki i studentów
- Tworzenie regionalnego systemu staży w przedsiębiorstwach i stypendiów dla młodych pracowników nauki i absolwentów
- Komerccjalizacja badań

3. Rozwój form kształcenia ustawicznego

kierunki działań:

- Upowszechnienie, poprawa jakości i zwiększenie różnorodności kierunków kształcenia ustawicznego, w tym inicjowanie i wspieranie programów edukacyjnych dostosowanych do trendów demograficznych i potrzeb rynku pracy
- Zwiększenie udziału w szkoleniach i przekwalifikowaniach pracowników o niskich kwalifikacjach, pracowników starszych oraz osób znajdujących się w szczególnie niekorzystnych warunkach na rynku pracy
- Promowanie kształcenia przez całe życie, ze szczególnym uwzględnieniem kwalifikacji przydatnych w gospodarce opartej na wiedzy

4. Aktywna polityka rynku pracy

kierunki działań:

- Wzrost zatrudnialności poprzez tworzenie nowych miejsc pracy – budowa regionalnego systemu wspierania przedsiębiorców inwestujących w rozwój zasobów ludzkich
- Poprawa zakresu i jakości usług rynku pracy w województwie, w tym poradnictwa zawodowego i systemu informacji o lokalnych rynkach pracy
- Wyrównywanie szans i promocja integracji społecznej poprzez wsparcie dla osób, które doświadczają dyskryminacji na rynku pracy
- Wzmocnienie adaptacyjności i mobilności zasobów ludzkich na rynku pracy – wdrażanie programów aktywizacji zawodowej dla bezrobotnych
- Wspieranie przedsiębiorczości, promowanie pracy na odległość oraz elastycznych form zatrudnienia, w tym samozatrudnialności

5. Zintegrowana polityka społeczna

kierunki działań:

- Tworzenie kompleksowych programów wspierania rodziny
- Profilaktyka prozdrowotna, promocja zdrowego i aktywnego stylu życia
- Integracja działań przeciwdziałających wykluczeniu społecznemu i patologiom
- Koordynacja programów rehabilitacyjnych i terapeutycznych przeciwdziałającym patologiom społecznym
- Wspieranie powrotów na rynek pracy
- Wspieranie różnorodnych form aktywności osób niepracujących, w tym osób niepełnosprawnych oraz osób w wieku poprodukcyjnym

6. Społeczeństwo obywatelskie

kierunki działań:

- Umacnianie tożsamości regionalnej mieszkańców
- Wspieranie działań na rzecz społeczności lokalnej i wzrostu zaangażowania obywateli
- Promowanie postaw obywatelskich

- Umacnianie partnerstwa lokalnego i dialogu społecznego
- Tworzenie lokalnych grup działania jako ważnej formy samorządności
- Przeciwdziałanie wszelkim formom dyskryminacji, w tym działania na rzecz równego statusu kobiet i mężczyzn

3. Ochrona i racjonalne wykorzystanie zasobów przyrody i dóbr kultury

Wzrost atrakcyjności województwa warunkowany jest przestrzeganiem europejskich standardów jakości ochrony środowiska przyrodniczego oraz ochrony dziedzictwa kulturowego. Poprawa stanu środowiska oraz zachowanie potencjału przyrodniczego i jego promocja stwarza szanse na zrównoważony rozwój regionu.

Zgodnie z koncepcją rozwoju zrównoważonego warunkiem koniecznym dla dalszego rozwoju gospodarczego jest ochrona różnorodności biologicznej. Kierunki ochrony różnorodności biologicznej są szerszej rozumiane niż tradycyjna ochrona przyrody i są odnoszone do przestrzeni całego regionu, a nie tylko do obszarów prawnie chronionych. Ważne jest też wskazanie sposobów przywrócenia różnorodności biologicznej na terenach użytkowanych i zagospodarowanych przez człowieka, w tym na obszarach już znacznie zdegradowanych. Konieczne jest również lepsze zintegrowanie działań ochronnych z działaniami profilaktycznymi, za które odpowiedzialne winny być przede wszystkim sektory gospodarcze.

Realizację tego celu ułatwi kompleksowe podejście do problemów uporządkowania gospodarki wodnej w dorzeczeniach głównych rzek województwa, stworzenia rejonowych systemów zagospodarowania odpadów oraz rekultywacji terenów zdegradowanych, zapewnienia ochrony powietrza atmosferycznego.

Świętokrzyskie jest regionem o niskich i malejących zasobach odnawialnych wody. Podejmowane są więc wszechstronne działania mające na celu ochronę ekosystemów wodnych i ich zrównoważone użytkowanie (poprawa bezpieczeństwa powodziowego i retencjonowanie wody, zapewnienie odpowiednich zasobów dyspozycyjnych wody, ograniczanie eksploatacji zasobów wód podziemnych, zwłaszcza do celów produkcyjnych nie związanych z produkcją żywności). Priorytetowym kierunkiem działań związanych z ochroną i racjonalnym wykorzystaniem zasobów wodnych jest zlewniowe gospodarowanie tymi zasobami.

Kluczowe znaczenie dla poprawy stanu środowiska mają działania z zakresu ekologizacji rolnictwa oraz wdrażania programów rolno-środowiskowych w wyznaczonych strefach priorytetowych. Będą one służyć przywróceniu i wzmocnieniu funkcji ekologicznych na terenach o wysokich walorach przyrodniczo-krajobrazowych oraz zachowaniu walorów

przyrodniczych. Głównym ich celem będzie promocja tradycyjnych systemów produkcji rolniczej przyjaznych środowisku oraz zachowanie różnorodności biologicznej siedlisk półnaturalnych i zasobów genetycznych. Ważnym celem jest także utrzymanie i odtwarzanie elementów krajobrazu rolniczego o znaczeniu ochronnym i kulturowym oraz podniesienie świadomości ekologicznej wśród społeczności wiejskiej. Osiągnięciu tych zamierzeń służyć będą płatne pakiety działań środowiskowych, realizowane przez rolników na terenie własnych gospodarstw. Docelowo programy obejmą większość użytków rolnych w województwie.

Ważnym zadaniem jest ostateczne utworzenie obszarów wchodzących w skład europejskiej sieci ekologicznej NATURA 2000, wyznaczanych w oparciu o dwie unijne dyrektywy (zwane: ptasią i siedliskową). W województwie świętokrzyskim wyznaczono 4 specjalne obszary ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (SOO) oraz 2 obszary specjalnej ochrony ptaków (OSO). W połowie 2005 roku Minister Środowiska zgłosił propozycje uzupełnienia tej listy o dwa nowe obszary SOO.

Specyficznym problemem, którego rozwiązanie wymaga skoordynowanych działań jest problem usuwania szkodliwych dla człowieka wyrobów azbestowych. Azbest był wcześniej szeroko stosowany do produkcji wyrobów budowlanych, wśród których największe zastosowanie miały płyty dachowe i ścienne prefabrykowane oraz rury cementowo-azbestowe wysokociśnieniowe, kanalizacyjne, wentylacyjne. Inwentaryzacja wyrobów, ocena ich stanu technicznego, pomiary zanieczyszczenia środowiska, wreszcie usunięcie i bezpieczna utylizacja musi być prowadzona we współpracy służb ochrony środowiska, jednostek samorządu terytorialnego oraz właścicieli obiektów.

Racjonalna gospodarka zasobami naturalnymi to także zwiększanie zasobów leśnych regionu oraz wzmocnianie ich potencjału produkcyjnego, kształtowanie krajobrazu, zachowanie i wykorzystanie dziedzictwa kulturowego.

Poprawa stanu środowiska przyrodniczego pozwoli na lepsze udostępnienie dotychczas niedostatecznie wykorzystanych walorów krajobrazowych, przyrodniczych i dziedzictwa kulturowego województwa świętokrzyskiego dla celów turystyki i rekreacji. Wspierane będą przedsięwzięcia polegające na udostępnianiu dóbr kultury dla potrzeb turystycznych, tworzeniu regionalnych i lokalnych produktów turystycznych, rozwijaniu funkcji uzdrowiskowych, budowie, modernizacji i wyposażeniu obiektów pełniących funkcje kulturalne, rekreacyjne i sportowe.

Najważniejsze priorytety i kierunki działań:

1. Tworzenie warunków rozwoju turystyki, sportu i rekreacji.

kierunki działań:

- Rozwój infrastruktury turystycznej, szczególnie infrastruktury noclegowej, gastronomicznej, małej infrastruktury na pieszych, rowerowych i wodnych szlakach oraz turystyczne zagospodarowanie zbiorników wodnych
- Wspieranie procesów powstawania lokalnych i regionalnych produktów turystycznych
- Wykorzystanie unikalnych walorów Poniidzia dla rozwoju turystyki uzdrowiskowej
- Podnoszenie jakości usług turystycznych
- Rozwój zintegrowanego systemu promocji i informacji turystycznej województwa
- Oznakowanie i udostępnienie atrakcji turystycznych
- Modernizacja i rozbudowa bazy sportowo – rekreacyjnej w regionie

2. Ochrona i udostępnienie dziedzictwa kulturowego.

kierunki działań:

Zachowanie dziedzictwa kulturowego i aktywna ochrona zabytków

- Modernizacja i rozbudowa infrastruktury kultury
- Zwiększanie roli zabytków w rozwoju turystyki i przedsiębiorczości
- Poprawa warunków funkcjonowania instytucji artystycznych
- Poprawa warunków funkcjonowania bibliotek w szczególności naukowych i akademickich oraz zwiększenie dostępności do nowoczesnych usług bibliotecznych, z wykorzystaniem technologii informatycznych
- Wprowadzenie innowacyjnych rozwiązań w systemie organizacji działalności kulturalnej i w systemie upowszechniania kultury
- Poprawa dostępności mieszkańców do oferty kulturalnej poprzez wspieranie instytucji poszerzających ofertę programową umożliwiającą aktywne uczestnictwo w życiu kulturalnym
- Tworzenie nowych miejsc pracy związanych z ochroną i udostępnianiem dziedzictwa kulturowego

3. Tworzenie warunków zrównoważonego rozwoju umożliwiających prawidłowe funkcjonowanie systemów ekologicznych.

kierunki działań:

- Racjonalizacja wykorzystania i ochrona istniejących zasobów wodnych
- Modernizacja i rozbudowa systemu infrastruktury przeciwpowodziowej, rozwój regionalnego systemu małej retencji wodnej
- Rekultywacja terenów zdegradowanych przyrodniczo
- Powiększanie obszarów leśnych poprzez zalesianie gruntów

- Ochrona różnorodności biologicznej, w szczególności realizacja działań związanych z ustanowieniem obszarów sieci NATURA 2000
- Ekologizacja rolnictwa oraz wdrożenie programów rolno-środowiskowych w wyznaczonych strefach priorytetowych
- Rozwój proekologicznej infrastruktury turystycznej na obszarach chronionych i ich otulinach
- Ochrona zasobów kopalin i dziedzictwa geologicznego
- Ewidencjonowanie i usuwanie wyrobów azbestowych
- Monitoring środowiska i budowa systemu informacji środowiskowej
- Edukacja ekologiczna

4. Wzmocnienie potencjału instytucjonalnego województwa

Nowe wyzwania stojące przed województwem świętokrzyskim jako regionem UE oraz nowe możliwości kreowania polityki rozwoju regionalnego przy wykorzystaniu funduszy europejskich, stwarzają potrzebę wzmocnienia administracji publicznej na poziomie regionalnym i lokalnym, utworzenia nowych oraz wzmocnienia szeregu instytucji regionalnych zaangażowanych w programowanie rozwoju i wdrażanie programów. Zapisany w Narodowym Planie Rozwoju 2007-2013 kierunek decentralizacji państwa oznacza istotne zwiększenie kompetencji województwa samorządowego w zakresie programowania i wdrażania Regionalnego Programu Operacyjnego i wdrażania wybranych działań w programach sektorowych. Zmieni się rola Urzędu Marszałkowskiego, który dotychczas pełnił rolę Instytucji uczestniczącej we wdrażaniu ZPORR oraz Instytucji wdrażającej wybrane działania w ramach SOP Rolnictwo. Po roku 2006 Urząd Marszałkowski będzie głównie rolę Instytucji Zarządzającej RPO koncentrując się na ukierunkowaniu rozwoju regionu, programowaniu oraz monitorowaniu realizacji Programu. Funkcje wdrażania Programu Zarząd Województwa może przekazać wyspecjalizowanym instytucjom regionalnym. Zakłada się także, że Urząd Marszałkowski będzie uczestniczył we wdrażaniu wybranych działań Sektorowych Programów Operacyjnych. Zarząd Województwa będzie także pełnił role koordynacyjne w realizacji różnych programów operacyjnych na poziomie regionalnym.

Samorządy terytorialne wszystkich szczebli będą dysponowały znacznie większymi środkami finansowymi, w tym także środkami funduszy strukturalnych.

Skuteczne i efektywne wykorzystanie tych środków w realizacji zadań publicznych będzie wymagało poprawy jakości funkcjonowania administracji samorządowej (regionalnej i lokalnej) – tworzenia profesjonalnej kadry urzędniczej, rozwoju sieci wyspecjalizowanych instytucji biorących udział we wdrażaniu sektorowych programów operacyjnych, poprawy dostępności obywateli do usług publicznych oraz zapewnienia przejrzystości działań administracji. Podniesie sprawności instytucjonalnej wiąże się także z doskonaleniem metod i narzędzi organizacji i zarządzania w samorządach terytorialnych, w tym budowę powiązań sieciowych pomiędzy jednostkami administracji i szeroko rozumianym środowiskiem partnerów regionalnych i lokalnych.

Wiele problemów rozwojowych województwa będzie można skutecznie rozwiązać poprzez nawiązywanie i wzmacnianie współpracy międzyregionalnej – w pierwszej kolejności z sąsiednimi województwami, a także z polskimi i europejskimi regionami o podobnych uwarunkowaniach gospodarczych i społecznych. Za główne obszary współpracy uznaje się wspólną realizację ponadregionalnych projektów w zakresie gospodarki wodnej i zapobieganiu ryzyku powodzi, rozwój korytarzy transportowych, wspieranie rozwoju ponadregionalnych klastrów przemysłowych lub innych inicjatyw gospodarczych (TRIS, dolina ekologicznej żywności, klastr odlewniczy itp.), rozwój sieci współpracy naukowej i technologicznej oraz zaawansowanych technologii komunikacyjno-informatycznych. Ta współpraca powinna przyjąć formę odpowiednich dwu- lub wielostronnych porozumień, umów lub programów.

Ważny jest także udział województwa w tworzonych sieciach współpracy oraz wymiany doświadczeń pomiędzy regionami Unii Europejskiej. Międzynarodowa współpraca regionów jest ważnym czynnikiem wzrostu atrakcyjności i konkurencyjności regionu. Przygotowanie województwa w tych obszarach wymaga intensyfikacji działań promocyjnych oraz rozwoju różnorodnych form współpracy z partnerami zagranicznymi (samorządami regionalnymi, organizacjami międzynarodowymi, podmiotami gospodarczymi).

Najważniejsze priorytety i kierunki działań:

1. Instytucjonalne przygotowanie województwa do realizacji polityki rozwoju regionalnego

kierunki działań:

- Tworzenie i wzmacnianie wyspecjalizowanych instytucji regionalnych – agencji rozwoju regionalnego i lokalnego – przygotowanych do pełnienia roli Instytucji Wdrażających działania w ramach regionalnego i sektorowych programów operacyjnych
- Wspieranie rozwoju regionalnych firm projektowych, konsultingowych, szkoleniowych itp. specjalizujących się w świadczeniu usług specjalistycznych dla beneficjentów programów regionalnych i sektorowych z zakresu przygotowania i realizacji projektów rozwojowych
- Włączenie wyższych uczelni i placówek badawczo-rozwojowych do prac badawczych z dziedziny rozwoju regionalnego
- Poprawa jakości i skuteczności współpracy administracji różnych szczebli wewnątrz regionu – tworzenie konsensusu społecznego i budowa partnerstwa dla przedsięwzięć rozwojowych
- Wzmocnienie potencjału i możliwości technologicznych instytucji statystyki publicznej w zakresie tworzonych baz danych regionalnych oraz przetwarzania i wymiany informacji
- Wspieranie aktywności regionalnych i lokalnych organizacji pozarządowych i instytucji działających w obszarze rozwoju społeczeństwa obywatelskiego, pozyskujących fundusze ze źródeł krajowych i zagranicznych na realizację projektów o charakterze społecznym

2. Wzmocnienie kadr administracji regionalnej i lokalnej

kierunki działań:

- Podnoszenie kompetencji i zwiększenie skuteczności działań administracji publicznej (samorządowej i rządowej) uczestniczącej w zarządzaniu i wdrażaniu programów rozwojowych
- Kształtowanie i wzmocnianie postaw etycznych, zgodnych ze standardami służby cywilnej
- Wdrażanie nowoczesnych metod i narzędzi zarządzania strategicznego i zarządzania przez jakość w administracji publicznej (systemy jakości, certyfikacja)
- Poprawa jakości obsługi przedsiębiorców i mieszkańców

3. Rozszerzenie współpracy międzyregionalnej z partnerami krajowymi i zagranicznymi

kierunki działań:

- Wspieranie rozwoju międzynarodowej i międzyregionalnej współpracy naukowo-badawczej,
- Włączenie szkół wyższych w sieć krajowej i europejskiej przestrzeni edukacyjnej
- Rozwój ponadregionalnych form współpracy w zakresie kreowania produktów turystycznych, rozwoju sieci transportowych, rozwiązywania wspólnych obszarów problemowych, szczególnie z sąsiednimi regionami
- Stworzenie efektywnej sieci powiązań regionu z ośrodkami zagranicznymi
- Tworzenie warunków dla rozwoju współpracy międzynarodowej firm i przedsiębiorstw z regionu
- Wspieranie działań służących umacnianiu tożsamości regionalnej, poprzez promocję i współpracę z regionami zagranicznymi

4. Zapewnienie wysokiej jakości usług publicznych

kierunki działań:

- Usprawnienie obsługi mieszkańców regionu, ze szczególnym uwzględnieniem wykorzystania technologii informatycznych
- Poprawa jakości i efektywności świadczeń w sferze publicznej
- Zwiększenie bezpieczeństwa i poprawa ładu publicznego
- Wdrożenie zintegrowanych systemów bezpieczeństwa publicznego oraz systemu ratownictwa

5. Marketing regionalny

kierunki działań:

- Kształtowanie atrakcyjnego wizerunku regionu i kreowanie marki regionalnej
- Budowa regionalnej platformy informacyjnej i wpisanie jej w bazy informacyjne MSZ, ambasad

- Synchronizacja działań promocyjnych prowadzonych przez jednostki samorządu terytorialnego i organizacje biznesowe

5. Rozwój systemów infrastruktury technicznej i społecznej

Działaniem niezbędnym dla poprawy atrakcyjności województwa jest inwestowanie w regionalną sieć infrastrukturalną, zarówno społeczną jak i techniczną. Ułatwienie dostępu do usług publicznych takich jak edukacja, ochrona zdrowia, kultura, sport i wypoczynek pozwoli na odczuwalną poprawę warunków życia i pracy mieszkańców.

Wspierany będzie przede wszystkim rozwój akademickiej bazy dydaktycznej i zaplecza socjalnego, zwłaszcza uczelni o znaczeniu regionalnym ale również rozbudowa i modernizacja i unowocześnienie bazy materialnej szkolnictwa wszystkich szczebli, zwłaszcza na obszarach wiejskich, stwarzające możliwość wyrównania szans edukacyjnych wszystkich uczniów. Zakłada się także inwestowanie w lokalne centrów kultury, biblioteki itp. lokalne ośrodków aktywności obywatelskiej. Będzie rozbudowana baza turystyczna i sportowa a także będą modernizowane obiekty dziedzictwa kulturowego, co pozwoli na wzrost roli kultury turystyki jako czynników stymulujących rozwój społeczny i gospodarczy, w tym tworzenie znaczącej liczby nowych, stałych miejsc pracy w tych sektorach. Na potrzeby turystów rozwijane będą systemy informacji turystycznej i kulturalnej.

Ważnym obszarem działania jest poprawa jakości i dostępności usług medycznych w regionie poprzez modernizację i wyposażenie szpitali i ośrodków zdrowia.

Województwo ma stosunkowo dobrze rozwinięte układy komunikacyjne - drogowe i kolejowe. Następuje szybki rozwój sieci telekomunikacyjnej i łączności satelitarnej. Jednakże skala przeobrażeń w tych dziedzinach w innych regionach, w tym projektowana rozbudowa sieci autostrad w ramach europejskich korytarzy transportowych, portów lotniczych itp. wymaga stworzenia spójnego układu komunikacyjnego, łączącego województwo z ważniejszymi aglomeracjami i usprawniającego sieć połączeń wewnątrzregionalnych. Większe otwarcie komunikacyjne, w tym na inne regiony europejskie, będzie możliwe poprzez stworzenie regionalnego portu lotniczego. Priorytetowym zadaniem (w gestii szczebla centralnego) będzie głównie budowa i modernizacja tras ekspresowych wraz z obejściami miast oraz budowa i modernizacja dróg krajowych, co poprawi dostępność zewnętrzną regionu. Wewnętrzną spójność komunikacyjną – poprawę połączeń pomiędzy ośrodkami subregionalnymi i lokalnymi zapewni rozbudowa dróg wojewódzkich,

powiatowych i lokalnych i dostosowanie do obowiązujących standardów jakości dróg. Przeciwdziałanie narastaniu skali zjawiska kongestii (zatłoczenia drogowego) szczególnie w większych miastach, wymaga podjęcia działań na rzecz zwiększenia atrakcyjności komunikacji zbiorowej, optymalizacji systemu zarządzania komunikacją miejską oraz poprawy jakości taboru i infrastruktury. Modernizacji i rozbudowy wymagają także obiekty infrastruktury transportu pasażerskiego, między innymi dworce autobusowe i kolejowe.

Niezwykle ważnym zadaniem o szczególnym znaczeniu dla perspektyw rozwojowych i wzrostu konkurencyjności województwa będzie inwestowanie w rozwój systemów telekomunikacyjnych oraz usług elektronicznych. Zakłada się kontynuację zakończenie w latach 2007-2013 kompleksowego projektu „e-świętokrzyskie”, którego realizacja pozwoli nadrobić zapóźnienia w budowie społeczeństwa informacyjnego. Wspierane więc będą przedsięwzięcia rozbudowy sieci infrastruktury informacyjnej ze szczególnym uwzględnieniem sieci zapewniającej szerokopasmowy dostęp do Internetu (sieć światłowodowa i radiowa). Zakłada się rozwijanie gospodarki elektronicznej, w tym telepracy oraz powszechne wykorzystanie technik społeczeństwa informacyjnego w pracy instytucji publicznych – administracji, ochronie zdrowia, edukacji, placówkach naukowo-badawczych. Tworzone będą tzw. publiczne punkty dostępu do Internetu (PIAP), zapewniające mieszkańcom dostęp do Internetu w miejscach publicznych, takich jak np. biblioteki, centra kultury, urzędy pracy itp.

Kolejna grupa celów operacyjnych obejmuje działania na rzecz zapewnienia powszechnego bezpieczeństwa energetycznego w zakresie bieżących i perspektywicznych potrzeb dostępu do nośników energii oraz zapewnienie zamienności nośników energii wszystkim jej odbiorcom. Szczególne wsparcie powinny uzyskać inwestycje pozwalające na efektywne wykorzystanie odnawialnych źródeł energii (energia słoneczna, wiatrowa, wodna, geotermalna oraz wytwarzana z biomasy). Cechą charakterystyczną źródeł odnawialnych jest ich minimalny wpływ na środowisko naturalne. Unowocześnienia wymagają komunalne systemy grzewcze.

Problem też należy rozumieć również jako wykorzystywanie kojarzonych źródeł energii w zależności od optymalnych warunków i możliwości pozyskania właściwego w danym momencie rodzaju energii. Dodatkową szansą jest produkcja i zastosowanie automatyki wszelkiego typu urządzeń umożliwiających korzystanie z danego źródła energii w określonych warunkach zapewniających korzystny bilans energetyczny.

Uruchomiona w 2004 roku instalacja przygotowania i dozowania biomasy w Elektrowni Połaniec tworzy szansę na możliwość tworzenia dużych plantacji wierzby krzewiastej wykorzystywanej w procesie produkcji „zielonej” energii elektrycznej. Stwarza to możliwość miejscowym rolnikom na uprawę tej rośliny i sprzedaż plonów, a także na zrekultywowanie terenów przyrodniczo zdegradowanych.

Na przełomie 2007 i 2008 roku także Elektrociepłownia Kielce planuje uruchomienie kotła parowego zasilanego biomasą. Będzie to efekt wspólnej inicjatywy m.in.

Świętokrzyskiego Centrum Innowacji i Transferu Technologii, Elektrociepłowni Kielce, Miejskiego Przedsiębiorstwa Energetyki Ciepłej w Kielcach, samorządów, przedsiębiorców i plantatorów (łącznie 28 podmiotów) utworzenia regionalnego konsorcjum na rzecz rozwoju energetyki alternatywnej.

Przemiany struktury gospodarki regionalnej będą w znacznej mierze związane z poziomem przestrzennej mobilności siły roboczej. Jej poprawa wiąże się w pierwszym rzędzie ze znoszeniem barier dla swobodnego wyboru miejsca zamieszkania poprzez wsparcie budownictwa mieszkaniowego, w tym komunalnego oraz czynszowego na wynajem. Stymulowanie rozwoju budownictwa mieszkaniowego będzie służyć wzmocnieniu istniejącej sieci osadniczej w powiązaniu z podażą miejsc pracy oraz ogólnej poprawie koniunktury gospodarczej w regionie.

Inwestowanie w infrastrukturę o charakterze ponadlokalnym zwiększa atrakcyjność lokalizacji działalności gospodarczej podejmowanej przez inwestorów krajowych i zagranicznych, jak również wpływa na poprawę jakości życia mieszkańców.

Najważniejsze priorytety i kierunki działań:

1. Rozbudowa i podnoszenie standardów infrastruktury społecznej

kierunki działań:

- Rozbudowa bazy dydaktycznej i socjalnej szkolnictwa wyższego
- Poprawa dostępu do infrastruktury edukacyjnej na poziomie podstawowym i średnim, zwłaszcza na terenach wiejskich
- Racjonalny rozwój i modernizacja obiektów służby zdrowia oraz wyposażenie w nowoczesną aparaturę w celu poprawy jakości i dostępności usług w zakresie profilaktyki oraz podstawowej i specjalistycznej opieki zdrowotnej
- Rozbudowa i modernizacja obiektów związanych z bezpieczeństwem publicznym i ratownictwem
- Rozbudowa i modernizacja obiektów pomocy społecznej

2. Podnoszenie standardów i stworzenie spójnego układu komunikacyjnego oraz gospodarki przestrzennej stymulującej rozwój regionu

kierunki działań:

- Usprawnienie sieci powiązań drogowych w układzie międzynarodowym i regionalnym, radykalna poprawa stanu dróg wszystkich kategorii oraz zwiększenie bezpieczeństwa ruchu drogowego
- Poprawa jakości transportu miejskiego, w tym poprzez wzmocnienie konkurencyjności transportu publicznego wobec indywidualnego

- Rozbudowa i modernizacja transportu kolejowego i włączenie go do sieci Inter City
- Rozwój infrastruktury oraz rynku usług lotniczych
- Usprawnienie transportu w najważniejszych korytarzach transportowych

3. Rozwój komunalnej infrastruktury ochrony środowiska

kierunki działań:

- Budowa, rozbudowa i modernizacja wodociągów, kanalizacji i systemów oczyszczania ścieków
- Tworzenie zintegrowanego regionalnego systemu gospodarki odpadami komunalnymi i przemysłowymi, opartego na segregacji, recyklingu i innych formach odzysku odpadów
- Ochrona atmosfery – wspieranie działań służących obniżaniu emisji zanieczyszczeń

4. Zapewnienie bezpieczeństwa energetycznego

kierunki działań:

- Rozbudowa i modernizacja elektroenergetycznych sieci przesyłowych oraz sieci dystrybucyjnych
- Rozwój nowych technologii pozyskiwania energii ze źródeł odnawialnych, jako charakteryzujących się wyższą efektywnością ekonomiczną - wykorzystanie wiatru, biomasy, energii słonecznej, małych elektrowni wodnych oraz innych odnawialnych źródeł energii dla zaopatrzenia w energię elektryczną
- Budowa systemu magazynowania energii (np. baterie, akumulatory) dla ekonomicznie uzasadnionych, lecz okresowo użytkowanych systemów zaopatrywania w energię

5. Rozwój systemów informatycznych – szeroko-pasmowego dostępu do Internetu oraz regionalnej zintegrowanej platformy usług elektronicznych

kierunki działań:

- Infrastruktura dostępu szerokopasmowego do Internetu dla sfery publicznej i komercyjnej
- Internet szerokopasmowy w edukacji, nauce i kulturze
- E-Biznes – wdrażanie systemów teleinformatycznych usług elektronicznych w gospodarce – handel, bankowość, usługi turystyczne, usługi medyczne itp.
- E-PUAP Elektroniczna Platforma Usług Administracji Publicznej

6. Poprawa stanu infrastruktury mieszkaniowej jako czynnika warunkującego wzrost mobilności zasobów ludzkich i racjonalnego kształtowania ośrodków osadniczych

kierunki działań:

- Tworzenie przez samorządy lokalne rezerw uzbrojonych terenów przeznaczonych na cele budownictwa mieszkaniowego
- Tworzenie przyjaznego środowiska prawno-instytucjonalnego dla rozwoju budownictwa mieszkaniowego i systemów jego finansowania
- Wspieranie środkami publicznymi rozwoju społecznego budownictwa czynszowego na wynajem, umożliwiającego migracje za pracą
- Zapobieganie wykluczeniu społecznemu w aspekcie mieszkaniowym, poprzez utratę mieszkania. Budowa mieszkań socjalnych.

6. Aktywizacja rolnictwa i wielofunkcyjny rozwój obszarów wiejskich

Na obszarach wiejskich województwa świętokrzyskiego mieszka ponad 54% ludności regionu. Ponad 20% ludności utrzymuje się wyłącznie z pracy w rolnictwie. W Polsce rozwój obszarów wiejskich jest ściśle związany z sytuacją rolnictwa i kierunkami jego przekształceń.

Świętokrzyskie jest regionem o znaczącym, jednakże słabo wykorzystywanym potencjale rolnictwa. Wzrost konkurencyjności rolnictwa wymaga zmiany struktury agrarnej gospodarstw rolnych, w kierunku wzrostu gospodarstw dużych (wg IERiGŻ o powierzchni większej niż 25 ha przy typowej produkcji rolniczej), uzyskujących dochody umożliwiające rozwój i wprowadzanie postępu technologicznego sprzyjającego specjalizacji i orientacji na produkcję towarową. Będzie to dotyczyć głównie gmin o wysokiej waloryzacji rolniczej przestrzeni produkcyjnej. Na drugim biegunie przemian agrarnych obserwuje się wzrost liczby małych nietowarowych gospodarstw.

Uwarunkowania świętokrzyskiego rolnictwa takie jak: średnio wyższy na tle kraju wskaźnik jakości bonitacyjnej gleb w klasach od I do III, stosunkowo niewielki przeciętny obszar gospodarstwa rolnego oraz duża liczba ludności utrzymującej się z pracy w rolnictwie determinują kierunki rozwoju produkcji rolnej i obszarów wiejskich. Należą do nich:

- utrzymanie wysokiego arealu upraw wymagających dużego nakładu siły roboczej,

- wdrożenie do produkcji roślin przeznaczonych na cele energetyczne, w szczególności na arealach odłogowanych,
- rozwój specjalizacji produkcji w ramach grup producenckich,
- odbudowa związków kooperacyjnych pomiędzy producentami rolnymi a przetwórstwem.

Szansą na poprawę ich dochodowości jest wspieranie pracochłonnych kierunków produkcji rolniczej. Tradycyjne metody produkcji i niskie zużycie środków chemicznych są atutem w produkcji jakościowo dobrej żywności. Uzyskanie przez gospodarstwa regionu świętokrzyskiego przewagi konkurencyjnej na rynku żywności ekologicznej wymaga transferu wiedzy do rolników oraz prowadzenia nowoczesnych działań marketingowych. Sprzyjać temu będzie organizowanie sieci współpracy i kooperacji producentów rolnych a także tworzenie wyspecjalizowanych instytucji rynku rolnego.

Wzrost aktywności zawodowej przynoszącej dodatkowy dochód mieszkańcom wsi powinien być ukierunkowany na różne formy działalności pozarolniczej, takie jak agroturystyka, wstępne przetwórstwo produktów rolnych czy rzemiosło. Wspierane będą małe firmy angażujące kapitał prywatny w działalność gospodarczą na wsi – produkcyjną, usługową i handlową.

Długofalowym celem dla obszarów wiejskich jest ich zrównoważony rozwój, który można osiągnąć poprzez zintegrowanie działań gospodarczych z działaniami społecznymi i środowiskowymi. Istotne jest więc ograniczenie bezrobocia, stanowiącego podstawowy problem społeczny wsi, jak również poprawa warunków życia ludności wiejskiej, przy zachowaniu równowagi ekologicznej. Szczególną wartość mają działania w zakresie zachowania różnorodności przyrodniczej i kulturowej wsi.

Najważniejsze priorytety i kierunki działań:

1. Wielofunkcyjny rozwój obszarów wiejskich umożliwiający przechodzenie ludności wiejskiej do zawodów pozarolniczych

kierunki działań:

- Różnicowanie działalności gospodarczej na wsi w celu zapewnienia alternatywnych w stosunku do rolnictwa źródeł dochodów
- Tworzenie i rozwój mikroprzedsiębiorstw
- Wspieranie rozwoju gospodarki komunalnej na obszarach wiejskich – tworzenie nowych miejsc pracy w podmiotach gospodarczych świadczących usługi komunalne

- Poprawa dostępności dla mieszkańców obszarów wiejskich do różnych form podnoszenia kwalifikacji zawodowych i przekwalifikowania do zawodów pozarolniczych
- Rozwój infrastruktury technicznej i społecznej umożliwiającej poprawę jakości życia na obszarach wiejskich
- Aktywizacja społeczności wiejskich - zachowanie tożsamości, dziedzictwa kulturowego i specyfiki obszarów wiejskich Wykorzystanie warunków przyrodniczo krajobrazowych regionu i wspieranie zrównoważonej gospodarki obszarami leśnymi
- Wykorzystanie warunków przyrodniczo krajobrazowych regionu i wspieranie zrównoważonej gospodarki obszarami leśnymi
- Wspieranie wyrobu produktów tradycyjnych i regionalnych – tworzenie marek regionalnych i ich promocja

2. Rozwój i modernizacja produkcji rolnej i przetwórstwa rolno-spożywczego.

kierunki działań:

- Poprawa efektywności i dochodowości gospodarstw rolnych poprzez ich modernizację i zmianę struktur rolnych – scalanie i wymiana gruntów
- Modernizacja infrastruktury produkcyjnej gospodarstw rolnych służąca poprawie konkurencyjności i dochodowości tych gospodarstw
- Przyspieszenie procesu wymiany pokoleniowej wśród osób prowadzących gospodarstwa rolne
- Wspieranie młodych rolników posiadających odpowiednie kwalifikacje zawodowe
- Wspieranie specjalizacji gospodarstw rolnych sprzyjającej wprowadzaniu postępu technologicznego i poprawie efektywności gospodarowania
- Rozwój pracochłonnej produkcji rolniczej służącej zagospodarowaniu nadwyżek zasobów pracy na wsi
- Wspieranie rozwoju rolnictwa ekologicznego, zwłaszcza na obszarach o szczególnych walorach przyrodniczych
- Promowanie nowych upraw nieżywnościowych na cele przemysłowe oraz energetyczne
- Wzmocnienie przetwórstwa rolno – spożywczego w kierunku poprawy jakości i bezpieczeństwa żywności
- Poprawa przetwórstwa i marketingu artykułów rolnych

3. Rozbudowa otoczenia instytucjonalnego rynku rolnego.

kierunki działań:

- Rozwój powiązań kooperacyjnych pomiędzy producentami rolnymi - wspieranie działalności grup producentów rolnych, organizacji spółdzielczych, spółek maszynowych itp.
- Tworzenie sieci powiązań pomiędzy producentami rolnymi a przetwórcami surowców rolniczych (nowoczesne systemy kontraktacji i skupu)
- Tworzenie nowoczesnych centrów logistycznych wspierających obrót produktami rolnymi – giełdy rolne, sortownie, chłodnie,
- Wspieranie działalności innowacyjnej oraz badawczo-rozwojowej na rzecz rolnictwa
- Tworzenie sieci jednostek certyfikujących i laboratoriów pracujących na potrzeby rolnictwa i przetwórstwa rolno-spożywczego
- Rozwój doradztwa rolniczego rozpowszechniającego rozwiązania innowacyjne wśród rolników
- Wspieranie wyrobu produktów tradycyjnych i regionalnych, poprawa marketingu artykułów rolnych

7. Instrumenty i wdrażanie Strategii

Strategia rozwoju regionu opracowywana jest w oparciu o przepisy ustawy o samorządzie województwa.¹³ Samorząd województwa w procesie określania i realizacji strategii rozwoju występuje w imieniu wspólnoty regionalnej zamieszkującej terytorium województwa, a więc wielu podmiotów realizujących zróżnicowane cele i reprezentujących wielość interesów. Podstawowym warunkiem skutecznej realizacji strategii jest więc zapewnienie koordynacji na etapie programowania i na etapie jej wdrażania.

Na etapie programowania samorząd województwa, zgodnie z konstytucyjną zasadą niezależności może określić cele specyficzne dla województwa świętokrzyskiego, szczególnie w sytuacji gdy dysponuje środkami (własnymi lub zewnętrznymi) na ich realizację. Możliwość samodzielnej realizacji takich celów w obecnych warunkach ustrojowych jest ograniczona relatywnie niskim pułapem dochodów własnych samorządu województwa, jak również pozostałych szczebli jednostek samorządu terytorialnego.

W aktualnym systemie polityki regionalnej państwa podstawowe znaczenie dla możliwości realizacji celów strategii regionalnych ma wsparcie finansowe ze środków Unii Europejskiej oraz ze środków budżetu państwa, przy założeniu, że cele te są zbieżne z celami zawartymi w pakiecie wspólnotowych i krajowych dokumentów strategicznych.

Cele określone w Strategii Rozwoju Województwa Świętokrzyskiego muszą więc być spójne z celami strategicznymi określonymi w dokumentach rządu RP oraz Wspólnoty Europejskiej.

W roku 2000 na Szczycie w Lizbonie przyjęte zostały główne cele rozwoju UE nakierowane na podniesienie konkurencyjności gospodarki. W marcu 2005 roku na szczycie Rady Europejskiej przyjęto dokument „Wspólne działania na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia. Nowy Początek Strategii Lizbońskiej”, który przyjął zmodyfikowane priorytety do roku 2010:

- uczynienie z Europy bardziej atrakcyjnego miejsca do lokowania inwestycji i podejmowania pracy;
- rozwijanie wiedzy i innowacji dla wzrostu;
- tworzenie większej liczby trwałych miejsc pracy.

Komisja Europejska przygotowała zestaw dokumentów zawierających wytyczne dla działań państw członkowskich UE w ramach polityki spójności, konkurencyjności, Wspólnej Polityki Rolnej oraz Wspólnej Polityki Rybackiej. Najważniejsze z nich (poza Strategią Lizbońską) to:¹⁴

- Strategia Zrównoważonego Rozwoju UE,
- Polityka spójności 2007-2013 wspierająca wzrost gospodarczy i zatrudnienie: Strategiczne Wytyczne Wspólnoty,
- Zintegrowane wytyczne w sprawie wzrostu gospodarczego i zatrudnienia na lata 2005-2008,

oraz unijne dokumenty strategiczne odnoszące się do poszczególnych obszarów takich jak:

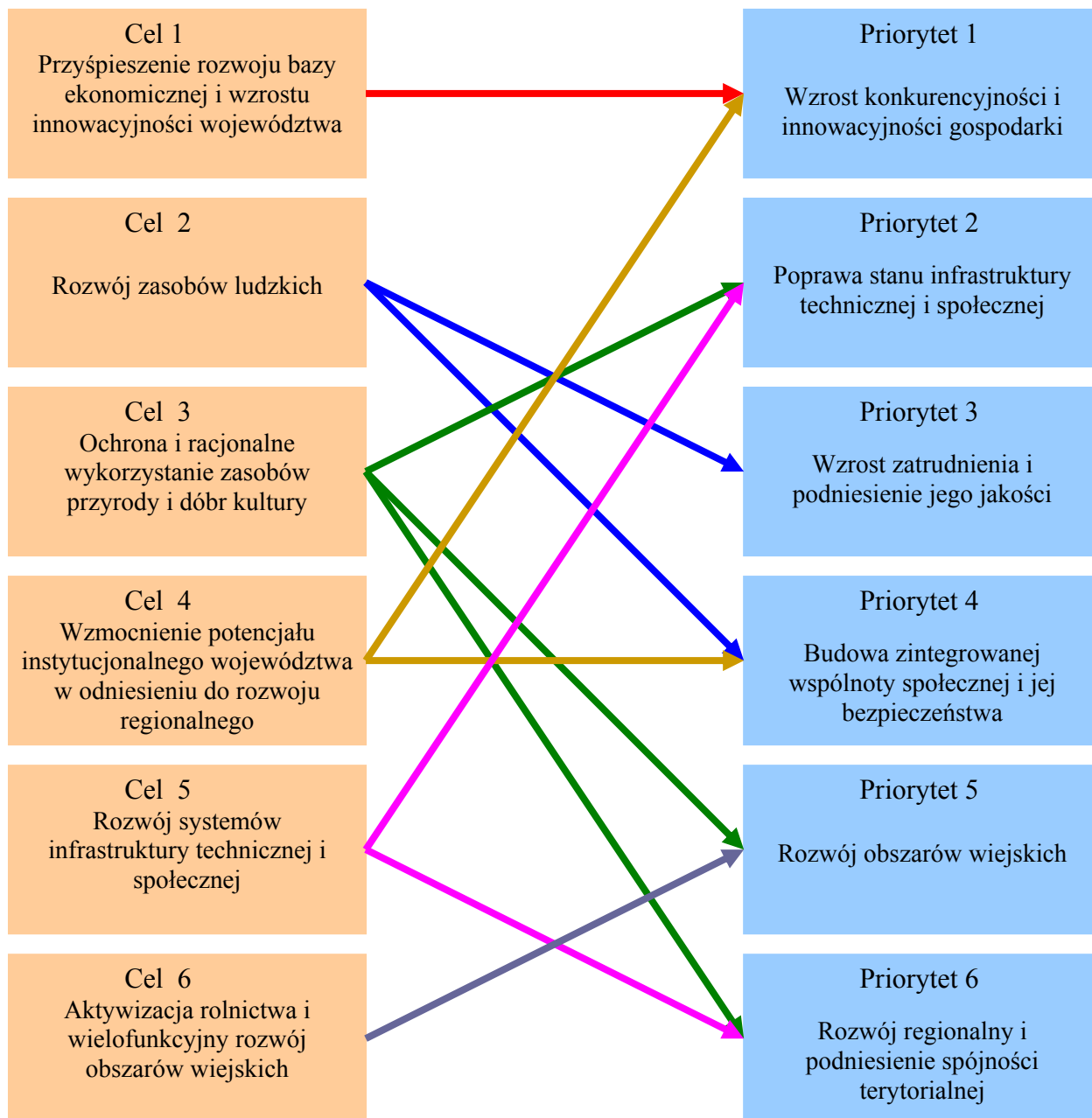
- zatrudnienie (Agenda Społeczna),
- bezpieczeństwo powszechne (Europejska Strategia Bezpieczeństwa),

¹³ Ustawa z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U nr 91, poz. 576, z późn. zmianami)

¹⁴ Założenia do opracowania Strategii Rozwoju Kraju 2007-2015 – *Podstawowe informacje (zaakceptowane przez Radę Ministrów w dniu 31 stycznia 2006 r.)* – str. 11

**Strategia Rozwoju
Województwa
Świętokrzyskiego do
roku 2020**

**Strategia Rozwoju
Kraju 2007 - 2015**

- rola młodzieży w promowaniu wzrostu i zatrudnienia UE (Europejski Pakt na rzecz Młodzieży),
- Program „Edukacja i Szkolenia” 2010,
- społeczeństwo informacyjne (i2010-Europejskie społeczeństwo informacyjne na rzecz wzrostu i zatrudnienia),
- rozwój nauki i innowacyjność (7. Ramowy Program Badań Rozwoju Technologicznego i Prezentacji 2007-2013 oraz projekt programu ramowego na rzecz konkurencyjności i innowacji CIP)
- komunikaty KE: *Wspólne działania na rzecz wzrostu i zatrudnienia – Wspólnotowy program lizboński* oraz *Więcej badań naukowych i innowacji – Inwestycje dla wzrostu i zatrudnienia*

Istotnym źródłem dla opracowania dokumentów programowych są sugestie III Raportu Kohezyjnego, wyniki prac nad Nową Perspektywą Finansową, a także rozporządzenia Rady dotyczące okresu programowania 2007-2013.

Kierunki polityki krajowej są wyrażone w takich dokumentach jak:

- Polska 2025 – Długookresowa Strategia trwałego i Zrównoważonego Rozwoju
- Koncepcja Przestrzennego Zagospodarowania Kraju,
- Strategia Rozwoju Kraju 2007-2015 (strategia średniookresowa)¹⁵
- Krajowy Program Reform 2005-2008 (KPR) wyrażający cele krótkookresowe w trzyletnim horyzoncie czasowym, tworzący warunki dla realizacji priorytetów „lizbońskich”

oraz innych dokumentach strategicznych rządu, m.in.:

- Program Konwergencji – Aktualizacja 2005,
- Strategia Bezpieczeństwa Narodowego RP,
- Program Zapobiegania Przestępczości i Antyspołecznym Zachowaniom,
- Krajowy Program Rozwoju Wsi,
- Strategia ochrony środowiska,
- Strategia rozwoju transportu,
- Strategie sektorowe i inne.

Lista tych dokumentów na dzień przyjmowania strategii nie jest zamknięta, a część z nich znajduje się dopiero w fazie projektowej. Niemniej jednak cele i priorytety strategii rozwoju województwa są zbieżne z celami tych wspólnotowych i krajowych dokumentów programowych lub ich projektów, które zostały regionom udostępnione w toku konsultacji.

Nadrzędnym średniookresowym dokumentem określającym cele rozwoju społeczno-gospodarczego Polski jest *Strategia Rozwoju Kraju 2007-2015 (SRK)*.¹⁶ stanowiąca bazę odniesienia dla strategii horyzontalnych: spójności, konkurencyjności, wspólnej polityki rolnej i rybackiej. SRK jako średniookresowy dokument strategiczny ma być podstawą

¹⁵ Projekt wstępnie zaakceptowany przez Radę Ministrów w dniu 27 czerwca 2006 r.

¹⁶ Projekt SRK został wstępnie zaakceptowany przez Radę Ministrów w dniu 27 czerwca 2006 r.

planowania wydatków rozwoju na kolejnych 9 lat. Dokument ten będzie przesłanką dla przygotowywania Narodowych Strategicznych Ram Odniesienia (NSRO – dokument wymagany przez Komisję Europejską w procesie negocjacji) i programów operacyjnych, a także rządowych i samorządowych programów rozwoju.

**Środki UE w ramach polityki strukturalnej na realizację SRK 2007-2015
(zobowiązania)**

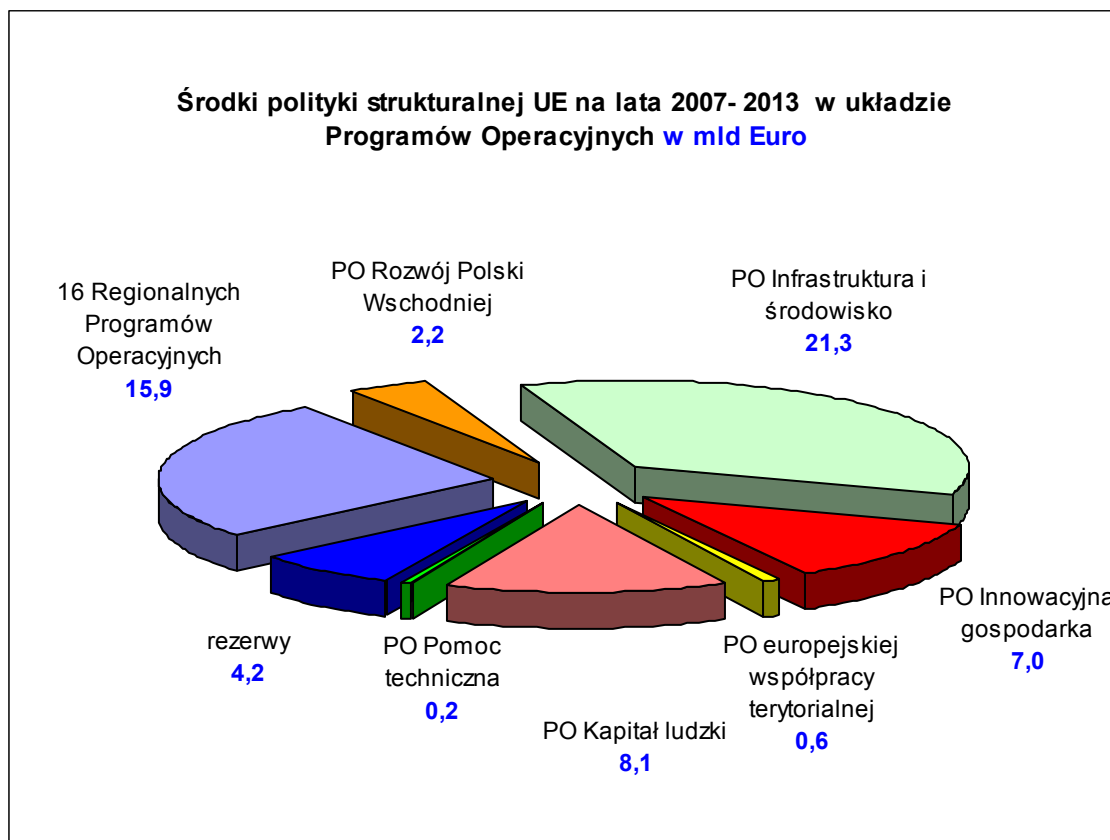
	Fundusz	mld Euro	udział w %	
Polityka strukturalna		59,5	82,6	67,4
	EFRR	31,1	43,2	35,2
	EFS	8,9	12,3	10,1
	Fundusz Spójności	19,5	27,1	22,1
Wspólna Polityka Rolna	EFRRW	11,8	16,4	13,3
Wspólna Polityka Rybacka	EFR	0,7	1,0	0,8
Razem środki publiczne UE		72,0	100,0	81,5
Wkład krajowy publiczny		16,3		18,5
Ogółem środki publiczne		88,3		100,0
Środki prywatne		19,9		

Wysokość krajowego współfinansowania w ramach NSRO została przyjęta na poziomie minimalnym tj. 15 %, przy uwzględnieniu krajowych środków publicznych.

W ramach NSRO 70% środków EFS przeznaczonych zostanie na wsparcie regionów, pozostała część 30% środków będzie zarządzana na poziomie centralnym. Całość alokacji Funduszu Spójności zostanie przeznaczona na realizację przedsięwzięć infrastrukturalnych zarządzanych i wdrażanych centralnie w ramach *PO Infrastruktura i środowisko*.

Nieco więcej niż 50% środków EFRR a jednocześnie mniej niż 27% środków UE w ramach polityki strukturalnej, będzie zarządzana i wdrażana regionalnie w ramach regionalnych programów operacyjnych. Z puli ogólnej alokacji EFRR Komisja Europejska przeznaczyła środki finansowe w wysokości 880 mln euro dla 5 regionów Polski, w których PKB na mieszkańca jest najniższe w skali całej Wspólnoty Europejskiej, tj. dla województw lubelskiego, podkarpackiego, podlaskiego, świętokrzyskiego i warmińsko-mazurskiego. Decyzją Rady Ministrów ogółem na Program Operacyjny *Rozwój Województw Polski Wschodniej* zostało przeznaczone około 2,2 mld euro (3,6%). Program będzie zarządzany i wdrażany przez ministra właściwego ds. rozwoju regionalnego. Pozostałe środki EFRR będą wdrażane centralnie w ramach *PO Infrastruktura i środowisko*, *PO Innowacyjna gospodarka*, *Programy Operacyjne Europejskiej Współpracy Terytorialnej* i *PO Pomoc techniczna*.

Pozostałe środki finansowe w ramach obu funduszy strukturalnych oraz Funduszu Spójności zostaną przeznaczone na utworzenie rezerw na poziomie NSRO.

źródło: NSRO 2007-2013 (wersja 1.08.2006)

Podział środków funduszy strukturalnych w ramach szesnastu Regionalnych Programów Operacyjnych dokonywany jest w oparciu o następujące kryteria:

kryterium 1

Cały obszar Polski, z niskim poziomem PKB na mieszkańca w stosunku do średniego poziomu dla UE 25, objęty jest obecnie wsparciem w ramach Celu 1 polityki strukturalnej UE, a w przyszłym okresie planistycznym będzie zaliczony do Celu Konwergencja polityki spójności UE. Jako dominujące w podziale regionalnych środków wsparcia przyjęto kryterium ludnościowe, dzieląc 80% tych środków pomiędzy wszystkie województwa proporcjonalnie do liczby mieszkańców.

kryterium 2

Ze względu na duże różnice w poziomie rozwoju najbiedniejszych województw, 10% środków jest dzielone proporcjonalnie do liczby mieszkańców pomiędzy województwa, w których poziom produktu krajowego brutto (PKB) na mieszkańca w latach 2001-2003 był niższy od 80% średniego poziomu PKB na mieszkańca w kraju.

kryterium 3

Ze względu na wysoką stopę bezrobocia, zagrażającą w wielu powiatach trwałą marginalizacją znaczących grup społecznych, 10% środków jest dzielone proporcjonalnie do liczby mieszkańców w powiatach, w których stopa bezrobocia w latach 2003-2005 przekraczała 150% średniej krajowej.

W ramach środków dzielonych regionalnie województwo świętokrzyskie w latach 2007-2013 otrzyma:

• Regionalny Program Operacyjny	725,8 mln euro,
• PO Rozwój Polski Wschodniej	358,2 mln euro,
• PO Kapitał ludzki	236,8 mln euro
• Razem	1 320,8 mln euro

Strategia Rozwoju Województwa Świętokrzyskiego będzie realizowana poprzez wiele programów – Regionalny Program Operacyjny, programy zarządzane centralnie a także programy i inicjatywy międzynarodowe. Całościowe oszacowanie - w układzie regionalnym - wielkości środków kierowanych na działania rozwojowe nie jest obecnie (na dzień przyjmowania strategii) możliwe. Polska nie wypracowała skordynowanego systemu monitorowania w układzie regionalnym przepływu środków o charakterze rozwojowym. Monitorowanie jest prowadzone w układzie Instytucji Zarządzających. W latach 2007-2013 system wdrażania programów sektorowych dodatkowo komplikuje fakt wprowadzenia niektórych ministerstw do systemu jako Instytucji Pośredniczących. Przykładowo w SPO Kapitał Ludzki oprócz Ministerstwa Rozwoju Regionalnego jako Instytucji Zarządzającej występuje w roli Instytucji Pośredniczących 6 ministerstw (dla 30% środków) oraz 16 samorządów regionalnych (dla 70% środków).

W systemie realizacji strategii istotną rolę będą odgrywały przede wszystkim trzy programy z zakresu polityki strukturalnej, z czego dwa wdrażane w całości lub w znaczącej części regionalnie: Regionalny Program Operacyjny, przygotowywany przez Zarząd Województwa i PO Kapitał Ludzki oraz wdrażany centralnie PO Rozwój Polski Wschodniej. Działania na rzecz rozwoju wsi podejmowane w ramach wspólnej polityki rolnej wdrażane będą poprzez Program Rozwoju Obszarów Wiejskich.

Biorąc pod uwagę skalę dostępnych środków oraz wagę koniecznych do realizacji projektów o oddziaływaniu ponadregionalnym - przede wszystkim drogowych i środowiskowych ale także z dziedziny kultury i ochrony zdrowia – znaczącą rolę w realizacji strategii może odegrać PO Infrastruktura i Środowisko.

Specyficznym programem jest PO Innowacyjna gospodarka, przeznaczony dla przedsięwzięć o wysokim stopniu innowacyjności oraz znaczącym oddziaływaniu na gospodarkę, niezależnie od sektora którego dotyczy.

Koordinację pomiędzy celami strategii rozwoju województwa, celami i mechanizmami realizacji na poziomie regionalnym programów operacyjnych polityki spójności, wspólnej polityki rolnej i wspólnej polityki rybackiej, sprawuje Zarząd Województwa, wykorzystując w tym celu Komitet Monitorujący.

Podstawowe zadania koordynacyjne obejmują:

- ocenę zgodności realizowanych programów i projektów ze strategią rozwoju województwa,
- monitorowanie postępów realizacji wszystkich programów operacyjnych (określonych w NSRO) oraz innych programów rozwojowych realizowanych na terenie województwa (w tym Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz programów współfinansowanych z Europejskiego Funduszu Rybackiego, Europejskiego Banku Inwestycyjnego, Norweskiego Mechanizmu Finansowego, Mechanizmu Finansowego Europejskiego Obszaru Gospodarczego EOG),
- ocenę efektywności stosowanych instrumentów w ramach różnych programów realizowanych na terenie województwa,
- monitorowanie realizacji polityk horyzontalnych, w tym w szczególności realizacji celów Strategii Lizbońskiej,
- formułowanie rekomendacji dotyczących ewentualnych modyfikacji realizowanych programów

Priorytety Programów Operacyjnych

Program operacyjny	Priorytet	Instytucja Zarządzająca	Instytucja Pośrednicząca		
Regionalny Program Operacyjny Województwa Świętokrzyskiego (RPO)	1	Rozwój przedsiębiorczości	Zarząd Województwa Świętokrzyskiego		
	2	Wsparcie innowacyjności, budowa społeczeństwa informacyjnego oraz wzrost potencjału inwestycyjnego regionu			
	3	Podniesienie jakości systemu komunikacyjnego regionu			
	4	Rozwój infrastruktury ochrony środowiska i energetycznej			
	5	Wzrost jakości infrastruktury społecznej oraz inwestycje w dziedzictwo kulturowe, sport i turystykę			
	6	Wzmocnienie ośrodków miejskich i rewitalizacja małych miast			
Program Operacyjny Rozwój Polski Wschodniej	1	Nowoczesna gospodarka	Ministerstwo Rozwoju Regionalnego Departament Koordynacji Programów Regionalnych	Zostaną określone	
	2	Wojewódzkie ośrodki wzrostu			
	3	Infrastruktura drogowa			
Program Operacyjny Infrastruktura i środowisko	1	Gospodarka wodno-ściekowa	Ministerstwo Rozwoju Regionalnego Departament Koordynacji Programów Infrastrukturalnych	Minister właściwy ds. środowiska	
	2	Gospodarka odpadami i ochrona powierzchni ziemi			
	3	Bezpieczeństwo ekologiczne			
	4	Przedsięwzięcia dostosowujące przedsiębiorstwa do wymogów ochrony środowiska		Minister właściwy ds. transportu	
	5	Ochrona przyrody i kształtowanie postaw ekologicznych			
	6	Transeuropejskie sieci transportowe TEN-T			
	7	Transport przyjazny środowisku			
	8	Bezpieczeństwo transportu i krajowe sieci transportowe			
	9	Infrastruktura drogowa w Polsce wschodniej			
	10	Infrastruktura energetyczna przyjazna środowisku			Minister właściwy ds. gospodarki
	11	Bezpieczeństwo energetyczne			Minister właściwy ds. kultury i ochrony dziedzictwa kulturowego
	12	Kultura i dziedzictwo kulturowe			Minister właściwy ds. zdrowia
	13	Bezpieczeństwo zdrowotne i poprawa efektywności systemu ochrony zdrowia			

Program operacyjny	Priorytet		Instytucja Zarządzająca	Instytucja Pośrednicząca
Program Operacyjny Innowacyjna Gospodarka	1	Badania i rozwój nowoczesnych technologii	Ministerstwo Rozwoju Regionalnego Departament Zarządzania Programem Wzrostu Konkurencyjności Przedsiębiorstw	Minister właściwy ds. nauki
	2	Infrastruktura sfery B+R		Minister właściwy ds. gospodarki
	3	Kapitał dla innowacji		
	4	Inwestycje w innowacyjne przedsięwzięcia		
	5	Dyfuzja innowacji		
	6	Polska gospodarka na rynku międzynarodowym		
	7	Informacja administracji na rzecz przedsiębiorstw		
Program Operacyjny Kapitał Ludzki	1	Zatrudnienie i integracja społeczna	Ministerstwo Rozwoju Regionalnego Departament Zarządzania Europejskim Funduszem Społecznym	Minister właściwy ds. pracy i minister właściwy ds. zabezpieczenia społecznego
	2	Rozwój zasobów ludzkich i potencjału adaptacyjnego przedsiębiorstw		Minister właściwy ds. oświaty i wychowania
	3	Wysoka jakość edukacji		
	4	Dobre państwo		Minister właściwy ds. administracji publicznej i minister właściwy ds. zabezpieczenia społecznego
	5	Profilaktyka, promocja i poprawa stanu zdrowia społeczeństwa		Minister właściwy ds. zdrowia
	6	Rynek pracy otwarty dla wszystkich oraz promocja integracji społecznej		Urząd Marszałkowski
	7	Regionalne kadry gospodarki		
	8	Rozwój wykształcenia i kompetencji w regionach		
	9	Aktywizacja obszarów wiejskich		
Program Rozwoju Obszarów Wiejskich	1	Poprawa Konkurencyjności sektora rolnego i leśnego	Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi	
	2	Poprawa środowiska naturalnego i obszarów wiejskich		
	3	Jakość życia na obszarach wiejskich i różnicowanie gospodarki wiejskiej		
	4	Leader		

Na szczeblu regionalnym realizację Strategii wspomagają strategie branżowe i programy wojewódzkie:

- Plan Zagospodarowania Przestrzennego,
- Regionalna Strategia Innowacji dla Województwa Świętokrzyskiego,
- Strategia Rozwoju Turystyki w Województwie Świętokrzyskim na lata 2006-2014
- Kompleksowy Program Rozwoju Sieci Drogowej (w opracowaniu)

- Program Ochrony Środowiska dla Województwa Świętokrzyskiego
- Program Gospodarki Odpadami
- Program Małej Retencji
- Program Reelektryfikacji Województwa Świętokrzyskiego na lata 2007-2013

Istotne znaczenie dla systemu realizacji strategii będą miały możliwości absorpcyjne regionu. Wyniki badań ankietowych prowadzonych pod koniec 2005 roku na zlecenie ówczesnego Ministerstwa Gospodarki i Pracy wykazały, że możliwości zapewnienia udziału własnego ze strony jednostek samorządu terytorialnego nie są zagrożone. Przeciętny wskaźnik zadłużenia jednostek samorządu terytorialnego w Polsce w połowie ubiegłego roku wynosił niecałe 18% względem planowanych dochodów, z czego:

• gminy	–	15,0%
• powiaty	–	10,4%
• miasta na prawach powiatu	–	25,5%
• województwa	–	7,8%

Przekroczenie progu 60% odnotowano w 0,3% gmin. Niską zdolność absorpcyjną (niewielką płynność finansową i niską wiarygodność kredytową) mają natomiast organizacje pozarządowe. Problemy występują również w grupie przedsiębiorstw znajdujących się we wczesnej fazie rozwoju, które mają trudności z uzyskaniem kapitału w wysokości od 0,1 do 10 mln zł. Poprawę zdolności absorpcyjnych regionu można zdecydowanie poprawić poprzez rozwój sieci instytucji otoczenia biznesu, w tym regionalnych funduszy poręczeń i gwarancji kredytowych oraz funduszy ryzyka.

8. Źródła finansowania rozwoju województwa świętokrzyskiego w latach 2000-2013

Okres realizacji strategii rozwoju województwa można podzielić na cztery zasadnicze etapy:

1. lata 2000-2003
2. lata 2004-2006
3. lata 2007-2013
4. lata 2014-2020

Dwa pierwsze etapy zostały dość szczegółowo omówione w rozdziale 4. Na obecnym etapie programowania brakuje przesłanek do szczegółowego opisu ostatniego okresu realizacji strategii – po roku 2013.

W projekcie Narodowych Strategicznych Ram Odniesienia na lata 2007-2013 został zawarty pewien wyjściowy zestaw źródeł i instrumentów finansujących cele rozwojowe realizowane zarówno z poziomu regionalnego, jak również z poziomu krajowego. Może on ulec istotnym zmianom w procesie legislacyjnym dotyczącym finansów publicznych czy też wieloletniego programowania finansowego.

Realizacja celów określonych w strategii rozwoju województwa świętokrzyskiego będzie finansowana z:

- publicznych środków wspólnotowych, tj. w szczególności środków funduszy strukturalnych oraz Funduszu Spójności,
- publicznych środków krajowych, tj. środków budżetu państwa oraz państwowych funduszy celowych, środki budżetów jednostek samorządu terytorialnego oraz innych środków jednostek sektora finansów publicznych,
- środków prywatnych obejmujących również kredyty i pożyczki.

Dla realizacji celów Strategii Rozwoju Województwa Świętokrzyskiego największe znaczenie będą miały środki przekazywane w ramach instrumentów finansowych Unii Europejskiej. Warunkiem umożliwiającym korzystanie z tych instrumentów jest przygotowanie projektów ich wykorzystania w powiązaniu ze środkami krajowymi, zapewnienie wieloletniego współfinansowania krajowego oraz zbudowanie i uruchomienie systemu programowania, zarządzania, monitorowania, oceny i kontroli przepływów środków finansowych.

Komisja Europejska proponuje, aby w okresie programowania 2007-2013 priorytetami polityki strukturalnej stały się: konwergencja, regionalna konkurencyjność i zatrudnienie, a źródłami ich finansowania trzy fundusze: Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego, Europejski Fundusz Społeczny oraz Fundusz Spójności.

Wśród instrumentów dostępne są kredyty Europejskiego Banku Inwestycyjnego oraz pomoc Banku Światowego. Zasady korzystania z tych zasobów określone są na poziomie krajowym w oparciu o umowy współpracy zawierane z EBI lub Bankiem Światowym.

Polska jako członek Unii Europejskiej, a tym samym także członek Europejskiego Obszaru Gospodarczego (EOG) może korzystać ze środków finansowych w ramach dwóch instrumentów finansowych: Mechanizmu Finansowego EOG oraz Norweskiego Mechanizmu Finansowego. Projekty realizowane w ramach tych programów powinny być komplementarne z działaniami współfinansowanymi ze środków funduszy strukturalnych, Funduszu Spójności, Inicjatyw Wspólnoty oraz innych środków pochodzących z UE.

Głównym celem Mechanizmu Finansowego EOG jest przyczynianie się do zmniejszania różnic ekonomicznych i społecznych w obrębie Europejskiego Obszaru Gospodarczego poprzez finansowanie grantów na potrzeby przedsięwzięć inwestycyjnych i rozwojowych w obszarach priorytetowych. Środki przekazywane w ramach ww. mechanizmu będą dostępne do 2009 r.

W ramach Norweskiego Mechanizmu Finansowego wspierane będą przedsięwzięcia mające na celu zredukowanie dysproporcji społecznych i ekonomicznych na terenie EOG. Środki przekazywane w ramach ww. mechanizmu będą dostępne do 2009 r.

Znaczący wpływ na realizację strategii, a szczególnie szóstego celu warunkującego „Aktywizacja rolnictwa i wielofunkcyjny rozwój obszarów wiejskich” będzie miało wykorzystanie Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW).

Należy także podkreślić rolę dostępnych krajowych instrumentów wspomagających realizację programów współfinansowanych ze środków funduszy strukturalnych oraz Funduszu Spójności obecnie funkcjonujących jak i projektowanych dla realizacji programów wynikających z Narodowych Strategicznych Ram Odniesienia na lata 2007-2013.

9. System monitorowania i oceny realizacji strategii

Istota monitoringu polega na prowadzeniu stałych obserwacji, dokonywaniu ciągłych, systematycznych pomiarów przebiegu procesów, które nas interesują. Strategia województwa jest jednocześnie narzędziem planowania i zarządzania wspomaganie rozwoju własnego województwa przez wojewódzkie władze samorządowe. Stosownie do tych dwóch funkcji strategii zasadne jest wyróżnienie dwu płaszczyzn jej obserwacji i oceny.

Pierwszą płaszczyzną jest obserwacja strategii jako dokumentu planowania działań wspomagających rozwój z całą logiką uzasadniania tych działań. Drugą płaszczyzną jest obserwacja i ocena wdrażania w życie konkretnych programów operacyjnych, w tym obserwacja realizacji projektów inwestycyjnych, jak i obserwacja wdrażania przedsięwzięć organizacyjnych.

9.1. Monitoring dokumentu strategii

W pierwszej płaszczyźnie obejmującej planowanie strategiczne obserwacje należy prowadzić w trzech sferach, to znaczy:

- w sferze zmieniającej się (diagnozowanej) rzeczywistości, stanowiącej uwarunkowania dla strategii - wewnątrzregionalne i uwarunkowania zewnętrzne rozwoju regionu;
- w sferze oceny rzeczywistości w kategoriach słabych i mocnych stron, zagrożeń i szans.
- w sferze planowania strategicznego, w tym w korygowaniu wizji przyszłości opartej na zagrożeniach i szansach, w hierarchicznym systemie celów oraz w zestawie programów operacyjnych i wojewódzkich odpowiadających celom operacyjnym.

Aktualizacja powinna wynikać z prowadzonej w sposób ciągły obserwacji procesów gospodarczych i społecznych, mających miejsce zarówno w regionie, jak i o szerszym zasięgu. Identyfikacja tych zjawisk, wpływających w istotny sposób na sytuację województwa, stanowić ma punkt wyjścia dla rewizji celów i priorytetów, wynikających z części diagnostyczno-analitycznej strategii.

Monitorowanie strategii winno mieć również na celu identyfikację dokumentów strategicznych o zasięgu krajowym i ogólnoeuropejskim, zawartych w nich celów i kierunków zmian, mogących stanowić dodatkowy czynnik sprzyjający lub utrudniający rozwój regionu. Tak rozumiane monitorowanie strategii powinno stanowić spójny system identyfikacji informacji oraz płynących z ich analizy wniosków i rekomendacji.

Obserwacja dokumentu strategii jako narzędzia planowania działań wspomagających rozwój województwa będzie przeprowadzana w pewnych przyjętych ramach czasowych raz w ciągu kilku lat (np. w cyklach trzyletnich). Zmienność uwarunkowań wpływających na potrzeby korygowania strategii i względy organizacyjne służb planowania strategicznego mogą wskazać na potrzebę oceny w połowie i pod koniec kolejnych okresów programowania.

Obserwacji i analizie dokumentu strategii z punktu widzenia jego spójności z wszelkimi istotnymi uwarunkowaniami rozwoju województwa powinna towarzyszyć ocena dotychczasowych zapisów treści i podejmowanie działań korygujących dokument. O ile obserwacje, analizy i oceny można prowadzić w sposób ciągły w czasie - zawsze przez zespół redakcyjny obsługujący i zapewniający aktualność strategii - o tyle działania korygujące należy wprowadzać według stanu na określony moment czasu.

Dokument strategii powinien być aktualny według stanu na określony, niezbyt odległy w przeszłości moment. Brak takiej cykliczności korygującej dokument może wprowadzać liczne nieporozumienia i chaos w procesie planowania. To także wprowadzałoby dezorientację wśród podmiotów korzystających z tego dokumentu. Ponadto za cyklicznym aktualizowaniem dokumentu przemawiają niekiedy powiązania między przyczynami zmian. Każda pojedyncza korekta dokumentu może okazać się nieuzasadniona w świetle innych, które pojawiają się tuż po niej. Wiele potrzebnych korekt może w ujęciu indywidualnym mieć inne treści niż w ujęciu zbiorczym. Zwykle zbiorcze rozwiązania są bardziej efektywne lub racjonalne. To wymaga zawsze pewnego upływu czasu potrzebnego na stwierdzenie, czy pojawiające się potrzeby korekt są rzeczywiście uzasadnione.

9.2. Monitoring programów operacyjnych i wojewódzkich

Przygotowywanie programów operacyjnych i wojewódzkich jest pracą w zasadzie ciągłą, nie tylko przed przyjęciem strategii rozwoju województwa uchwałą Sejmiku lecz również po zatwierdzeniu tego dokumentu. Ich wdrażanie jest także ciągle i coraz bardziej przedmiotowo rozległe. Wiele programów jest wdrażanych jednocześnie. Obserwacja wdrożeń musi także zachować porządek organizacyjny. Podmiot wdrażający powinien składać informacje o stanie zaawansowania prac realizacyjnych w zespole sztabowym strategii.

Programy operacyjne i wojewódzkie będą monitorowane cyklicznie lecz w znacznie krótszych okresach niż cała strategia rozwoju województwa, zgodnie z systemem przyjętym przez Instytucje Zarządzające. Natomiast wdrożenia projektów powinny mieć swój częsty, na przykład kwartalny system sprawozdawczości.

Strategia rozwoju województwa ma dwa systemy monitorowania programów operacyjnych. Monitorowanie przygotowywania programów w sensie ich opracowania i wprowadzenia do dokumentu strategii powinno być oddzielone od monitorowania realizacji tych programów. Pierwszy rodzaj monitoringu programowania strategicznego wchodzi w skład monitoringu dokumentu strategii.

Monitoring wdrażania tworzy oddzielny system. Zasady monitorowania poszczególnych programów będą określone dla każdego z nich z osobna, z uwzględnieniem ich specyfiki, zakresu tematycznego, ram czasowych wdrażania, źródeł i zasad finansowania. Wskazane jest jednakże wyznaczenie kilku wspólnych reguł w tym zakresie, istotnych z punktu widzenia spójności i skuteczności systemu monitorowania strategii. Ważny jest przede wszystkim dobór wskaźników monitoringowych dla programów, które miałyby bezpośrednie odniesienie do priorytetów zapisanych w strategii. Ponadto w każdym z programów powinny znaleźć się jasne procedury gwarantujące prawidłowy przepływ informacji służących kontroli i ocenie jego wdrażania oraz formułowania wniosków służących poprawie efektywności wdrażania programów.

9.3. Podmioty zaangażowane w monitorowanie strategii

Do monitorowania dokumentu strategii zobowiązany jest Zarząd Województwa, wypełniający ten obowiązek przy pomocy wyznaczonej do tego celu odpowiedniej jednostki Urzędu Marszałkowskiego. Jednostka ta koordynuje prace związane z monitorowaniem strategii, współpracując również z innymi podmiotami przy aktualizacji tego dokumentu. We wprowadzaniu korekt i uaktualnień do strategii uczestniczą także m.in. Radni Sejmiku Województwa, reprezentanci samorządów gminnych i powiatowych, przedstawiciele szkół wyższych i środowisk naukowych regionu, instytucje pozarządowych o charakterze społecznym i gospodarczym, związki zawodowe, organizacje pracodawców.

Funkcje monitorowania realizacji Strategii Rozwoju Województwa Świętokrzyskiego będzie pełnił Regionalny Komitet Monitorujący (Monitorująco-Sterujący), pod przewodnictwem Marszałka Województwa.

Szczegółowe zasady funkcjonowania komitetów określi rozporządzenie Rady Ministrów. Do najważniejszych zadań Komitetu należeć będzie:

- opiniowanie projektów dokumentów programowych (strategii rozwoju, regionalnego programu operacyjnego, programów wojewódzkich),
- okresowa ocena postępu w realizacji strategii i programów oraz formułowanie propozycji niezbędnych dostosowań,
- rozpatrywanie i zatwierdzanie szczegółowych kryteriów wyboru projektów w ramach regionalnego programu operacyjnego lub programów wojewódzkich,
- rekomendacja listy projektów z ramach RPO,
- rozpatrywanie propozycji przesunięć środków finansowych w ramach priorytetów i działań realizowanych w ramach RPO,
- okresowe badanie postępu w realizacji określonych celów określonych w strategii i programach,
- rozpatrywanie i zatwierdzanie przygotowanych przez Instytucję Zarządzającą raportów i sprawozdań,

Dla zapewnienia prawidłowego systemu monitorowania strategii organizacyjnie wyodrębniona komórka w strukturze właściwego departamentu Urzędu Marszałkowskiego będzie gromadziła i analizowała informacje w układzie ustalonego w strategii zestawu wskaźników monitoringu. Gromadzone i analizowane będą dodatkowo informacje w układzie subregionalnym (dla powiatów i gmin) odpowiednio do problematyki poszczególnych celów, priorytetów i działań strategii. Niezbędne jest także gromadzenie informacji na temat realizacji sektorowych programów operacyjnych i ich wpływu na rozwój województwa. Koordynację przepływu informacji pomiędzy Instytucjami Zarządzającymi programami sektorowymi a samorządami województw powinien zapewnić minister właściwy w sprawach rozwoju regionalnego. Konieczne jest również szybkie zakończenie prac nad opracowaniem odpowiedniego narzędzia dla samorządów województw – ekonometrycznego modelu oceny wpływu środków kierowanych z poziomu centralnego na wspieranie rozwój poszczególnych województw w ramach wszystkich dostępnych źródeł finansowych. Analizy powinny być prowadzone w dwóch przekrojach – dostępności i efektywności wykorzystania.

9.4. Kategorie wskaźników monitorowania

Na potrzeby monitorowania strategii rozwoju województwa opracowana została lista podstawowych wskaźników, których wartości będą okresowo analizowane. Lista została sporządzona w układzie celów warunkujących i priorytetów. W miarę potrzeby lista może być uszczegółowiona, szczególnie dla opisu problemów szczegółowych.

W programach wpisujących się w ramy strategii powinny zostać wyodrębnione trzy kategorie wskaźników monitoringowych, w spójny i logiczny sposób ze sobą powiązanych. Z pierwszej kategorii, zawierającej rzeczowe produkty realizacji danego programu, wynikać mają zaplanowane wcześniej mierzalne rezultaty, wpływające z kolei na wskaźniki oddziaływania, wyrażone w danych statystycznych o zasięgu regionalnym. Ta ostatnia kategoria wskaźników odnosić się powinna bezpośrednio do poszczególnych priorytetów zawartych w strategii.

lista wskaźników:

Cel warunkujący 1 Przyspieszenie rozwoju bazy ekonomicznej i wzrostu innowacyjności województwa

Priorytet 1 Tworzenie otoczenia przyjaznego dla powstawania i rozwoju nowoczesnego biznesu, szczególnie sektora małych i średnich przedsiębiorstw oraz pozyskiwania kapitału pobudzającego rozwój gospodarczy

1. Średnie roczne tempo wzrostu PKB
2. Powierzchnia terenów inwestycyjnych w województwie
3. Nakłady inwestycyjne w przedsiębiorstwach
4. Liczba małych i średnich przedsiębiorstw w województwie
5. Osoby fizyczne prowadzące działalność gospodarczą na 10 tys. ludności

Priorytet 2 Wspieranie rozwoju gospodarki opartej na wiedzy

1. Nakłady na działalność innowacyjną w przemyśle
2. Zatrudnienie w działalności badawczo - rozwojowej
3. Absolwenci szkół wyższych na 1000 mieszkańców
4. Przedsiębiorstwa korzystające z Internetu

Priorytet 3 Kształtowanie specjalizacji regionalnej w gospodarce

1. Liczba przedsiębiorstw pracujących w strukturach organizacyjnych klastrów, platform technologicznych, grupach porozumień itp.
2. Sprzedaż produkcji budowlano – montażowej
3. Produkcja cementu, wapnia, wyrobów walcowanych na gorąco

Priorytet 4 Kreowanie rozwoju i dywersyfikacji funkcji wyższego rzędu w Kielcach oraz racjonalnego rozwoju miast i centrów gmin województwa

1. Liczba imprez kulturalnych i sportowych o znaczeniu międzynarodowym
2. Drogi publiczne miejskie o twardej nawierzchni
3. Wydatki majątkowe budżetów gmin

Cel warunkujący 2 Rozwój zasobów ludzkich

Priorytet 1 Doskonalenie systemu szkolnictwa z uwzględnieniem rynku pracy

1. Studenci szkół wyższych na 10 tys. ludności
2. Liczba nauczycieli akademickich
3. Absolwenci szkół wyższych podejmujący pierwszą pracę w % absolwentów ogółem

Priorytet 2 Rozwój form kształcenia ustawicznego

1. Uczniowie i studenci powyżej 30 roku życia w % ludności danej grupy wieku
2. Liczba osób uczestniczących w szkoleniach i przekwalifikowaniach

Priorytet 3 Zacieśnianie więzi pomiędzy sektorem nauki a działalnością gospodarczą

1. Nakłady na działalność badawczo - rozwojową
2. Liczba zgłoszonych wynalazków / udzielonych patentów

Priorytet 4 Przeciwdziałanie bezrobociu, łagodzenie jego skutków i aktywizacja zawodowa bezrobotnych

1. Stopa bezrobocia rejestrowanego
2. Długotrwale bezrobotni w % ogółem
3. Bezrobotni wyrejestrowani z tytułu podjęcia pracy

Cel warunkujący 3 Ochrona i racjonalne wykorzystanie zasobów przyrody i dóbr kultury

Priorytet 1 Tworzenie warunków zrównoważonego rozwoju umożliwiających prawidłowe funkcjonowanie systemów ekologicznych

1. Ścieki przemysłowe i komunalne odprowadzone do wód lub do ziemi oczyszczone w % ścieków wymagających oczyszczenia
2. Odpady wytworzone w ciągu roku poddane odzyskowi/unieszkodliwione
3. Ludność miast/wsi korzystająca z oczyszczalni ścieków w % ogółu ludności
4. Sieć rozdzielcza wodociągowa/kanalizacyjna na 100 km² w km

Priorytet 2 Ochrona dziedzictwa kulturowego

1. Zwiedzający muzea i wystawy w tys.
2. Wydatki budżetów gmin na kulturę i ochronę dziedzictwa narodowego na 1 mieszkańca

Priorytet 3 Tworzenie warunków rozwoju kultury, turystyki, sportu i rekreacji

1. Miejsca noclegowe w turystycznych obiektach zbiorowego zakwaterowania
2. Udzielone noclegi w turystycznych obiektach zbiorowego zakwaterowania
3. Turyści zagraniczni korzystający z noclegów w turystycznych obiektach zbiorowego zakwaterowania
4. Widzowie i słuchacze w teatrach i instytucjach muzycznych
5. Wypożyczenia księgozbioru na 1 czytelnika
6. Wydatki budżetów gmin na kulturę fizyczną i sport na 1 mieszkańca

Cel warunkujący 4 Wzmocnienie potencjału instytucjonalnego województwa w odniesieniu do rozwoju regionalnego

Priorytet 1 Instytucjonalne przygotowanie województwa do realizacji polityki rozwoju regionalnego

1. Liczba instytucji zajmujących się problematyką rozwoju regionalnego
2. Liczba placówek badawczych zajmujących się problematyką regionalną

Priorytet 2 Wzmocnienie kadr administracji regionalnej i lokalnej programującej i realizującej politykę rozwoju regionalnego

1. Liczba urzędników administracji publicznej zajmujących się problematyką rozwoju regionalnego uczestnicząca w szkoleniach i studiach podyplomowych

Priorytet 3 Rozszerzenie współpracy międzyregionalnej z partnerami krajowymi i zagranicznymi

1. Liczba imprez kulturalnych i sportowych o znaczeniu międzynarodowym
2. Informacja o zawartych przez JST porozumieniach, stowarzyszeniach i związkach, informacja o zakresie współpracy

Cel warunkujący 5 Rozwój systemów infrastruktury technicznej i społecznej

Priorytet 1 Zapewnienie wysokiej jakości usług publicznych

1. Liczba łóżek w zakładach stacjonarnej opieki zdrowotnej
2. Liczba lekarzy (lekarzy stomatologów) i pielęgniarek
3. Liczba domów i zakładów opieki
4. Liczba szpitalnych oddziałów ratunkowych
5. Osoby korzystające ze świadczeń pomocy społecznej na 10 tys. ludności

Priorytet 2 Podnoszenie standardów i stworzenie spójnego układu komunikacyjnego oraz gospodarki przestrzennej stymulującej rozwój regionu

1. Drogi publiczne o twardej nawierzchni
 - na 100 km²
 - na 10 tys. mieszkańców
2. Linie kolejowe eksploatowane
 - na 100 km²
 - na 10 tys. mieszkańców
3. Lotniska obsługujące ruch pasażerski

Priorytet 3 Rozwój infrastruktury ochrony środowiska

1. Całkowita emisja zanieczyszczeń powietrza, wód i gleby: pyłowych, dwutlenku siarki, tlenków azotu
2. Ludność obsługiwana przez oczyszczalnie ścieków w % ogólnej liczby ludności
3. Ludność korzystająca z sieci wodociągowej, kanalizacyjnej, gazowej w % ludności ogółem
4. Ścieki przemysłowe i komunalne oczyszczane w % ścieków wymagających oczyszczania

Priorytet 4 Zapewnienie bezpieczeństwa energetycznego

1. Informacja dotycząca rozbudowy systemów przesyłowych i rozdzielczych
2. Informacja o wykorzystaniu alternatywnych źródeł energii na obszarze województwa

Priorytet 5 Rozwój systemów informatycznych – szeroko-pasmowego dostępu do Internetu oraz regionalnej zintegrowanej platformy usług elektronicznych

1. Odsetek gospodarstw domowych i firm z dostępem do Internetu

Priorytet 6 Wspieranie rozwoju mieszkalnictwa jako czynnika warunkującego wzrost mobilności zasobów ludzkich

1. Przeciętna liczba osób na 1 mieszkanie
2. Powierzchnia użytkowa w m² na 1 osobę

Cel warunkujący 6 Aktywizacja rolnictwa i wielofunkcyjny rozwój obszarów wiejskich

Priorytet 1 Wielofunkcyjny rozwój obszarów wiejskich umożliwiający przechodzenie ludności wiejskiej do zawodów pozarolniczych

1. Końcowa produkcja rolnicza na 1 ha użytków rolnych
2. Końcowa produkcja rolnicza na 1 pracującego w rolnictwie
3. Drogi publiczne zamiejskie o twardej nawierzchni
4. Ludność korzystająca z sieci wodociągowej, kanalizacyjnej, gazowej w % ludności ogółem
5. Liczba i stopa bezrobocia

Priorytet 2 Rozwój i modernizacja produkcji rolnej i przetwórstwa rolno-spożywczego

1. Końcowa produkcja rolnicza na 1 ha użytków rolnych
2. Końcowa produkcja rolnicza na 1 pracującego w rolnictwie
3. Przeciętna powierzchnia użytków rolnych gospodarstwa rolnego, w tym gospodarstwa indywidualnego

Priorytet 3 Stworzenie infrastruktury rynku rolnego

1. Udział towarowej produkcji rolniczej w końcowej produkcji rolniczej
2. Końcowa produkcja rolnicza na 1 ha użytków rolnych